

vår idrott

FINLANDS SVENSKA CENTRALIDROTTSFÖRBUND

VÅR IDROTT

ÅRSBOK

1960

för

FINLANDS SVENSKA CENTRALIDROTTSFÖRBUND

och dess medlemsförbund

SVENSKA FINLANDS IDROTTSFÖRBUND

FINLANDS SVENSKA SKIDFÖRBUND

FINLANDS SVENSKA ORIENTERINGSFÖRBUND

FINLANDS SVENSKA KVINNOGYMNASTIKFÖRBUND

SVENSKA FINLANDS SKOLIDROTTSFÖRBUND

FINLANDS SVENSKA GYMNASTIKFÖRBUND

Redigerad av

TOM-CHRISTIAN SÖDERMAN

Pärmbilden: Eugen Ekman, olympisk guldmedaljör på bygelhäst i Rom-OS 1960

OY TILGMANN AB, HELSINGFORS 1960

Det är bättre att åsikterna frejdigt bryts än att det inte finns några åsikter alls, påpekar idrottssentusiasten och bl.a. Vasaloppsskidaren, vicehäradshövding Christer Boucht från Vasa.

Låt det blåsa!

Av Christer Boucht

Inom en tidsrymd av en mansålder har idrotten, från att hos oss ha varit ett privilegium för ett fåtal, blivit en massrörelse, som trängt djupt in i samhällskroppen över alla ålders-, social- och andra upptänkliga gränser. Idrotten erkänns numera som en verklig kulturrörelse emedan den icke inriktar sig enbart på topprestationer, utan i minst lika grad når de bredaste lager. Och den har blivit en stor social tillgång som en naturlig motvikt mot det tilltagande jäktet i samhällslivet.

Det är just genom arbetet på två huvudfronter som idrotten fått ett sådant grepp om den moderna människan. Både rekordjägare och söndagspromenerare får sitt lystmäte och bägge kan räkna sig som aktiva på sitt sätt. En del siktar på världsrekord, andra på byarekord och många tävlar endast med sig själva, sinnsätter sig att överträffa sina egna prestationer, har helt privata målsättningar. För någon kan 45 blankt på 400 meter var målet, för en annan att överhuvud orka i mål på en bolagstävling, för den tredje att denna morgon icke gå till närmaste spårväghållplats utan till

därpå följande. Ur vederbörandes egen synpunkt kan dessa prestationer smälla lika högt och bereda samma tillfredsställelse.

Men inom en sådan väldig massrörelse ges det givetvis också utomordentliga möjligheter till överdrifter, felbedömningar, meningsolikheter, personliga schismer. Det är ju ändå bara oss människor det är fråga om. Oarterna inom idrotten ges gärna stor publicitet, ibland ännu större än de skulle förtjäna. Det är mat för Måns att beskärma sig över vårt misslyckande i OS, över politikens inträngande i ledarskiktet, över professionalismen, över öppna slagsmål i ishockeymatcher, över domarlychningar mm. Och visst är det bra att dylika avarter av idrotten blir påtalade och avhyvlade. Vem vill försvara dem?

Däremot vill jag dra en lans för den uppfattningen att icke allt det ståhej som med jämna mellanrum uppstår inom sektioner, föreningar, distrikt och förbund och som ofta gäller kamp om styrelsemandat, nya arbetsformer och initiativ, och som ofta återspeglas i lokalpressen, är enbart av ondo och behöver bottna i grälsjuka. Oftare än man kanske är benägen att tro kan dessa reaktioner betecknas som sunda livstecken. Antingen skall det blåsa sunda eller osunda vindar i en förening, men blåsa skall det. Är vindarna sunda, må de blåsa, är de osunda skall det motblåsas. En så genomgående massrörelse som idrotten, som i sin jättefamn samlar unga och gamla, män och kvinnor, kroppsarbetare och intellektuella, lama och lytta, vill och skall nog ledas av kraftfullt, förnuftigt folk.

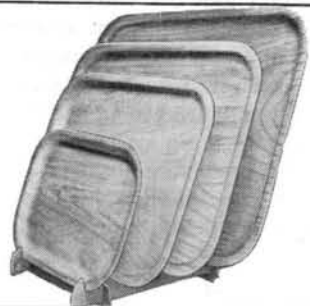
Blåsvädren är ju ingenting specifikt för idrotten. Samma beteendemönster finner vi på nästan alla samhällseliga områden. I politiken vinner än den ena, än den andra mandat. Än är den ena varan på modet, än den andra, än skall det vara finnjollar, än olympiajollar, än miniatyrgewär, än luftgevär. Passiviteten, stilleståndet och likgiltigheten i en förening är hundra gånger värre och farligare än när åsikterna frejdigt bryts mot varandra t.o.m. med buller och bång, om den personliga läggningen till äventyrs så kräver. Allt detta är dock sist och slutligen blott svaga krusningar på ytan, lätta vinddrag på idrottsflodens lugna trygga väg mot ständigt nya, sunda uppgifter.

Backmans-brickor för vardag och fest

Vackra, lätta, starka och oömma brickor är en verklig prydnad för ett hem och den allra bästa present en husmor kan önska sig.

Bröderna Backman

Helsingfors - Sockenbacka - tel. 45 76 70

Helgjutna insikter i människokroppens funktionsmekanism borde tränarkåren ha, efterlyser vår framgångsrika tiokampare och blivande läkaren Torbjörn Lassenius i vidstående artikel för Vår Idrott.

Reflexioner kring idrottsmedicin

Av Torbjörn Lassenius

Varje idrottsprestation är mer eller mindre intimt bunden av de lagar, som härskar inom anatomi, fysiologi och psykologi. Då är det självklart att ju större insikterna i denna lagbundenhet är, desto större är även möjligheterna att hinna med i den allt hetsigare kampen om rekorden. Utan tvivel är det delvis på denna linje, som så många nationer har gått förbi lilla Finland på idrottens vädjobanor. På alla håll i världen har man börjat lägga ner allt mera arbete och pengar på att vetenskapligt utröna hur mänskroppen skall kunna drivas till högre prestationer. Utom att man sålunda målmedvetet skaffar sig dessa teoretiska insikter, sköter man även om, att det finns kapabla krafter, som på ett populärt sätt kan förmedla de senaste rönen till de aktiva.

På alla områden är grunden det viktigaste. Så även inom idrotten. Om vi med idrottsmedicinens hjälp bygger upp en god »massa» rationellt tränande idrottsmän, så har vi även rätt att vänta oss internationellt pålitliga toppar i högre grad än om allt står och vacklar på något, som man kunde kalla privat företagsamhet. Och det är ju dessa toppar folket ropar på var gång det drar ihop sig till olympiska spel eller landskamp! Det torde med säkerhet vara så, att den s.k. folkidrotten står och faller med stjärnidrotten — även om mången inte vill erkänna det. Ungdomen behöver idoler för att lusten att spåka sig med hård träning skall hållas vid liv. Det fordras vackert guldkantade förebilder för att speciellt nutidens rätt

så hårdfjällade stadsungdom skall stiga av motorcykeln, kasta fimpen och läderjackan, samt dra på sig en träningsoverall.

Då det gäller att höja prestationsförmågan är det ju klart att man inte kommer alltför långt enbart med vetenskap och teorier, men det basmaterial ur vilket de stora stjärnorna skall växa fram bör få all den hjälp den moderna fysiologin och medicinen kan ge. Tyvärr måste vi då även acceptera den naturliga och smått deprimerande sanningen, att de verkliga topparna säkerligen hittas 100 gånger fler i en 100 gånger större massa. De olympiska medaljerna betraktas i allmänhet som mått på ett lands idrottliga prestationsförmåga. Därför är det en tröst att det inte behövs så många blott de uppnås i någon s.k. stor idrott och har den rätta gyllene valören. Se bara på Nya Zeelands prestation i Rom!

Idrottsmedicinen består av två från varandra skilda huvudgrupper. Den ena är *idrottsfysiologin* med en stark anknytning till den interna medicinen och den andra av *idrottsskirurgin*, vilken främst går ut på behandling av idrottsskador. Till denna senare grupp hör även den långt specialiserade fysikaliska behandlingen. Det är naturligt nog på den förstnämnda gruppen man satsar då man vill bereda idrottsutövare och tränare hållbara och riktiga riktlinjer för träning och tävling. Exempelvis Sovjet består sig med cirka 5000 läkare, vilka alla fått specialutbildning i idrottsmedicin och vilka alla på olika sätt är bundna att tjäna idrottens utveckling. I Amerika, där toppidrotten är knuten till universiteten består tränarkåren av akademiskt bildade män med en ofta ytterst gedigen utbildning i fysiologi och antagligen även i psykologi. Också i vårt land arbetas det på idrottsmedicinens område. Professor Hartiala i Åbo leder bland annat arbetet på en till det finska universitetet knuten idrottspoliklinik. Enligt vad jag vet saknas dock officiell kontakt till de olika idrottsförbunden, men troligt är väl att åtminstone de lokala föreningarna har möjligheter att dra nytta av dess verksamhet. Det ekonomiska stöd, som tilldelas denna förträffliga poliklinik med alla dess möjligheter att testa, övervaka och bota skador hos de tränande idrottsmännen är dock tyvärr cirka 10 gånger för litet.

Då vi i vårt land lider brist på läkare (och pengar?) är det kanske uteslutet att vänta sig någon förbättring på en dylik linje. En mera effektiv skolning av de tränare idrottsförbunden anställer kunde dock med säkerhet ordnas. Det är en aning betänkligt att vårt idrottsälskande folk ännu inte vaknat till insikt om, att tränarkåren borde vara högt specialiserad med helgjutna insikter i mänskokroppens funktionsmekanism. Universitetsskolade ledare och tränare borde inneha nyckelpositionerna inom förbunden. Om det verkligen inte ligger inom möjligheternas gräns att vid

Gymnastikinrättningen i Helsingfors utbilda folk med uppgift att leda idrottsutövare på en mera avancerad nivå, så kunde man i allafall nå rätt långt genom att skicka ut ungdomar för studier vid någon idrottshögskola utomlands.

*

Det är inte ovanligt att en läkare i sin dagliga gärning får besök av en patient, som kommit upp i den aktningsvärda åldern av 60 år och börjar berättelsen om sina många krämpor med att smått skrytsamt konstatera att han klarat sig undan läkarbesök i hela 15 års tid. En förklaring att det inte alltid är så lyckat att på egen hand klara av små olägenheter med sina kroppsfunktioner, väcker knappast större genklang, förrän t.ex. bilägar-patienten med det dåliga hjärtat ställs inför en jämförelse mellan honom själv och hans kära bil. Översyn, oljebyte etc. kontra den kontroll han kostar på sig själv! Enligt min mening borde en mänska i ovan-nämnda patients ålder underkasta sig en grundlig undersökning minst en gång i året för att förhindra, att en oförsiktig överbelastning skall leda till kollaps.

Den moderna toppidrottsmannen däremot har härdats genom progressiv träning så, att hans organism tål mångfalt större påfrestningar.

Men ju mer rekorden pressas desto högre blir fordringarna. Vi har redan kommit så långt i utvecklingen, att man mången gång frågar sig om inte den hårda toppträningen i en del fall är rent av hälsovådlig. Även då utövarna är fullkomligt friska. Om ingen förkontroll finns av den ungdom, som ger sig i kast med den rationella träningen, uppstår faran av att en länk sviktar i den komplicerade kedja av funktioner som reglerar våra fysiska och psykiska prestationer. Den svaga länken kan finnas till redan från början genom någon medfödd defekt eller kan ha förvärvats i barndomen t.ex. under en svår infektionssjukdom.

*

Idealet vore att varje idrottsman, som börjar träna regelbundet, skulle kartläggas och undersökas med samma noggrannhet, som en patient på ett sjukhus. Utom utredning över hans härstamning och uppväxttid, skulle alla uppgifter om hans idrottsliga utveckling ingå i ett kartotek. Genom regelbunden testning och läkarkontroll kunde man fastställa det träningskvantum, som i varje speciellt fall vore det mest idealiska. Fortsätter utvecklingen i den riktning den nu har tagit, mot allt mera fantastiska drömresultat, blir pressen på de aktiva så hård, att vi får lov att inrätta speciella idrottspsykologiska polikliniker. Den oupphörliga psykiska an-

spänningen för till konflikter av många olika slag. Redan nu måste man konstatera, att en stor del av de verkliga stjärnorna i många fall tidvis är så ur balans, att psykiskt stöd i en eller annan form är av nöden. Jag är nästan böjd att säga att den psykiska formen till 50% dikterar idrottsmannens prestationer. Åtminstone torde det stå höjt utom allt tvivel, att den psykiskt starkaste av fysiskt jämnstarka konkurrenter vinner t.ex. i en krävande olympisk tävling. Här ser vi nu en av fälttränarens viktigaste uppgifter. Han skall helst vara en herre med stark personlighet och resning, som har sådana kunskaper i det ämne han skall lära, att ingen behöver tvivla på vad han säger. Han skall suggerera sina adepter till det brinnande intresse för saken, som är så nödvändigt för att det alls skall bli några reslutat. Idrottshistorien känner många tränare, som kanske just främst på sin förmåga, att först få tag på de rätta adepterna och sedan suggerera dessa under otaliga träningsstimmar, kan få dem att uppnå en fysisk och psykisk tävlingsform utan motstycke. Man har till och med sett förmodanden i tidningspressen, att det i en del fall skulle ha varit fråga om hypnos under tävlingen. Äger ett sådant påstående täckning i verkligheten, skulle förfarings-sättet kunna jämföras med »doping», d.v.s. det moraliskt förkastliga och farliga sättet att förbättra prestationsförmågan med tillhjälp av stimulerande eller trötthetsdämpande droger.

*

Begreppet »doping» blev aktuellt senaste sommar i samband med olympiaden, då det påstods att den så olyckligt omkomne danska cyklisten Knud Enemark var »dopad» av sin tränare.

Det ämne, Ronicol, som han uppgetts ha fått, är som bekant ett läkemedel med utpräglad effekt på blodkärlen. Dess utvidgande verkan på kärlen medför en ökad genomblödning främst av muskulaturen i extremiteterna. Vilket man antagligen strävat till för att direkt påverka kvaliteten i idrottsprestationen. Den senaste rapporten, som meddelats av italienska nyhetsbyrån Ansa den 3. 10. 60 tillkännager lakoniskt, att de officiella undersökningarna gett till resultat att Enemark avlidit i en bedövning, som föranletts av för stora mängder stimulantia, men att detta inte medicinskt har kunnat bevisas. Oberoende av om det stämmer eller inte, att han då utom dessa Ronicol-tabletter även skulle ha fått direkt stimulantia, så utgör den tragiska händelsen dock en hälsosam varning mot det säkert i vida kretsar utbredda »dopandet» vid viktiga tävlingar. Det är ju visserligen så, att idrottens lagar om fair play förbjuder och till och med hotar med diskvalificering vid dylika fall av missbruk. Men då man en gång allmänt och utan att sucka kan bryta mot den, trots alla reformförsök ännu gällande amatörregeln, så varför skulle då förbudet mot doping hållas i

desto större helgd? Inte är väl någon ändå så blåögd, att han tror att inte dylika »små bagateller» som ett par tabletter i rättan tid, skulle nyttjas då det som bekant vid många stora tävlingar dock är fråga om hela nationers prestige. För att inte tala om de tillfällen då en seger är förenad med direkta ekonomiska vinningar. Kanske det är säkrast att i detta sammanhang med en gång säga ifrån, att det här rör sig om helt teoretiska spekulationer och att det sagda inte får tagas som en förtäckt anklagelse mot någon speciell idrottsform.

*

Det tråkiga med hela detta problem är, att missbruk är så gott som omöjliga att uppdaga, emedan många av de ämnen som användes kan intagas uppblandade i mat och dryck. Även om drogen tages i form av en eller flere tabletter kan detta göras utan att utomstående får vetskap därom. Det finns ämnen tillhöriga adrenalin-gruppen med centralt stimulerande effekt vars verkan sträcker sig över flera timmar. Stort upplagda försök med soldater har gett vid handen, att både de fysiska och de psykiska funktionerna stimuleras till nära nog normal nivå hos starkt uttröttade individer. Då vi vet att trötthetskänslan är naturens sätt att meddela människan, att hon överskridit sina resurser och måste spara på »krutet», inser vi lätt vilka faror, som är förenade med användandet av dessa ämnen. Än vidare är ämnen i stil med det ovan omtalade Ronicol, absolut inte utprovade med tanke på de exceptionella förhållanden, som visavi speciellt cirkulationsorganen, råder i en fullkomligt utmattad organism. Det är tvivel underkastat om ens en professor i farmakologisk skulle kunna bedöma säkerhetsmarginalen rätt, då det blir fråga om individuella variationer i reaktionssättet under dylika förhållanden. I hur hög grad skall då en tränare kunna göra det om han till råga på allt kanske helt saknar insikter i fysiologi och farmakologi.

*

Idrottsmedicinen är en vetenskap, som sysselsätter sig med helt andra problem än den allmänna medicinen. Dess huvuduppgift ligger inte i att bota människor, som är sjuka i gängse bemärkelse, utan snarare i att leda den friska och sunda ungdomen längs en väg undan sjukdom och skador. Också den skadade idrottsmannen är i mångt fall ur samhällets synvinkel frisk och fullt arbetsför. Det rör ofta sig om en skada, som ger sig till känna först vid den absolut yttersta kraftanspänningen, som då hindrar vederbörande att prestera sitt bästa. Mången strängt upptagen läkare befattar sig av princip helst inte alls med vården av dylika, enligt hans mening fullt friska neurotiker. Med rätt eller orätt, det lämnar jag till läsaren att avgöra.

På stålmännens tid byggdes skeppen av trä
— nu använder man järn och stål från

Telko

Alexandersgatan 13 — Tel. 58 011
Helsingfors

Ryska guldgymnasten Boris Sjakin, som bl.a. tog fyra guldmedaljer i Rom, gratulerar Eugen Ekman till den vackra framgången på bygelhästen. Vasagymnasten, som i den här artikeln porträtteras av klubbkamraten Rainer Ståhlberg, var en av de få som lyckades slå en kil in i den rysk-japanska dominansen vad beträffar herrarnas gymnastikmedaljer i Rom.

Vår guldgymnast

Av Rainer Ståhlberg

Eugen Ekman har nått sitt livs mål. Han har vunnit olympiskt guld, ära och berömmelse. Han var den man, som i sista stund förmådde sprida guldglans över Finlands deltagande i de XVII olympiska spelen i Rom.

Därför är det helt naturligt, att Eugen Ekman varit föremål för idrotts- Finlands odelade intresse och beundran denna höst. Han har mottagit gratulationer från när och fjärran, och han har oftare än någon annan idrottsman figurerat i finländsk press. Småpojkar flockar sig respektfullt omkring

honom, och gamla, grånade idrottsveteraner ger honom sitt fulla erkännande. Olympiska guldmedaljörer är inte längre vardagsvara i Finland.

Under dylika omständigheter går det så lätt, alltför lätt, att hemfalla åt självförhävelse och divalater. Mången ung idrottsman har gått den vägen och där med ofta spolerat sin idrottsliga karriär.

Eugen gör det inte. Och det är kanske däri hemligheten till hans framgång ligger. Han tar alltid framgång — liksom också motgång — lugnt och behärskat. Inga stora ord och överdrivna glädjeyttringar. Han är i framgångens stund endast ödmjukt tacksam.

Ty Eugen vet också vad motgång och besvikelse vill säga. Han har varit tvungen att kämpa hårt — kanske hårdare än mången annan — för denna sin guldmedalj. Hela världens toppgymnaster, inte minst ryssar och japaner, hade senaste vinter och vår minutiöst förberett sig för OS. De hade gång på gång gått igenom de obligatoriska övningarna och kanske med ännu större energi gått in för sina valbara program. Det sistnämnda är det, som skall »slå» och ge poäng.

Vad gjorde Ekman under denna tid? Jo, oftast ingenting! Oturliga skador satte ofta stopp för hans olympiska träning och finslipning. Det var först på försommaren han kunde sätta i gång med hårdträningen på allvar!

Därför är det nästan ofattbart, huru de gulddrömmar som han säkert haft men knappast något tro skulle gå i uppfyllelse, kunde bli verklighet. Att kvalificera sig för Finlands olympialag var redan det en prestation. Han kom med mer eller mindre »på nåder». Men uttagningskommittén behövde sannerligen inte ångra sitt val.

Det behöver väl knappast påpekas vad Eugens bragd betyder för gymnastiken i Finland. Den är en kraftinjektion av stora mått.

I synnerhet gymnasterna i Vasa Idrottssällskap kan vara både glada och tacksamma över att ha Eugen Ekman bland sig. Eugen har varit och är fortfarande deras trognaste kamrat under årskilliga träningspass, och han har alltid varit redo att hjälpa och ge goda råd. Och en guldmedaljors ord klingar säkert inte för döva öron.

Men inte heller Eugen var fullärd från början. Det är till stor del VIS:s forna guldgymnast Sulo Salmi, som skolat upp honom. Tillsammans har de sporrat och inspirerat varandra under många år. Resultatet har som synes inte uteblivit. Även om det naturligtvis är Eugens okuvliga träningsflit och heta vilja att nå långt, som varit utslagsgivande, tror vi inte någon tar illa upp, om vi även ger Sulo Salmi en ros. Det är han värd.

Finlands svenska idrott kan vara stolt över Eugen Ekman — både som människa och idrottsman. Säkert är, att han ännu inte gjort sitt inom idrotten. Vi önskar honom lycka och framgång även framdeles inte minst i det vardagliga livet. Och vi hoppas även återfinna honom på den olympiska arenan i Tokio 1964.

Den slösande och vackra flaggprakten på den nya Rom-autostradan — VIA OLIMPICA — som byggdes enkom för olympiska spelen.

Olympiskt strövtåg

Av Tom-Christian Söderman

Romolympiaden var någonting alldeles kolossalt. Precis vad man kunde vänta sig i Colosseums stad, där man alltid haft sinne för det pompösa, granna och sköna.

Det räckte inte med att Rom gjorde Los Angeles äran stridig om epitetet »solskensolympiaden» och raderade ut Berlin som »mammutolympiaden». Rom blev också TV-, rekord-, och industriolympiaden samt framför allt den vackraste olympiaden hittills.

Rom byggdes inte på en dag — utan har fått sin atmosfär, stil och utformning under århundradens lopp. Någon sådan tågordning var det inte tal om hos de olympiska byggherrar som skapade Rom-OS på rekordtid. Nya stadionbyggen, sportpalats, autostrador och slumsanering var melodin. En olympisk jätteindustri fick den Eviga staden att vändas. Men det

gavs ingen pardon. På fem år gjorde man mera i Rom än man gjort på de senaste femtio. Det bollades med siffror och offrades miljarder. Huvudfinansiar var fotbollstipset som ägs av Coni, Italiens olympiska kommitté, men också staden Rom, industrin, affärslivet och kyrkan var med på ett hörn. Hur mycket det verkligen kostade förblir väl en hemlighet som förut. I italienska journalistkretsar är man övertygad om, att pengar motsvarande 1/3 av italienska statsbudgeten gick åt för att världens idrottsungdom skulle få mäta sin skicklighet, snabbhet och styrka i tre veckors tid. De officiella siffrorna blir naturligtvis mycket mindre. Det var ett praktverk av arkitektonisk skönhet som slog upp sina portar den 25 augusti då den olympiska eldens tändes invid Stadio Olimpico's murkrön. Den vackraste olympiaden hittills såg dagens ljus.

Stadionanläggningarna, sportpalatsen, och träningsplanerna var magnifika. Det klassiska arvet, italienarnas känsla för färger, ytor och linjer skapade någonting enastående. *Palazzo dello Sport* hade under sin kupol en sträckning och rymd som förde tankarna till St Peterskyrkan. Simstadion, *Stadio del Nuoto*, var en gnistrande pärla — luftig och ljus — av klarblått vatten, cypresser, mosaik, marmor och vackra färger. *Stadio Olimpico* var klassiskt ren i sina linjer. Fortid och nutid förenades genom att man skapade olympiska arenor av Maxentius basilika och de berömda romerska baden, Terme di Caracalla. *Aqua Acetosa* var ett jättelikt träningsområde utan motstycke, skuggat av palmer med träningsplaner, gräsländor, simbassäng, inomhushallar för brottning och gymnastik.

*

Den stiliga inramningen minns man i alla fall inte helt utan motstridiga känslor. Därför att OS-maskineriet innanför dess murar inte gick gnisselfritt. Brottningsarrangemangen startade under all kritik. Den officiella resultat tjänsten var ibland hopplös med fel på fel. Bland annat fick den dagen efter femkampens terränglöpning för sig att Berndt Katter var så illan därän, att han måste intas på sjukhus. Det var ett enda mysterium eftersom han mätte som en prins. OS-funktionärerna var för nitiska och retade gallfebern på många. Jag minns när en av dem snäste av halvmilssegraren Halberg för att denne efter sin triumf kantänka i rena glädjen pratade för högt då OS-hymnen spelades för 800-meterslöparna. Vidare bussade samma OS-funktionär polisen på nyazeeländaren och Elliot-tränaren Cerrutty »för att de överträdde reglementet» — d.v.s. Halberg blev hindrad att direkt från planen springa upp på läktaren där hans landsmän satt och Cerrutty återförpassades brutalt till läktaren sedan han rusat ned på planen för att heja fram sin adept genom att svinga en stor handduk över sitt huvud.

USA:s vackra sprinterflicka Wilma Rudolph vinner i överlägsen stil ett av försöksheaten på 200 meter i Rom.

Allt detta sammanhänger med det lidelsefulla intresse med vilket italienarna gick in för spelen, där ingenting skulle få klicka. Byråkratin, som i vardagslag spelar en icke föraktlig roll i italienskt samhällsliv, fick följaktligen fritt spelrum. De instruktioner som utgick till OS-funktionärerna var alltför benhårda och osmidiga. För journalisterna var det i början ett elände utan like med presspassen, stämplarna, stadionbiljetterna och telefonerna m. m.

En av de första dagarna blev italienska OS-presidenten Giulio Onesti stoppad vid ingången till OS-byn! Passet var inte i ordning! Då gick det kanske upp ett ljus för italienarna att man gått för långt i sitt organiserande. Men då var det för sent. Byråkraterna släppte inte sitt grepp längre.

*

Det var hemtrevligare hos oss, tyckte Melbourne-borgmästaren. Vi fick vara med om idrott för hela slanten i Helsingfors, sa Herb McKenley! Londonspelet var värdefulla genom att de bidrog till att läka sårén efter kriget, var en allmän åsikt i brittlaget.

Vackrast var det i Rom kunde italienarna ha genmält — och besvärli-gast!

*

Visst var det en rekordolympiad av stora mått. I friidrott överlevde endast fyra olympiska rekord anstormningen i Stadio Olimpico, nämligen

gens ryssen Kuts 13.39,6 på halvmilen, Calhouns och Davis 13.5 på korta häcken, norrmannen Danielsens 85.71 i spjut och ryssen Spirines 1,31,27.4 på 20 km gång.

Fyra nya världsrekord var friidrottens skörd. På 400 m av Davis och Kaufmann med 44.9, på 1.500 m av Herb Elliot med 3,35.6, på 4 × 400 m stafett av USA-laget med 3,02.2 och på maraton av etiopern Bikila med 2,15,16,2.

I simningen gick man fram med lie. Femton nya olympiska rekord, m.a.o. i alla simgrenar och sju nya världsrekord.

Nytt rekord blev det också i cyklingens förföljelselopp på 1.000 meter av Sante Gaiardoni, Italien, med 1,07.27. På sätt och vis blev han spelens framgångsrikaste idrottsman. Han var den enda som tog två individuella guldmedaljer — i likhet med vackert löpande Wilma Rudolph på spinnsidan.

Tyngdlyftningen bokförde sju nya världsrekord. Mest fantastisk ryssen Vlasov som med 25 kg överskred legendariske Paul Andersons världsrekord, noterade 537.5 kg sammanlagt i tungvikt.

*

Vad lärde oss Rom?

Framför allt en gammal sanning: *Två viljor är starkare än en — att vinna blir mer och mer ett teamwork.*

En idrottsman, som kan hämta styrka och vederkvickelse ur ett förtroligt och inspirerande samarbete med sin tränare, som han vet att dessutom följer honom i vått och torrt, har det bästa utgångsläget, speciellt i grenar, där det krävs ett exceptionellt uppbåd av fysisk och psykisk spänst.

Tänk på maratonloppssegern. Det var en typisk tränartriumf! Inte så att finlandsfödde Onni Niskanen, som var mannen bakom Abebe Bikila, den 28-åriga etiopiske livgardessoldaten, skulle ha byggt upp honom från grunden. Niskanens bedrift låg på det psykiska planet.

Bikila är en löpartalang som få, uthållig och seg. Men därifrån är steget långt till att vinna ett olympiskt maratonlopp. Varifrån tog den spenslige, mustaschprydda Bikila den kraft som han behövde för att ta ledningen, rycka hårt efter tre mil och slutligen slita sig loss från marockanen Rhadi, som var hans jämlike ifråga om fysisk kraft. Varifrån tog Bikila denna kraft? Det var Niskanen som fick honom att tro att han kan vinna maratonloppet. Men tro inte att det räckte med att Niskanen var pådrivaren och uppmuntraren. Det gällde att få Bikila att lita på honom i allt, att hålla lågan brinnande, att förhindra överdrifter, att motarbeta en för kraftig anspänning, att få honom lös och ledig, att hålla hu-

möret uppe. Tänk på att Bikila inte var någon rutinerad löpare som var van vid internationell konkurrens. Niskanen fick honom att hålla huvudet kallt.

— Hur är det möjligt?

— Jag känner honom, säger Niskanen.

Jag tycker att det var ett svar som ger tränarens uppgifter i ett nötskal.

Murray Halberg, Nya Zeeland, springer de sista stegen mot sin största triumf, segern på 5.000 m i Rom. Bakom honom till höger, tvåan Hans Grodotzki, Tyskland och trean K. Zimmy, Polen. Fyran är tysken F. Janke.

Hurudan är då en tränare som Onni Niskanen, kaptenen vid Svea Livgarde som nu, i fjorton år varit idrottsledare i Etiopien. Han är en lugn man i femtioårsåldern, gemytlig och inger förtroende. Inte ett drag av hårdhet eller fanatism. Han är absolut ingen demontränare!

Samma stil och egenskaper gick igen hos många tränare som man kom i kontakt med i Rom. Exempelvis Herb McKenley — vilken excellent tränare och ledare har det inte blivit av storlöparen. Han är till sin läggning förstas lite mer »brinnande i andan» men också han hade ett utomordent-

ligt mjukt sätt att handskas med en ung bukett kvartmilare, som han ändå fick att träna så otroligt hårt. Bronsmedalj tog McKenleys lag och ingen skall bli mindre förvånad än jag om det inom några år kommer knipppvis med goda idrottsmän från Jamaica. Herb är dessutom så otroligt övertygande både i ord och gester. På några minuter kunde han få en långdistansare att övergå till sprinting om han skulle lägga den sidan till.

En annan tränarpersonlighet som klev fram i rampljuset i Rom var Arthur Lydiard, en kort, brunbränd och sympatisk gentleman från Auckland — nyzeeländsk maratonmästare för tio år sedan! Alldeles riktigt — det är Murray Halbergs och Peter Snells tränare. Och enligt de båda guldmedaljörerna var det Arthur Lydiard som inom loppet av en timme vann två guldmedaljer för Nya Zeeland fredagen den 2 september 1960 på Stadio olimpico i Rom. Halberg berättade Lydiards metod ut på att det inte finns några genvägar till toppen. Att kvickt försöka nå resultat är förkastligt. Löpträningen inleds med rena maratont träningen och därefter skall snabbheten drivas upp.

Flera exempel kunde ges från Rom. Parhästarna Herb Elliot och Percy Cerrutty är kända sedan tidigare. Ryssen Pjotr Bolotnikov bestod sig med en egen tränare, Grigorij Nikiforov, samma man som i tiden också skapade Kuts. Det är inte bara i friidrott det gäller. Också en sådan rutinerad veteran som 40-åriga ungraren Rudolf Karpatis som tidigare har vunnit olympiska spel och världsmästerskap på sabel gav alltjämt i Rom det största erkännande åt sin lärare och mästare.

Vi skall inte glömma bort Eugen Ekman i detta sammanhang. Han är en av de få i finländska laget som har haft en egen tränare under årens lopp. Jag är ganska övertygad om att Eugen skulle stått som suverän segrare på bygelhäst om han i de avgörande ögonblicken i Caracallas termer hade haft Sulo Salmi vid sin sida.

Att nå en internationell framgång, att vinna en guldmedalj är idag ett teamwork mer än förut. Utan att vi har förstått det så har den modernaste idrottsträningen i vårt land bedrivits inom Vasa idrottssällskaps led. Kanske Eugen Ekmans och Sulo Salmis exempel öppnar ögonen på oss i Finland och visar hur vi framdeles skall bedriva idrottsträning för att med behållning kunna skicka de 100 idrottsmän till Tokio som man redan siat om.

Varken inom friidrotten eller andra idrottsgrenar finns det någon generell lösning hur en tränare skall träna upp en toppidrottsman. I varje enskilt fall måste man pröva och överväga. Halberg har i ett inlägg i friidrottsdiskussionen i den engelska idrottstidningen World Sports sagt han är skeptiskt inställd till Cerrutty's träningsmetoder! Vad som har passat Elliot passar inte honom.

Det är en källa till glädje att läsa Halbergs ord: »Ingen vet bättre än Cerrutty själv att jag är skeptiskt inställd till det mesta i hans undervisning». En källa till glädje — inte för att det skulle misskreditera Cerrutty eller någon annan, utan därför att de orden ger ett klart besked om att en doktrinär och dogmatisk syn på träningen är förkastlig. Idrottsträningen får inte låsas fast vid någon speciell skola. Det är idrottsmannen och tränaren som tillsammans skall finna ut det som passar.

MIRANOL

syntetisk
alkydlackfärg

- torkar snabbt
- bildar en glänsande och stötsäker yta
- 38 standardnyanser
- för ytor av trä och metall
- lämplig inom- och utomhus

DICKURSBY FÄRGFABRIKER
— landets största i branschen —

Då Ni reser...

Då Ni planerar en resa i hemlandet eller utomlands ombesörjer vi alla researrangemang enligt Edra önskingar.

RESE-KALEVA

Mannerheimvägen 5 — Telefon 13 691

RESE-PALACE

Södra Kajen 10 — Telefon 13 691

- **Världsberömt glas
allt sedan år 1881**

KARHULA-IITTALA

Flyg till tävlingarna

Också charterflyg ställer sig synnerligen förmånligt för större idrottsgrupper.

Det lönar sig att överväga saken.

De påfrestande tävlingsresorna nedsätter kondition och prestationsförmåga. Men den som flyger är i toppform.

Aero beviljar 25 % grupp Rabatt på inrikeslinjerna förutsatt att gruppen består av minst tio personer.

Fågelvägen är kortast och bekvämast.

AERO
FINNAIR

Om ENIGHETENS Ost
råder god enighet!

Finska skidförbundets chefstränare Veli Saarinen skisserar i vidstående artikel upp hur en skidåkares träning skall planeras och genomföras.

Skidträning

Av Veli Saarinen

En regelbunden träning hjälper alla människor att allt mer förbättra sin rörelseförmåga. Otränad verkar i motsatt riktning, och den känner vi av i form av en försämring av kroppens prestationsförmåga. För att hålla oss i en tillfredsställande allmänkondition, måste vi se till att kroppen får tillräcklig rörelse.

Då vi talar om träning för idrott och i synnerhet tävlingsidrott, är det inte längre nog med en måttlig övning, utan träningskraven stiger mycket högre. Detta beror på att målen är så olika. För en vanlig människa är det nog om målet är en god allmän kondition, men den tävlande idrottsmannens mål är att nå en kondition på toppen av hans mänskliga prestationsförmåga, och denna kondition mätes i hundradelar av en sekund eller i framtiden kanske genom millimetrar.

Vilka är då förutsättningarna för att en idrottsman skall nå toppformen? Som svar kan man räkna upp många olika faktorer, som mer eller mindre överensstämmer med sanningen, men en god hälsa och en fast vilja ger en sanningsenlig utgångspunkt för försöken att bygga upp en toppkondition. Störande faktorer kan vara förhållandena i omgivningen och exempelvis hemmet, vars inställning till idrotten kan vara antingen positiv eller negativ.

Idrottsmannen måste övervinna motståndet, vilket i många fall kräver starka viljeansträngningar. Han måste anpassa förhållandena så att det blir möjligt att nå målet, eller också måste han själv i sitt arbete anpassa sig efter förhållandena och på så sätt söka att på bästa möjliga sätt nå sitt syfte. Om idrottsmannen kan skapa harmoniska förhållanden som ram för sin träning, har han vunnit mycket.

Utvecklingen har nu gått så långt att vi kommit till det så kallade året-runt-idrottandet, till ett idrottande i så måtto, att träningen också är idrott, därför att dess karaktär är densamma som tävlingens. Hit har vi kommit därför att det tar sin tid att nå en tillräckligt god form för att kunna prestera resultat. Detta gäller vid utvecklandet av den tävlande till en toppidrottsman och vid försöken att nå toppkondition under varje träningsperiod. Det finns givetvis en del undantag i naturbegåvade idrottsmän, som med något års träning når övre gränsen av sin prestationsförmåga, men de är få. Så mycket längre tid måste den mindre naturbegåvade idrottsmannen använda. I synnerhet skidlöpningen är en idrott, där resultaten kommer först efter jämförelsevis långvarigt träningsarbete. Skidlöpningen är nämligen, oberoende av sträckan, på sätt och vis en uthållighetsidrott. Tävlingskidlöparens träningsperiod innan toppen nås varar ungefär 8—10 år, inklusive tävlingssäsongerna, och han håller sig på toppen i ytterligare 10 år om ingenting oförutsett inträffar. Därefter börjar en långsam regress. Medan skidlöparens årliga tävlingssäsong omspannar ungefär tre och en halv månad, behöver han för att komma i form för varje tävlingssäsong ungefär 6—7 månader av koncentrerad träning och dessutom en period av vila och bibehållande av den allmänna konditionen. Med allmän kondition avses i detta fall idrottsmannens allmänna form som står ovanför den normala människans allmänkondition.

Ett tidsödande program på lång sikt behöver skidlöparen framför allt för att träna upp sin organism. Skidlöparna vet av erfarenhet, att organismen med kortvarig träning inte orkar med i ansträngande tävlingar, där de tränade musklerna ställer den på allt för hårda prov. *Tålamoð kräves framför allt av unga skidlöpare, hos vilka organismen i de flesta fall inte stoppar för samma påfrestningar som musklerna.*

Dessa fakta måste beaktas då träningen läggs upp. Programmet måste göras progressivt, så att man utgår från lägre mål och ställer siktet högre i

Finlandssvensk skidsport har noterat en rad framgångar både ifråga om bredd och topp de senaste åren. Nya impulser och idéer för framtiden ger säkert Saarins utmärkt artikel. Ett av framtidsnamnen är Jakobstadsgräben Göran Sundgren, som av Gustav Kronholm skickas ut på sista etappen i FSSM-stafetten i Gamlakarleby.

den mån formen utvecklas och förbättras. Skynda långsamt i början är ett uttryck som håller streck då träningen planeras.

Grundformen måste vara hållbar, ty om den sviker så sviker samtidigt hela den bas på vilken formen skall byggas upp. Grundformen måste skapas genom ett mycket vidsträckt övningsprogram och nästan alla medel är möjliga och tillåtliga. Men redan då grundformen läggs måste man alltid komma ihåg det mål — färdigheten på skidor och skidformen — man söker nå genom träningen. Träningen måste därför byggas upp så, att den innehåller sådana rörelser och övningar som anpassas för själva skidprestationen.

Skidlöparens mål måste under varje träningsperiod vara:

1. uthållighet	4. teknisk färdighet
2. styrka	5. tävlingsuthållighet
3. snabbhet	6. stälsättning av viljan

Varje träningspass bjuder den tränande på en viss ansträngning och ju sämre hans uthållighet gentemot ansträngningen är, desto sämre blir också resultatet av träningen. *Man kanske tar för givet att uthålligheten ökar med träningen, så som den också gör, men vid många och kanske de flesta träningspass ökar den inte tillräckligt, om träningen inte innehåller moment som kräver uthållighet.* Redan träningsperioden erfordras, för att en effektiv träning skall kunna genomföras, en tillräcklig portion uthållighet. Skidlöparen måste redan under grundträningsperioden utsätta sig för ansträngningar med syrebrist och nedgång av sockerhalten i blodet under ansträngningen.

Skidlöparen behöver styrka (= musklernas prestationsförmåga gentemot motståndet) och dessutom en styrka där det inbördes förhållandet mellan musklerna harmonierar med helheten. Muskelkraften måste vara uthållig och till sin karaktär explosiv = snabb. Vid träningen behöver skidlöparen inte fästa något avseende vid att utveckla muskelmassan utan vid att musklerna är och utvecklas så att de blir harmoniska, uthålliga och spänstiga samt reagerar snabbt. Trots att musklerna når formen ganska snabbt kräver deras orienterings- och reaktionsförmåga mera tid. Därför är en långvarig och oavbruten träning av musklerna nödvändig.

Snabbheten har blivit allt viktigare i alla idrottsformer och alla grenar. Också 50 km-skidlöpningen kräver i detta nu en stor portion snabbhet och de långsamma har numera inte någon framgång på den sträckan. Skidlöparens rörelser sker i form av mot slutet tilltagande och i slutet explosionsartade kraftutvecklingar. Skidlöparen måste i sin träning utveckla sina muskler för dylika prestationer, varigenom snabbheten ökar.

Åkfärdigheten är förmågan att få musklerna att i varje rörelse anspännas och slappna av på önskat sätt. Vid övningarna måste man nå därhän, att musklerna vänjer sig vid att arbeta »ledigt», fria från all överflödigt spänning. Musklernas reaktionsförmåga kan förbättras genom träning. Deras anpassning till de krav den rörelse som skall utföras ställer måste övas under grundträningsperioden och då måste rörelser som påminner om skidlöpning och t.o.m. skidlöpning tas med.

Vid tävlingen blir organismen utsatt för en oerhört stor påfrestning. Den måste utstå viljans och musklernas frampiskande tryck i timmar, beroende på skidsträckans längd samt de krav banan uppställer. Skidlöparen måste redan vid träningen vänja sin organism att stoppa för långvarig och högradig ansträngning för att bibehålla syrejämvikten och sockerhalten i blodet. Skidlöparen måste avverka träningspass som varar betydligt längre än själva tävlingen och där organismen medan påfrestningen varar inte fått komplettering eller extra vila. Det är bara sådan träning som ger garanti för tillräcklig uthållighet i tävlingen.

Viljan att vinna är en av skidlöparens största tillgångar. Om han inte har den viljan, kan arbetet på att bygga upp formen rinna ut i sanden. Vil-

jan ökas och stålsättes endast genom »pina». »Träningsviljan och pinan» måste därför med i träningen. Man får inte ge efter trots att motstånd förekommer både vid träning och tävling. Att ge efter redan på förhand betyder det samma som att förlora. Många skidlöpare följer ett alltför »behagligt» träningsprogram därför att de inte har vilja att pina sig så som de borde. Karaktärsfastheten danas endast genom att man utstår sådan träning där det psykiska jaget ställes på lika hårda prov som det fysiska.

Följande förteckning visar olika träningsmoment och deras innebörd:

Kroppslarbete = styrka + uthållighet

Rodd = uppbyggande av formen hos en del muskelgrupper och organismen

Viktlyftning = stärkande av svaga muskelgrupper eller muskler

Intervallträning = träning av organismen + snabbhet

Gymnastik = bygger upp formen + ger avslappning åt muskler

Orientering = uthållighet + omväxling

Den egna grenen = teknikträning + färdighet

Skidträning = form

Löpning = uppbyggande av organismens form + uthållighet

Konditionsmatch = mångsidighet + avslöjar svagheter

Bollspel = omväxling i träningen

Gång = uthållighet + förberedelse för skidprestationen

Åkning på sågspån = kondition för organism och muskler

Ett mindre mått av olika idrotter = bevarande av formen

Då tävlingssäsongen avslutats äger avvecklingen av tävlingsformen, nedträningen, rum enligt samma principer som uppbyggandet. Genom att från den egna grenen övergå till olika övningar, tas övningarna från en vid råjong och träningspåfrestningarna minskas en smula varje gång.

Året-runt-idrottandets tanke tränger så djupt in i vårt medvetande, att vi lätt glömmar mellantidens betydelse som en nervlugnande period. Så borde emellertid inte få ske, ty lika viktigt som det är att bevara den allmänna formen över mellantiden, lika viktigt är det att under mellantiden samla nervkraft för den kommande tränings- och tävlingssäsongen. Om idrottandet under mellantiden fortsättes med tävlingsmål för ögonen, kan nervkraft inte lagras utan slösas till egen skada. En idrott som utövas för att skidlöparen skall kunna hålla den allmänna formen, t.o.m. med ett fåtal tävlingar, är på sin plats, men att under mellantiden tävla för att nå resultat lämpar sig inte.

GULD...
KLOCKOR...
SILVER...

som pris- och present-
föremål fördelaktigt från
alltid modernt lager.

MIKAELSGATAN 11
TELEFON 32 544

K. Kallio
1899
KULTA JA KELLO OY

**I NOKIAS
TOSSOR**

HÄLLS FORMEN UPPE

ILKKA

Finska Gummifabriks Aktiebolaget

En lätt och praktisk allround-
sko för idrott och fritid.
Färger: brun, sandfärg, grå,
blå, vit.

NOKIA

ILKKA

*Finlands fana, buren av guld-
medaljören Eugen Ekman,
var symbolen kring vilken
tusentalet gymnaster samlats
i Vasa.*

Gymnastik skapar gemenskap

Av Dagny Sandell

Sommaren med dess många idrottsevenemang har för länge sedan rullat bort i tidens hav. Olympiska spelens spännande dagar är förbi.

Den gången vår guldmedaljseger rapporterades lockades säkert många entusiastiska radiolyssnare och TV-tittare, att i tankarna återvända till försommarens stora gymnastikfest i Vasa. Där såg vi flera gånger vår olympiamedaljörs välväxta gestalt, bl.a. som fanbärare och som elitgymnast vid uppvisningarna. De initierade ställe säkert redan då stora förhoppningar på Eugen Ekman.

På ett alldeles särskilt sätt gläder det alla gymnaster, kvinnliga och manliga, att vår enda guldmedalj togs av en gymnast. Det är som om hela den vällyckade gymnastikfesten i somras i återskenet av denna seger har fått en alldeles speciell betydelse.

En stor gymnastikfest har alltid sin givna dragningskraft. Den stimulerar intresset under den långa vintern, då det gemensamma programmet inövas. Den för oss samman från alla hörn av vårt land, skapar under några dagar en gemenskap som lever än, när var och en återvänt till sitt. Denna anda förenar och värmer oss, när vi tågar in på planen under fladdrande fanor och klingande spel, beredda att göra vårt allra bästa. Då glömmar vi oss själva för helheten.

Så var det också i Vasa sommaren 1960 då Finlands svenska gymnaster samlades till en fest, som gick av stapeln under de allra bästa auspicer i en försommarprakt, vars like vi icke skådat på länge i vårt land. Det hette i början man och man emellan att detta är den sista stora gemensamma festen. Gymnastikfesterna hade nämligen svällt ut i oroväckande grad, organisationskommittéerna hade all möda att ordna för de många gymnasterna och de olika evenemangen. Inkvarteringar, resor, biljetter m.m. och först och sist mat för alla kräver arbete och omtanke och mycken god vilja. De gamla gymnasterna hörde detta tal med förståelse, om också med en smula bedrövelse i sina hjärtan.

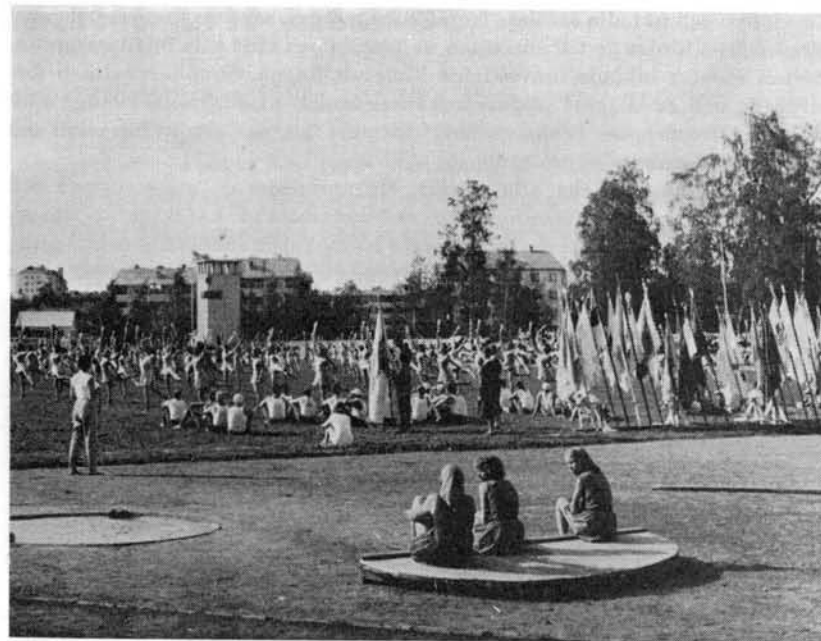
Så kom festen i gång. Solen flödade över Vasa, över gymnaster och festdeltagare. Det var en smått berusande doft av syren. Skär äppelblom skymtade mellan olika nyanser av grönt och ljuset. Det blåbleka nattljuset grep åtminstone oss »sydlänningar» helt. Den ena dagen gick med övningar och uppvisningar och sammankomster litet här och var, den andra under allt gladare samvaro och till sist festuppvisningen med publiksuccé och vackra prestationer över lag. Och så var allting med ens över. Ledare och gymnaster kunde dra andan. På kvällen samlades man till festsupé i segelpaviljongen. Alla var avspända och nöjda. Berömmen och hedersbevisen regnade över förtjänta ortsbor och andra som arbetat hårt och nedlagt mycken möda för att det hela skall bli lyckat.

Och allt tal om den »sista» stora festen hade tystnat. Alla visste, att det naturligtvis i en snar framtid skall firas en ny fest med nya villiga krafter, som ställer sig till förfogande när det gäller att ordna för en cirka tvåtusen-hövdad gymnastskara.

Naturligtvis hölls det många tal i avskedets sista timma. Kvinno-gymnastikförbundets ordförande Ingeborg Jung kom med några siffror, som är värda att få en del uppmärksamhet. Hon påpekade att vid denna fest cirka 5 miljoner i privata investeringar hade gått åt för dräkter, resor och vistelsen i Vasa. Denna fantastiska summa hade lagts ut av människor, som faktiskt inte tyckte de gjort någon uppoffring, även om många på grund av ekonomiska skäl avstått från att delta. Räknar man hur mycket arbete, som lagts ned på övningstimmar, blir antalet per gymnast 25. Det betyder att 1.600 gymnaster övat 40.000 timmar eller cirka 5000 arbetsdagar och inemot 17 år. Detta är siffror, som får en att häpna.

Pingstlördagen försiggick elit- och specialuppvisningarna i stadshuset och på Svenska teatern samtidigt och med exakt samma program. För de yngre gymnasterna var det ordnat med underhållning i Svenska flicklycéet och dans på Ungdomsgården. Dans var det också i stadshusets fina och vackra festsal, dit jämväl teaterbesökarna ägde rätt att infinna sig. Programmet var naturligtvis av hög klass och upptog elituppvisningar av både småpojkar och manligt starka och viga gymnaster i halsbrytande kullerbyttor, hopp och pyramider. Graciöst och vackert växta kvinnor i rytmiska rörelser och smidiga formationer tjugade ögat. Intet under att Vasabladets reporter över sitt referat av festen satte Runebergs ord:

Jag blickar på tärnornas skara
jag spanar och spanar beständigt,
den skönaste ville jag välja
men sviktar dock ständigt i valet

FSKG:s dammasstrupp genomför sitt fina program under Märta Lindholms ledning. Fotografen har fångat dem i en vacker hägelövning med Janborgen till höger i stram och stilig givakt.

Stort intryck gjorde festens upptakt: Mannerheims silvertrumpeter på Mannerheims dag! Det stockade sig i halsen och mången förstulen tår krossades i ögonvrån.

Följande morgon i ottan samlades fanbärarna för att öva uppmarschen och kort därpå gick de sista samövningarna av stapeln. Det vill övning till att hitta sin plats i de plötsligt så långa leden och den plötsligt så vida »golv-ytan». Klockan 13 var alla redo att delta i festtåget genom staden. Med militärmusik i spetsen och fladdrande fanor ringlade sig tåget av finlandssvensk gymnastikungdom genom Vasas hummigt gröna gator medan tusentals stadsbor kantade trottoarerna. En stor del av publiken hade i god tid sökt sig ut till festplatsen. Den uppskattades till 4.000 och därtill kom de 1.600 gymnasterna. Stående betraktade inbjudna gäster och publik uppmarschen, småflickorna i orangerfärgade, klockliknande kjolar, större flickor i klarblått, elittruppen i vitt och masstruppen i ljusblått, medan de manliga mest uppträdde i blått och vitt. Underligt skall den människa vara skapad som inte blir gripen av denna syn av ungdom och spänst. Fanor slog för vinden och när alla samlats framför åskådarna, sänktes fanorna till hälsning. Därpå fördes de till ena sidan av planen och stod tätt intill varandra, medan scouter bildade fanvakt för Finlands flagga. Sommarpsalmen förklingade och så började uppvisningarnas långa, nästan alltför långa rad. Man vågar knappast tänka tanken till slut, hur det skulle ha blivit om vädret varit mindre gynnsamt.

Kvinnogymnastikens alla grenar, elitgymnasterna, masstruppen och skolflickorna gav uppvisningar av skönhetsmättad karaktär — såsom brukligt är. Största intresset och största framgången inhöstade denna gång skolflickorna. Redan antalet — 700 stycken — var imponerande och i sina brokiga dräkter bildade de en så lustigt myllrande tavla, som hittills knappast setts på planen. Programmet var rätt svårt, men flickorna hade tydligen samtränat ordentligt under de två dagarna. De olika uppställningarna för större och mindre skolflickor var effektfulla och allting utfördes med förvånande och berömvärd precision. Alltjämt ändrade sig grupperna, det var som att titta i ett jättekaleidoskop, där de granna bitarna ständigt formade nya mönster.

Sålunda kom gymnastikfesten i Vasa på sätt och vis att bli de mycket ungas fest. Med all tydlighet kunde man konstatera att återväxten är mer än god. Det är ju också de allra yngsta som skall göra det nästa gång och även nästa...

Vi kan med förtröstan se mot framtiden och tro att gymnastiken ständigt skall locka och samla spänstig svensk ungdom till gemensamma prestationer och gemensam kamratlig samvaro under sina banér.

ALLTID REDO

snabbt och bekvämt fram till målet

Idrottsföreningar! När det gäller större grupper av turister så sker transporten otvivelaktigt bäst och bekvämast med buss. En rekvirerad buss står ju under hela resan uteslutande till Ert eget förfogande. Ni kan själv efter behag bestämma alla avgångs- och ankomst-tider. Resekostnaderna hålls inom måttliga gränser — en egen buss gör ofta nattlogierna överflödiga och varje resenär bidrar till att hålla kostnaderna nere. Och en buss kan dessutom medföra en stor mängd res-gods som alltid finns inom räckhåll för rese-närerna. En rekvirerad buss betyder alltid en lyckad resa — gå därför också Ni in för detta sätt att färdas! Varje busstation tar emot beställningar!

Oy Matkahuolto Ab

Till Ert förfogande står över 400 servicepunkter och en 27 års erfarenhet inom branschen.

**VILL
NI
FILMA?
SPORT!**

Med Paillard kan Ni filma när som helst och var som helst — och lita på kameran när det gäller. Paillard-Bolex B 8L är en lättskött och pålitlig kamera för både amatörer och proffs. Några data:

- exponeringsmätare
- revolver för 2 objektiv
- inställbar sektorbländare
- 7 bildhastigheter

Kern-objektiven är specialgjorda för Paillard-kamerorna.

Paillard är snygg att se på, lätt att sköta — schweizerkvaliteten märks på resultatet!

Fråga efter Paillard i välförsedda fotospecialaffärer.

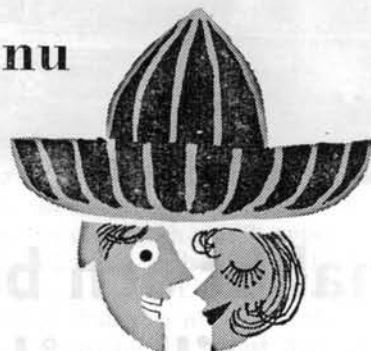
Generalagent i Finland:

Foto-NYBLIN Ab

Helsingfors

STOP!

nu

STEP

på varje läpp

**C-vitaminerad
apelsindryck**

**äkta, saftrik
— fräsch som
nypplockad frukt**

mv

HARTWALL

SFI-spelens hinderlopp fick extra färg genom att vår främsta långdistansare Allan Korpi för första gången gav sig i kast med ett hinderlopp. Rutinerade Sven Laine, IK-32, blev dock för svår men en säker andra plats knep Allan. Det är Sven Laine som leder, följd av Esbo IF:s Aarni Pitkänen medan Fiskars IF:s Harry Blomqvist, något skymd, håller jämna steg med Korpi.

Ge SFI:s friidrottare en utlandskamp

Av Börje Felin

De olympiska spelen gav åter i år klart besked om att Finland inté längre kan räknas till de stora idrottsnationerna. För att vårt land skall kunna hävda sig och hålla idrottsintresset vid liv är vi för framtiden hänvisade till att upprätthålla landskampskontakter med andra smånationer i idrott.

På samma sätt är det med oss inom SFI. Våra idrottsmäns guldålder i nationell konkurrens är ohjälpligt förbi. Idrotten har vunnit allt större insteg i landet och den finlandssvenska minoriteten har, som Finland i internationella sammanhang, intagit sin naturliga plats.

Därför är också betydelsen av SFI-spelen för oss allt större. Det är dessa spel som skall sporra våra föreningar, deras ledare och aktiva, till nya krafttag. En seger i dessa spel skall vara den första etappen på väg mot högre mål, en seger eller medalj i FM, landskampsuppdrag, EM- och OS-uppdrag. . .

SFI-spelen har alltid samma underbara förmåga att fascinera. Som en magnet drar spelen till sig aktiva, ledare och supporters från alla delar av Svensk-Finland. Alla vet att de blir bjudna på god konkurrens i kamratlig miljö, på uppvisningar av toppklass, på spänning och på angenäma överraskningar. •

Våra elitmän, trotjänare, kända och okända idrottsnam gör alla i samma otvungna stämning upp om medaljer och finalplaceringar. De oerfarna får råd av mera rutinerade, gamla och nya vänner småtrivs mellan försök och final och flickorna skrattar soligt och glatt. I denna miljö trivs vi alla, hit lockas vi år efter år.

I år lockade Pargas. T.o.m. de som med ålderns rätt nästan lagt spikskorna på hyllan för alltid, dras fortfarande oemotståndligt till dessa spel. Till dem hör Veikko Nyqvist, Viljam Nieminen och Harald Lampinen. Och trots allt bjuder de ännu ungdomarna på en dust, som de senare kanske en smula skamsna, men tillika vördnadsfullt får finna sig i. Småmysande för t.ex. Nyqvist iväg med silvermedaljen i diskus. Torbjörn Lassenius, som ännu inte hör till veteranerna, men som inte haft tid att tävla och endast sporadiskt småtränat, tog sin fru och sin förstfödda med på en söndagsutflykt till Pargas. Uppskattat besök och givande för Lassenius, dels med seger i korta häcken och brons i spjut. Gunnar Åvik gjorde också sin årsdebut i släggringen och hemförde sin nionde seger i svit.

Våra toppmän ger som vanligt spelen en gyllene glans. Mest strålade det denna gång kring Per-Olof Jonasson. Tre gånger satt publiken andlös och följde med IK-arens goda försök på rekordhöjden 450. Två gånger bröt jublet ut, men båda gångerna dallrade ribban retfullt ner till marken. De goda resultaten hade en avgörande del i det positiva helhetsintrycket. Jonasson svingade sig elegant över 440, Henrik Hellén gled över 200 i höjd, Gösta Lithén sololöpte oberörd 800 och 1.500 m på 1.51,8 respektive 3.53,4, Osvald Mildh hade 53,6 i långa häcken, Jorma Ehrström och Per Fagerström pressade varandra till 22,2 på 200 m . . . Överlag blev det tillfredsställande segerresultat, som inte bara gav genljud inom vår egen krets, utan även uppmärksammades med stora rubriker i finska tidningar. Och så skall det vara. Därför bör vi sträva till att alltid hålla spelen på goda planer, som ger rättvist utslag av våra idrottsmäns kunskande. Samtidigt ger vi också alla deltagare samma utgångsläge, ingen behöver vara handikappad av lösa banor.

Konkurrensen har också blivit skarpare. Det fick t.ex. Vasa IS, som

Beatrice Myllykoski från Åland är ett stort löfte inom finlandssvensk damidrott. Hennes specialgren är höjdhoppet, där hon i år blev andra i SFI-spelen i Pargas.

Per-Olof Jonasson ser glad och nöjd ut efter sin insats vid SFI-spelen i Pargas. Per-Olof höjde i år flera gånger SFI-rekordet i stav, som slutligen löd på 445 cm.

klart segrade om Hembygdspriset och t.o.m. hotade Helsingfors IFK om Frihetspriset, noggsamt erfara. Vasaborna vann inte ett enda individuellt mästerskap, men levde stort på sin goda bredd som bl.a. gav dem klar seger i korta stafetten.

SFI-friidrottsmännen har även i andra sammanhang gett oss många glädjestunder detta år. De har synts utåt. I A-landslaget har vi haft sex man, Henrik Hellén, Gösta Lithén, Osvald Mildh, Per-Olof Jonasson, Allan Korpi och Jorma Ehrström. Den sistnämnda har även tillsammans med Karl-Gustaf Kunnas och Tage Dahlström medverkat i ungdomslandslaget. Våra friidrottsmän har med bättre framgång än på många år brutit sig ur den lokala isoleringen. Tage Dahlström hade knappast blivit känd utanför Ekenäs och SFI om han inte en försommardag på så övertygande sätt löpt 800 m i Stadion. Det loppet förde honom in i juniorlandslaget och numera har man hört talas om Tage även i Östtyskland och i de nordiska länderna. Dahlström är inte den enda i Ekenäs IF som hedrat sin hemstad. Bruno Holmroos är på god väg in i den nationella långdistanslöpareliten och bara ett stenkast från Ekenäs har vi Stig Ny-

mander i Österby SK, som väckte berättigad uppmärksamhet vid sin debut i FM i 10-kamp.

För det stora flertalet bildar dock SFI-spelen höjdpunkten på säsongen. Men efter drygt ett dygns samvaro är allt förbi och en smula vemodsfulla lämnar alla de soliga minnena bakom sig, medvetna om att det skall dröja ett år innan de åter får träffas under samma otvungna former. Ett helt år. . .

Det är synd att så många fina idrottsämnen under så tidigt skede av säsongen skall ha sin viktigaste tävling bakom sig. Därför borde vi förlänga högsäsongen för dessa. Vi borde sporra dem till ännu intensivare förberedelser, till ökad prestationsförmåga, göra spelen resultatmässigt ännu högklassigare, öka bredden och förbättra de svaga grenarna. För vår del vill vi föra fram två alternativ, som kanske kunde realiseras under SFI:s 50-årsjubileum 1962.

1) Ordna en friidrottsskamp mellan SFI och ett distrikt, som idrottsligt är ungefär jämnstarkt med vårt förbund, t.ex. från Norge eller Danmark.

2) Sänd en SFI-trupp på tävlingsturné till utlandet.

Insatserna i SFI-spelen skulle i båda fallen vara de avgörande. I fall 2 skulle endast de resultatmässigt bästa idrottsmännen kvalificera sig. Båda alternativen bör inspirera idrottsmännen till ökad träning. Finansieringen av planen borde kunna lösas. Vid svarsvisit av utländskt lag hos oss bör tävlingarna självfallet hållas på orter där publikunderlaget är garanterat.

Vi får aldrig tillbaka vår guldålder i friidrott i nationell bemärkelse, men vi kan i stället på eget sätt skapa oss en ny guldålder, som ger dagens SFI-idrottsmän starkare vilja att bli något stort inom sin egen krets. Av dessa får vi automatiskt en bredare bas för den topp, som skall hävda förbundet i nationell konkurrens och bidra till att föra hela vårt lands friidrott uppåt.

Velika

Bröderna

Lillquist

Träförädlingsfabrik

KILO

äkta amerikansk

**Skönhet
- passform
- slitstyrka**

Varuboden

SNABB
SERVICE
SÄKER

Helsingfors Aktiebank

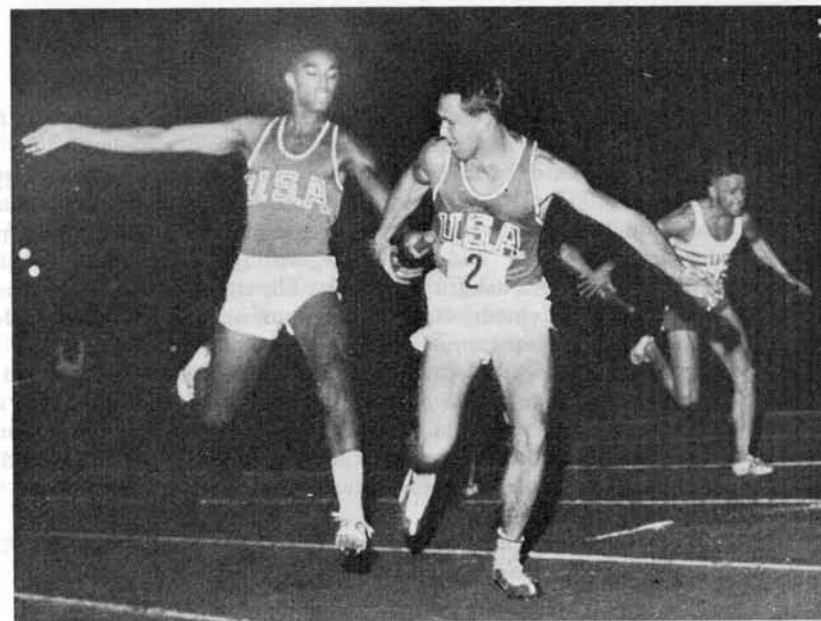
**Guld, silver och brons
i Squaw Valley – på**

SWIX

Elitåkarna världen runt använder SWIX-skidvallorna. Ni kan lita på SWIX, som ger säkra resultat i varje före.

SWIX-vallor, -klister, -pastor, -grundvallor fås i alla affärer i branschen. Där får Ni också gratis vallnings-tips och en tabell, som hjälper Er att välja den rätta SWIX-vallan.

SWIX-VALLOR FÖR VÄRLDENS SKIDELIT

Stafettävlingarna är storsport i USA, varifrån skolidrottsförbundets ordförande, Carl-Olaf Homén, har återvänt efter ett års studievistelse. «Homi» har själv med framgång deltagit i «Penn Relays» där han var stafettankare i Delaware-universitetsslag som blev andra i «medley relay» och dessutom placerade han sig på fjärde plats i ett inbjudningslopp på 3 miles.

Fram för stafettlöpning!

Av Carl-Olaf Homén

Det är knappast blott en tillfällighet att stafettjältarna intar en framträdande plats i raden av heroiska insatser som den finländska idrottspubliken längst skall minnas. Legendarisk är Kalle Jalkanens upphämtning på sista etappen av 4 × 10 km vid vinter-OS 1936, och av fullt samma klass var Veikko Hakulinen i motsvarande tävling i Squaw Valley. *Back, Back, Back* ekar ännu i öronen på dem som såg Rolf Back avsluta Sverigelandskampen 1951, och Voitto Hellstens många fenomenala upphämtningar i landskampernas avslutande stafettlopp kommer sent att glömmas.

Men det är ej blott i olympiska spel och landskamper som stafettloppen oftast utgör tävlingarnas höjdpunkt. Även i mindre sammanhang har stafettävlingarna samma charm. Vi behöver bara tänka på de årligen återkommande skolmästerskapen i simning, där taket håller på att lyftas av

vrålet under stafetterna — eller akademiska «kvartloppet» som är den populäraste av alla akademiska idrottstävlingar i vårt land.

Det är som om varje stafettävling — oberoende av vilken gren det är fråga om — skulle innehålla ingredienser som gör den värdefullare än den individuella kampen. I stafetterna slår sig fyra (eller flere) man samman för ett gemensamt ändamål: lagsegern. Den individuella insatsen finns kvar, men träder i bakgrunden — det blir en individuell insats *inom och för laget*. Om laget vinner, vinner varje man; om laget förlorar, förlorar varje man. Detta svetsar samman och länder hela idrotten till godo.

Värdet och betydelsen av stafettävlingar har särskilt insetts i Amerika, där man har många och goda traditioner på stafettlöpningens område. I alla de världsberömda inomhustävlingarna i New York, i Boston, i Washington och i Kalifornien utgör stafettlöpningarna en väsentlig del av programmet. De är de mest publikdragande, mest spännande och mest rafflande grenarna.

Stafettävlingarnas stora popularitet i USA har även lett till att man arrangerar jättestora stafettkarnevaler, av vilka «Penn Relays» på Franklin Field i Philadelphia är den största och mest berömda. Penn Relays har oberoende av krig och andra hinder arrangerats i slutet av april varje år sedan 1895 av University of Pennsylvania. Under de 66 år karnevalen arrangerats har sammanlagt 155.000 (!) löpare deltagit, och enbart i årets tävling över 5.000 stafettlöpare! Denna enorma deltagarmassa fördelades i år på 105 olika stafettlopp, vilka allesammans programenligt genomfördes under de två tävlingsdagarna.

Viktigast bland de många tävlingarna är kampen mellan de stora universitetens stjärnpäckade lag på de legendariska sträckorna 4×110 yards (motsvarar alltså 4×100 meter), 4×440 yards, 4×880 yards och 4×1 engelsk mil. Men dessa «vanliga» lopp är minsann ej de enda. Mycket populära är de s.k. «Sprint Medley Relay» och «Distance Medley Relay», som består av $440\text{ y} + 220\text{ y} + 220\text{ y} + 880\text{ y}$ resp. $880\text{ y} + 440\text{ y} + 1320\text{ y} + 1$ engelskmil, samt «Shuttle Hurdle Relay». Det sistnämnda är $4 \times 120\text{ y}$ häck (!) och brukar resultera i ett raffel utan like med kullstjälpta häckar och sönderslagna ben. Men då man sett några sådana lopp förvånar man sig inte längre över att amerikanerna alltid har dominerat de olympiska häcktävlingarna.

Förutom dessa stafetter för de stora universiteten, finns det särskilda stafettgrenar för små universitet, för militära enheter, för gymnasier, för mellanskolor, för folkskolor, för bestämda klasser i olika skolor, för universitetens gulnåbbar osv. En del av grenarna är öppna för universitet från alla delar av USA och gäller som amerikanska mästerskap, medan flere grenar (särskilt småpojksstafetterna) endast är öppna för skolor i Philadelphia med omnejd.

Den stora publiken — minst lika stor och entusiastisk som Stadionpubliken vid landskamperna Finland-Sverige — kommer främst för att se de stora universiteten kämpa om guld. Men minst lika betydelsefulla ur idrottslig synpunkt är alla dessa skol- och småpojksstafetter. Det är i dessa många av USA:s största stjärnor genom tiderna fått en första kontakt med idrottens tjusing och stortävlingarnas dragningskraft.

I Penn Relays har genom åren större delen av USA:s friidrottsolympier deltagit, och bl.a. 58 av USA:s olympiska guldmedaljörer. Betecknande är att även flere av dessa glatt och frejdigt kämpat på för dem fullkomligt främmande distanser, blott för att deras universitet behövt dem. I årets deltagarförteckning finner man bl.a. följande namn: Bob Morrow, Ray Norton, Ira Murchison, Ed Collymore, Tom Murphy, Lee Calhoun, Hayes Jones, John Thomas, Don Bragg, Gregory Bell, Al Cantello, Al Oerter, och Ira Davis, vilka i Melbourne och Rom tog sammanlagt 7 guldmedaljer och 6 silver eller brons.

Men det är inte endast som idrottsstjärnor Penn Relays' deltagare hävdar sig. Lord Burghley, nobelpristagaren Philip Noel-Baker, tävlingarnas nuvarande överledare J. Kenneth Doherty, som finländska idrottsmän minns från hans besök här i landet, samt toppar i de flesta sektorer av det amerikanska samhället har kämpat för sin skola eller sitt universitet i Penn Relays.

Ehuru stafettloppen självfallet är det centrala i Penn Relays, brukar varje år även 10—20 individuella inbjudningstävlingar arrangeras. Ändamålet med dessa är främst att höja intresset för sådana grenar där USA varit jämförelsevis svagt; men även amerikanska paradgrenar inrycks ibland. I dessa inbjudningstävlingar har deltagit förutom de amerikanska topparna även en rad utlänningar, bl.a. Paavo Nurmi, Roger Bannister, Ron Delany, Romsegraren Halberg, da Silva, Eeles Landström, Jamaica-Rhoden osv. Dessa stjärnor i de individuella tävlingarna tillför helt säkert tävlingarna ytterligare glans. Men de förändrar dock inte helhetsintrycket av Penn Relays: En utomordentlig manifestation av den idrottsliga bredden i USA och ett strålande bevis på stafettävlingars värde.

Och vad har dessa världstävlingar för gemensamt med Svenska Finlands Skolidrottsförbund? (från vars sida den här artikeln skrives.)

SFSI har för närvarande inga världsstjärnor och kan inte arrangera några världsspel, men Skolidrottsförbundet är medvetet om stafettävlingars värde och kommer att slå ett slag för dem. I maj 1961 kommer i Helsingfors att arrangeras en stor stafettkarneval — som vi hoppas blir inledningen till en traditionsrik, årligen återkommande stor idrottsfest för den finlandssvenska skolungdomen. Vad prestationer och deltagarantal beträffar kommer dessa spel visserligen aldrig att kunna jämföras med Penn Relays — men vi hoppas att kämpatagen, idrottsglädjen och entusiasmen skall bli densamma.

Ab Granholm Oy

Parti och
minutaffärer i
Jakobstad,
Gamlakarleby
och Terjärv

Ab AINO LINDEMAN Oy

VASA Tel. 14444

Import- och exportaffär

VASA VÄVERI AB

VASA Tel. 14444

Tre segrare vid FSO-mästerskapen i Sjundeå: från vänster Pehr Backman, Sibbo Vargarna, Marianne Usikumpu, Kervo Idrotts-Bröder och Runar Ekblad, Pargas Idrottsförening. I bakgrunden skimtar Henrik Pelin, IFK.

Nya tag i skog och mark

Av Jerker Nyberg

Det finns många som anser att orientering är den främsta av alla idrotter. Var och en må ha en egen åsikt. Ett är i varje fall säkert — *orientering* — är en rolig och spännande idrottsgren, som kräver tankeskärpa och koncentration på varje delproblem i en tävling, samtidigt som det behövs kroppslig styrka — kondition och kraft. *Orienteringen inte bara kräver — den skänker också.* Vilken annan idrott är så frisk och från, fantasifylld och variationsrik, överraskningsmättad och full av poänger som just orienteringen.

För alla, män och kvinnor, gamla och unga, tävlingsfantaster och naturvänner, lämpar sig orienteringen. Envar bestämmer själv den takt han önskar — lugn promenadfart — rask marschtakt — fartfylld löpning. Alltid är den tjugande. Det är därför inte att undra på att orienteringen trots

sin ungdom — ungefär 30 år — blivit en nordisk nationalidrott. Vidgade vyer visar, att också Europa och olika länder, ett 50-tal runtom i världen, tagit upp orienteringen på sitt idrotts- och turistprogram.

Den stora anslutningen i vårt land och i Skandinavien samt det vaknande intresset i de icke-nordiska länderna frammanar frågor för framtiden. Huru skall vi klara den väldiga anstormningen, så att intresset för vår fria orienteringsidrott och vårt friluftsliv i allmänhet icke svalnar? Är det möjligt att skapa nya former för orientering? Bör vi skilja mellan tävlingsidrott och varmanssport? Kan de nu verksamma orienteringsorganisationerna ensamma sköta om både friluftsturism och tävlingsidrott? Framtiden utvisar hur problemen löses. Kanske är det fel att tala om problem — hellre då födslovändor i en dynamisk utveckling.

Enligt min åsikt är det skäl att redan nu skilja tävlingsorienteringen från det motionsbetonade friluftslivet. I en och samma organisation skulle den ena bli lidande på den andras bekostnad. Fastän jag själv först blev du med tävlingsorienteringen och knappast kommer att säga upp bekantskapen, anser jag att motionsorienteringen är den viktigare för samhället och medborgarna, då tävlingsidrotten i regel endast riktar sig till ett begränsat fåtal. Just nu är det tävlingsorienteringen som blommar, men alldeles som en utslagen ros inte varar beständigt, kan man anta att tävlingslusten inte räcker i oändlighet. För den skull bör vi på något sätt koordinera tävlingsintresset och motionsbehovet. Det sker bäst genom att skapa nya former för orienteringen. Och vi har möjligheter att variera densamma. I någon form skall den väl passa också åt de mest kräsna.

Tänker man enbart på den orientering, som i tävlingsform bedrivs i vårt land, kan man skilja på dag- och nattorientering under de bara årtiderna. Om viutern bedrivs skidororientering om också i ganska liten utsträckning. Därmed är vi också inne på det kapitel, som omfattar orientering med tillhjälp av olika redskap eller fortskaffningsmedel. Vi har anledning senare återkomma till s.k. vanlig orientering och dess variationer.

Att orientera innebär att man skall ta sig fram från ett ställe till ett annat längs självvald väg. Sålunda kan man orientera mellan holmarna i skärgården, längs ödemarksvägar och autostrader med cykel eller i bil, eller varför inte högt i det blå. Om man inte vill kalla detta för orientering, så måste man i varje fall erkänna att det behöves orienteringskunskap i alla ovan uppräknade sammanhang.

Som tävlingsform har bilorienteringen slagit igenom. De lokala bilorganisationerna i Finland AK, AL och YAL, sörjer för att bilisterna får både tävla och resa. Tyvärr är denna form av orientering ganska få förunnad.

Cykelorientering har prövats, men dessvärre inte funnit utövare, fastän en välledd cykelorientering borde kunna ge utövaren både motion och and-

lig spänst. Här fordras initiativ och idéer samt en stor portion företagsamhet. För turistande cyklister öppnar sig en ny okänd värld. Så länge campingen inte vuxit sig stark nog i vårt land, framstår bilfärder och cykelturer som våghalsiga företag av oftast oförståndiga ungdomar. Härvidlag måste vi vädja till privat företagsamhet, som bör få till stånd bevakade tältplatser och välskötta campingområden.

Vår finländska skärgård erbjuder stora möjligheter för orienteringskunniga turister. Och varför inte tävlingsorientera i skärgården! Ja, det orienteras verkligen med motorbåtar, men också orientering i kanot eller vintertid på stålkladd fot över blanka isar är uppslag som kanske kan förverkligas.

De sistnämnda variationerna på orientering måste betraktas som specialbetonade och kommer med säkerhet inte i tävlingsform att samla den stora massan. Men ser man ur motionssynpunkt på cykelturism och kanoing, kan man räkna med ett visst ökat intresse med åren.

Medan vi i Finland och Skandinavien uteslutade tävlar individuellt, har patrullorienteringsidén helt slagit igenom på den europeiska kontinenten. Ofta förelägges deltagarna i dessa patrulltävlingar också andra uppgifter, t.ex. att på kortast möjliga tid resa ett tält, ta sig över ett vattendrag, transportera »sjuka», o.s.v. Det är också vanligt att deltagarna har packning på ryggen. Här känner vi igen den militära skolningen, när vi ser tillbaks i tiden på förhållandena i vårt eget land. Den moderna orienteringen står avvisande till övningar av ovannämnt slag. Reservationslöst kan vi dock icke påstå att vi skulle stå främmande för »kombinerade tävlingar». Scouterna sysslar med färdighetsövningar under sina orienteringsutflykter och -tävlingar. Reservofficerarna har kombinerat orientering, kartläsning och skytte och det måste erkännas att mindre konditionstränade löpare finner behag i en sådan tävlingsform, naturligtvis därför att man ser en chans att kunna hävda sig sammanlagt. Alla vet att kartläsning och skytte fordrar mer rutin än kondition. Själv minns jag gärna de första tävlingarna i början på 1940-talet, därför att jag vanligtvis lyckades fint i kartläsningsövningarna och bedömningsuppgifterna.

Det är min fasta övertygelse att orienteringen kan vinna ännu flere anhängare och åtminstone binda dem som smittats av sportens tjusning, genom att inlänka olika uppgifter i själva tävlandet. Speciellt för ungdomar, veteranerna och »motionskategorin» bör dylika uppgifter ges vid sidan om den egentliga orienteringen. För nybörjarna — ungdomarna — är det rent av skäl att slopa tidsfaktorn, inte bara inom orienteringen utan som allmän regel också i andra idrotter. Motivet är i allmänhet, att inte pressa de unga, och inom orienteringen dessutom, att inskräpa logiskt tänkande och att ge dem en chans att fatta mogna beslut.

Uppläggningsen av den här sortens tävlingar kan variera från tävling till tävling, men vill man sammanfatta, skapa något slagord, som generellt får beteckna vad det rör sig om, kan man välja varför inte *orienteringsstigen*. Alldeles som jaktstigen säger vad det är fråga om, skulle också orienteringsstigen bli ett invariant begrepp. Säkert är att om någon bara tar initiativet till en orienteringsstig, så skulle snart andra arrangörer följa efter och man får hoppas, försöka överträffa varandra i initiativrikedom. Möjligheter finns. Vem tar första steget?

Skulle vi komma så långt att orienteringsstigen blir verklighet, är nästa steg att låta hela familjer vandra ut i terrängen, ut på orienteringsstigen. För de olika familjemedlemmarna gäller exempelvis att besöka vissa kontroller så att pappa orienteraren får en verklig «körare», mamma husmor en kortare bana så kaffet kan serveras i tid och de yngsta familjemedlemmarna skall också de gå sina kilometer och naturligtvis skall litersmåttarna vara fulla av bär, när hela familjen åter kommer till uppsamlingsplatsen. Tid och poäng i väl avvägda proportioner får bestämma vilken familjegrupp, som lyckats bäst. Huvudsaken är givetvis att alla kommer ut i friska naturen för att samla krafter för den följande veckan och för framtida behov.

Svårast i denna tankegång är förverkligandet — arrangemangen. Vi vet att en vanlig orientering redan den kräver 100-tal och 1000-tal frivilliga arbetstimmar och stora ekonomiska uppföringar. Ju mera en tävling bygges ut, desto mera arbete krävs vid förberedelserna och här har vi den ömma punkten, när det gäller att förverkliga våra drömmars första orienteringsstig.

Så länge vi väntar på de nya givens förverkligande, kan vi i stället ta till omprövning varianter av den s.k. vanliga orienteringen. Jag tänker här på sådana lekar, som provas på kurser och läger för att få omväxling i programmet. De vanligaste varianterna är t.ex. poängorientering, linjeorientering, punktorientering, m.fl.. Det förvånar onekligen att ingen arrangör försökt arrangera en experimentorientering och var dröjer kallelsen till den första grupporienteringen. Männe inte grupp- och lagmentaliteten vara lika utpräglad hos oss som hos européerna i gemen. Budkavlarna är ju våra populäraste tävlingar, så patrullorienteringar borde ha förutsättningar att slå igenom, tycker man. I båda fallen är det den sammanlagda prestationen, som är avgörande. Det kan nämnas att patrullorienteringar i Schweiz samlat över 8.000 deltagare på en och samma söndag. Den stort upplagda internationella patrulltävlingen i Sverige senaste sommar var kanske den sporre som behövdes för att också vi nästa år skall bli «patrullbitna».

Det finnes många möjligheter att variera orienteringen och här har vi den trumf, som kan spelas ut, när det gäller att bibehålla intresset hos dem, som tänker överge sporten bara därför att tävlingsorienteringen, såsom den

nu bedrives, i allt för hög grad anammat hetsjakt och sekundstrid. Vill vi nå det stora flertalet — massan — måste vi satsa på förnyelsens altare. Ju mer omväxlande och intresseväckande vi kan bjuda ut orienteringen, desto säkrare lyckas vi vinna good-will för orienteringen.

Redan tidigare nämnde jag att vi har skäl att skilja tävlingsorienteringen från motionsidröten och jag vill t.o.m. föreslå att en helt från orienteringen fristående organisation, som skulle gå in för att sprida orienterings- och friluftskunskaper för det stora flertalet, borde bildas. Det skulle med andra ord skapas en organisation med uppgift att ta hand om varmansorienteringen, medan de nuvarande specialförbunden för orientering skulle sköta tävlingsidröten.

Ifall vi kan åstadkomma någonting av allt detta jag här skisserat konturerna av, då har vi säkra garantier för att den sport vi kallar vår, kommer att leva och leva stark under förutsättning, att nu gällande lagstiftning också i fortsättningen skänker oss den rörelsefrihet i skog och mark vi nu har förmånen att åtnjuta.

OY HEDENGREN AB

Helsingfors • Lönnrotsg. 18 • Tel. 10 356

Elektriskavdelning

Teleavdelning

Biltillbehörsavdelning

Maskin- och industriförnödenhetsavdelning

Akkumulator- och dieselavdelning

Verkstadsavdelning med bilelektrisk specialservice

Hushållsmaskinavdelning

- sjö-
- landtransport-
- flygtransport-
- fartygs-
- båt-
- brand-
- inbrotts-
- rån-
- vattenledningsskade-
- glas-
- ansvarighets- och
- hem-

FÖRSÄKRINGAR

Det kostar så litet att skydda så mycket

**FINSKA SJÖFÖRSÄKRINGS
AKTIEBOLAGET**

HELSINGFORS — S. ESPLANADG. 12
TEL. 15 166 — TELEGR. SJÖASSURANS

Kropps rörelsens betydelse i dagens samhälle

Av Erik Westergren

Den store svenske naturforskaren Carl von Linné skrev år 1733 i »Diaeta Naturalis», en avhandling, som behandlade dietens och den fysiska aktivitetens betydelse för hälsan bl.a. följande:

»Af för mycken hwila blifwer kroppen obstruerat, et prematura mors (och för tidigt död!)».

Linné behandlar olika slag av kropps rörelser om vilka han bl.a. har att säga:

»Gå lagom är bästa motionen».

*

»Segla i rullande båt är gott, om man wähl är klädd».

*

»En biörn, som är bunden och fångat, fast han här wid warit wan i 10 åhr, går stadigt fram och tillbaka, som man ser wid norra slus i Stockholm hela dagen, på dett han må hafwa motion, och en fågel uti en bur sitter nästan aldrig stilla, utan hoppar af och an på dett han ej må förgås qviete, men meniskan är dett en skam och ostadighet om hon går fort på galan».

Utvecklingen har gått snabbt sedan Carl von Linné skrev detta. Vårt västerländska samhälle har förändrats mer på de sista 50 åren än på de föregående 500! Ångan, elektriciteten har kommit att bli lydiga redskap i människans hand, bilen, flygplanet, telefonen, radion och televisionen betecknar andra stadier i det snabba tekniska framskridandet. Och nu står vi inför den snara exploateringen av atomkraften i den fredliga utvecklingens tjänst.

Parallellt med denna imponerande tekniska utveckling har gått en djupgripande social förändring. Levnadsstandarden har höjts mycket kraftigt, lönerna har kontinuerligt stigit liksom tillgången på konsumtionsvaror av alla de slag, arbetstiden har förkortats och fritiden har väsentligt ökats.

Arbetet har mekaniserats, vilket inneburit att i praktiskt taget alla tyngre och mer muskelkraft krävande arbeten har maskinen fått ersätta den mänskliga arbetskraften. Det tyngre kroppsarbetet har satts på avskrivning.

vilket också mycket tydligt avtecknar sig i den statistiska fördelningen mellan de olika yrkesgrupperna. Tjänstemän, kontorister, servicepersonal — s.k. manchettarbetare — ökar kraftigt, under det att antalet arbetare, speciellt grovarbetare är starkt nedgående.

Homo sedeus

»Den visa människan», homo sapiens, har blivit den sittande människan, »homo sedeus». Undersökningar har visat att den moderna människan är fysiskt inaktiv 75%—83% av sin tid. Hon sitter i skolan, i bilen, i flygplanet, hon sitter på traktorn och självbindaren, trucken och på sammanträdet och hon sitter framför radion eller televisionsapparaten — det sista inte minst. En liknande undersökning bland amerikanska skolbarn gav vid handen, att av en skolveckas 120 timmar (5×24 timmar) endast 12—13 timmar ägnades till fysisk aktivitet (omkring 10%!). Förhållandet i de nordiska länderna torde inte väsentligt avvika från de amerikanska förhållandena.

Måste det vara på detta sätt därför att vi fått alla dessa maskinella hjälpmedel för arbete och transport? Säkerligen inte! Det finns så mycket att välja på av rekreerande kroppsövningar — promenader, gymnastik, idrott, friluftsliv, simning, dans osv. — att alla, oberoende av kön och ålder kan finna något, som passar just honom.

Ett amerikanskt experiment

Att den fysiska inaktiviteten verkligen har en rent degenererande effekt på organismen visades på ett eklatant sätt i ett amerikanskt experiment för några år sedan. En grupp studenter fick gå till sängs och ligga där i 6 veckor utan möjlighet till någon som helst fysisk aktivitet.

Före sänggåendet hade ett visst kontrollarbete på en ergometercykel resulterat i en puls på 120 slag/min. Efter den långa vilan blev pulsen efter samma arbete 170 slag! Dessutom hade en hel del andra degenerationsymptom visat sig: skelettet hade urkalkats (tendens till stenbildning i njurarna), muskelmassa och blodmängd hade minskat, (dessutom hade muskulaturen blivit sladdrig och svag), reaktionstiden hade förlängsammats osv.

Det experimentet ger liksom i ett nötskal den moderna människans situation!

Fetman och hjärtinfarkt

Men dessutom tillkommer ännu ett par symptom, som saknades hos dessa studenter — *fetman* och *sviktande hjärtfunktion*.

Vid en stor hälsoundersökning av befolkningen i Stockholms stad år 1954 (av Rune Frisk, Alf Holmgren m.fl.) fann man att 25% av de undersökta

hade övervikt — och då hade man ändå en synnerligen liberal syn på var gränsen går mellan normal vikt och övervikt.

Att detta verkligen är en allvarlig sak kan man förstå, då man hör att feta personer t.ex. löper fyra gånger så stor risk att dö i sockersjuka, dubbelt så stor risk att dö i njurinflammation, hjärnblödning och kärlsjukdomar som personer av normal vikt. Liknande är förhållandet betr. hjärtsjukdomar, njursten mm. *Fetman är farlig!*

Frekvensen av propp i hjärtat, hjärtinfarkt har starkt ökat på de senaste decennierna. Bl.a. engelska undersökningar har klart visat, att det finns en korrelation mellan brist på eller otillräcklig fysisk aktivitet och hjärtinfarkt. Och skulle en hjärtinfarkt verkligen inträffa i ett vältränat hjärta, så blir effekten aldrig så svår, som i ett otränat. I det senare ligger flera blodkärl i »lågervall» varför en större del av muskelvävnaden sätts ur funktion vid en hjärtinfarkt i ett otränat än i ett tränat hjärta.

Sedan några år tillämpas vid Karolinska sjukhuset (professor Torgny Sjöstrand) rutinmässigt rörelseterapi för vissa former av hjärtfel (s.k. vasoregulatorisk astheni.) Patienterna får alltså vänja sig vid att delta i gymnastik, idrott, bollspel, promenader osv. Och även privatpraktiserande läkare ordinerar i allt större utsträckning »motion» till sina patienter.

Hur upplever den moderna människan följderna av stillasittandet

Det är framför allt i följande avseenden bristen på fysisk aktivitet gör sig gällande för den enskilda människan: Hon har

- a) dålig kondition
- b) svag muskulatur
- c) stela och osmidiga rörelser
- d) dålig (ofta värkande) rygg
- e) dåliga fötter.

Konditionen

Dålig kondition tar sig för folk i allmänhet uttryck i hårt klappande hjärta och andfåddhet även vid relativt obetydliga kroppsliga ansträngningar. Sjukdom, stillasittande liv med fysisk inaktivitet tar sig ovillkorligen detta uttryck.

Någon säger kanske: »Vartill ska jag ha kondition? Jag har ju bil, hiss och behöver inte gå långa bitar för egen maskin!» — Svaret är detta. Kroppen (hjärta, kärlsystem och lungor mm.) ställer in sig på den toppbelastning som organismen dagligen utsätts för, dvs. i soffliggarens fall på en mycket låg nivå. Detta innebär att den fysiskt inaktive ständigt kommer att

fungera på gränsen av sin fysiska prestationsförmåga. Han har m.a.o. ingen marginal för oväntade påfrestningar, ingen kraftreserv att gripa till, om det skulle behövas. Att arbeta på det viset — nära sitt maximum — ger lätt trötthet, illamående, huvudvärk, minskad effektivitet. I själva verket bör man inte ta ut mer än 50% av sin kapacitet i det dagliga rutinarbetet. Den kraft- eller konditionsreserv, som krävs för att detta ska bli möjligt, bör man skaffa sig genom kroppsövningar av något slag, t.ex. gymnastik, promenader, löpning, tennis, golf osv. Genom att anstränga sig kraftigare en eller ett par gånger i veckan skaffar man sig så småningom denna *nödvändiga* konditionsreserv.

Svag muskulatur

Klena armar och händer, svaga och sladdriga bukmuskler, klena ryggar och dåliga fötter — se där några av den moderna människans vanliga åkommor. I många fall kan en förnuftigt anordnad gymnastik, som tar sikte på att öka muskulaturens styrka göra underverk. Fysiologerna har lärt oss hur vi ska bete oss för att skapa muskelstyrka. Det gäller bara att tillämpa lärdomarna om muskelns byggnad och verkningsätt. Det gäller exempelvis att lära sig att kontrollera muskeln maximalt, att växla mellan kraftiga kontraktioner och fullständig avspänning.

Å andra sidan bör man ha klart för sig, att *muskelstyrka* inte innebär hela lösningen av problemet. Det kan också gälla att *lösa kramper och kontrakturer* (ofta t.ex. vid dåliga ryggar) och då kommer de mjuka, rytmiskt betonade — gärna musikaliskt beledsagade — gymnastikrörelserna in med avspänning och avslappning.

Stelhet

Särskilt i gymnastiken får man tillfälle att ta ut rörelserna till gränserna, dvs. »så långt de går». Gör man aldrig detta växer bindväv in i lederna och rörelsemöjligheterna inskränks mer och mer. Det är här inte frågan om att praktisera överdrivna täjningsövningar eller ofysiologiska övningsarsomspagat o. likn., utan mjuka och försiktiga täjningar, som håller kroppens naturliga rörelseförmåga vid liv. Den ömtåligaste delen av leden, broskets perifera delar, vars nutrition är sämre ordnad, bör — speciellt hos äldre sparas så mycket som möjligt; man får exempelvis aldrig med äldre personer öva täjningar på belastade leder (t.ex. i nigsittande), kraftiga framåt-nedåtböjningar torde också ha mycket liten välsignelse med sig (även för yngre!).

Dåliga fötter

För dåliga fötter finns det två goda recept, som ingen torde vilja sätta i fråga: *Barfotagång på sommaren och fotgymnastik*. Till detta kan inte nog

betonas betydelsen av en perfekt fothygien! Men, som alltid, när det gäller kroppsövningar, så är det den regelbundet återkommande övningen som ger resultat, inte enstaka, jättelika kraftutvecklingar.

Kroppsrorelser och fetma

Det ämne, som rubriken på min artikel anger, är oerhört stort, och vare sig tid eller plats ger mig möjlighet att utveckla på ett tillfredsställande och uttömmande sätt alla de aspekter, som kan läggas på detsamma. Men några ord om kroppsövningarnas betydelse för bantningen måste dock med. På få områden har väl uppgift stått mot uppgift som just här. En amerikansk forskarskola med prof. Jean Mayor, Harvard, som ledare har emellertid på ett fullt tillfredsställande sätt (genom djurexperiment men också undersökningar på människor) klarlagt:

- 1) att kroppsövningar är ett mycket verksamt medel för att få bort övervikt
- 2) att kroppsövningar bedrivna på ett förnuftigt sätt inte medför en ökad aptit och därmed höjt kalori-intag.

Med förnuftigt sätt avses att man »*motionerar*» regelbundet t.ex. *dagligen* går till och från arbetet eller *dagligen* hugger ved en halvtimme osv. Det är *regelbundenheten* och *mätligheten* i utövandet, som för vardagsmänniskan är A och O. Om man ur denna synpunkt sett vill värdesätta olika former av idrott, torde det icke vara subjektivt att särskilt framhäva två, nämligen *gymnastiken* och *skidåkning*. Gymnastik kan bedrivas året om och såsom motionsgymnastik nästan var som helst. En skidtur åter ute i den fria naturen är den mest allsidiga kroppsrorelse och den friskaste vederkvickelse för själen. Vardera idrottsgrenen har dessutom den fördelen att den som en gång begynt ägna sig åt dem inte slutar därmed, då han uppnått sin maximala prestationsförmåga och passerat ungdomsåren, nej oftast förblir man dem trogen livet igenom; och de lämpa sig även synnerligen väl som motionsform i medelåldern och ålderdomen, då man allra bäst behöver rationell motion.

Ett nytt samhälle kräver nya levnadsvanor

Vi har redan kommit in i maskinåldern och är på väg mot atom- och rymdåldern. Våra livsbetingelser har ändrats och kommer ytterligare att förändras. Vårt arbete kommer i väsentlig grad att bestå i ett manipulerande med knappar och rattar, vi kommer att sitta än mer än tidigare. Om vårt släkte ej helt skall degenereras kroppsligen, så måste stillasittandet kompenseras med fysisk aktivitet — i naturen, i gymnastik- och motionshallar, på idrottsplatser och lekfält. Ansvar för att de lokala möjlighe-

terna för gymnastik och idrottsutövning finns ligger på myndigheterna, ansvaret för att folket verkligen utnyttjar dem ligger dels på förbund, föreningar och klubbar, men ytterst på den enskilda individen. Här måste upplysning och propaganda till.

Den mentala aspekten

«Mekaniken» i vårt liv ökar för varje dag, fritiden ökar — men vet vi hur vi bäst ska begagna fritiden? Många tecken — i alla fall när det gäller USA och Sverige — tyder på att den andliga kulturen icke genomgår samma snabba utveckling mot mer förfinade former som den tekniska gör. Folkets andliga föda består i hög grad av tivelaktiga TV-program och mycket av fritiden förslösas till ingen nytta.

Jäktet och hetsen i det moderna samhället fyller även fritiden. Transistorerna spelar för fullt i skogar och på skärgårdsöar, platser, som man annars kunde söka upp för att få rekreation och avkoppling. Tystnaden och stillheten, lugnet har blivit allt svårare att uppnå för människan i maskinernas tidevarv. Detta är ett stort och oerhört betydelsefullt problem i vår tid, i »stressens och aspirinens tidevarv». Men det faller utanför ramen för denna lilla betraktelse.

Artikelförfattaren, Erik Westergren är en känd gymnastikledare och -pedagog i Sverige där han är rektor vid Lillsved gymnastikfolkhögskola.

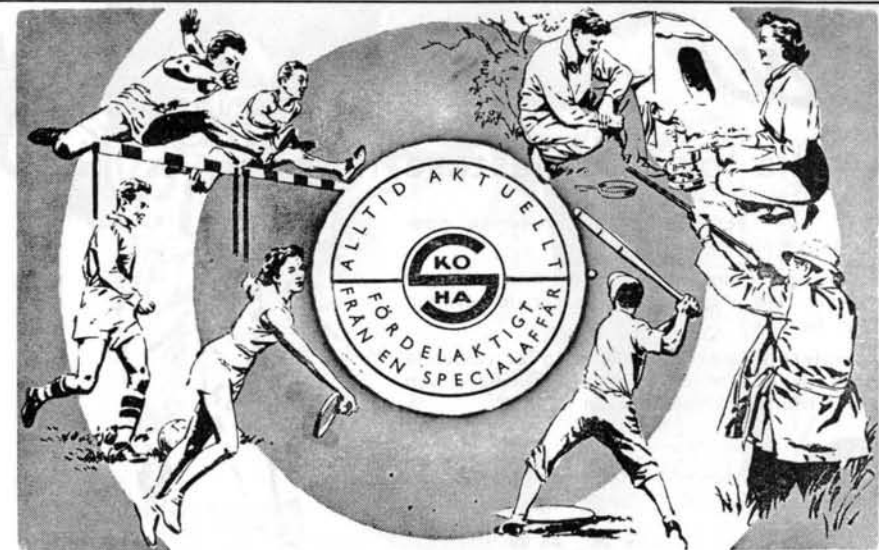
O.Y. LARS KROGIUS A.B.

SPEDITÖRER - SKEPPSMÄKLARE - BEFRAKTNINGSMÄKLARE

KOLIMPORTÖRER

HELSINGFORS

Kotka - Hangö - Åbo - Raumo - Björneborg - Mäntyluo - Räfsö

IDROTTSFOLKETS
VARUHUS

SKOHA

HELSINGFORS
Brunnsg. 6, Tel. 61 261

apsi

När jobbet känns besvärligt, då smakar de fullmogna apelsinernas dryck — **apsi**

När man är två och har det trivsamt, då delar man gärna en stor flaska — **apsi**

När man är riktigt, riktigt törstig, då läskar ingenting så bra som — **apsi**

SINEBRYCHOFF

— tröst för törst —

Rex

en valla för skidmästare

Nyheter i den världsberömda REX-serien, godkända av våra elitskidare:

REX orange grundvalla fryser inte, tränger inte genom skidvallen, appliceras genom basning, ersätter tjäran.

REX violett klister är idealvallen för växlande värfören. Glider både på grovt vattenföre och på grovt isföre vid varmare än -7°C .

Rex -VALLORNAS KONUNG

OY REDOX AB

Östersjögatan 52, Helsingfors

Unga talanger

föds årligen inom vår idrott. Ibland blixtrar de fram som stjärnskott. Endast de som följt med stjärnnämnets utveckling som junior har annat genombrottet.

Om Ni vill »ana Er» till nya stjärnskott på svenskt håll i Nyland så ska Ni läsa tidningen **VÄSTRA NYLAND**. — Den skriver mycket om små skoltävlingar och klubbkamper. Om en stjärna börjar lysa i kommunerna väster om Helsingfors, så är det i regel en gammal bekant för VN:s läsare.

Prenumerera på

VÄSTRA NYLAND
SYDFINLANDS LEDANDE
SVENSKA BYGDETIDNING

AFRIKAS STJÄRNA

är det spel som genom tiderna sålts mest i Finland. Det är liksom flera andra av Bildkonsts spel känt även utanför landets gränser.

560: —

Fås i pappers- och bokhandlar samt i varuhus

Vår stronga blåvita simmarkkvartett som slog sig fram till en femte plats i lagkappen 4x200 meter fritt i Rom—OS. Fr.v. Kari Haavisto, Karri Käyhkö, Stig-Olof Grenner och Ilkka Suvanto.

Simintryck från Rom

Av Stig-Olof Grenner

Invid stranden av Tibern och i närheten av Stadio Olimpico hade italienarna skapat ett paradiset för simmarna i årets olympiska sommarlek. Där låg simstadion *Stadio del Nuoto* som väl kunde tävla med olympiastadion ifråga om skönhet och klassiska linjer. Det var dessutom en inspirerande färgsymfoni i grönt, gult, blått och vitt med en rent av trolsk stämning, då solljuset under tidigare morgontimmar silade in mellan jättehöga cypresser eller då strålkastarna om kvällen svepte in allt i sina ljuskäglor.

Med denna sagolika ram kring tävlingarna var det kanske inte något under att simsporten i Rom tog det avgörande steget ut bland de stora

idrotterna. De samverkande faktorerna var rekordmejningen, publikintresset och deltagarantalet.

De stora simnationerna USA, Australien och Japan behöll alltså sin hegemoni men motståndet från små nationer med ringare ekonomiska resurser har hårdnat. Amerikanerna försvarade med glans sin ledarställning från Helsingfors och distanserade nu klart Australien, som dock i Melbourne kom hotande nära. De olympiska rekorden förbättrades i samtliga grenar och samtidigt presterades 7 nya världsrekord. Det visar i vilken oerhörd utveckling simsporten just nu befinner sig. Ett annat slående drag är den storartade bredd, som ställer alla tidigare olympiska spel helt i skuggan.

För att visa vilken publikframgång simningen fått, kan vi peka på att ungefär 5.500 personer såg Melbourne-simningarna varje dag. I sanningsens namn skall det dock tilläggas att det inte rymdes flera. I Rom tog de stora läktarna på simstadion in 20.000. Det var allt som oftast utsålt och aldrig var publikantalet lägre än 15.000.

De italienska värdarna gjorde verkligen sitt bästa för simningen och de lyckades nästan hundra procentigt. För simmarens träning och joggning fanns det dessutom två rätt splittriga 50 meters utebassänger och dessutom en likadan inomhusbassäng, där väggarna var beklädda med mosaik och allt i övrigt var av marmor. I samband med tävlingarna ställdes arrangörerna dock inför en mängd svårigheter, då deltagarantalet var större än någonsin och försök och mellanheat måste köras i stort antal för att få fram de åtta bästa till finalen. 100 m frisim hade exempelvis samlat 51 deltagare, 200 m bröstsim 43 och 400 m frisim 42.

Själva finalerna gick av stapeln först på kvällarna när mörkret redan hade sänkt sig över den Eviga staden och simstadion var upplyst av hundratals lampor och strålkastare. En av tävlingarnas mest spännande grenar blev 100 meter frisim för herrar, där storfavoriten Lance Larson, USA, och Australiens John Dewitt levererade en jättefight. Vardera tycktes slå handen samtidigt i målväggen. Dewitt dömdes slutligen till segrare och han bibehöll sålunda sprinterhegemonin hos Australien, som i Melbourne vann sträckan trefaldigt. Domslutet gav upphov till en mängd protester, vilka dock alla förkastades. Ett oavgjort resultat skulle säkert ha varit det mest rättvisa. I det hårda sällskapet blev vår Karri Käyhkö nionde, en hårsman från finalplats på en tid, som fyra år tidigare skulle ha gett honom en fjärde plats.

Utvecklingen inom simsporten kommer främst till synes på de längre och mera konditionskrävande sträckorna. På 400 meter frisim upprepade nu 21-åriga Murray Rose från Australien sin seger från Melbourne, men nu underskred hela sex minuter hans segertid för fyra år sedan. På den sträckan fick vi igen se en god finländsk prestation, då Kari Haavisto

simmade nytt finländskt rekord på tiden 4,36.0, som gav honom 16:e plats. Simmarens maraton 1.500 m blev också en mycket snabb tävling och trion Rose-Breen-Yamanaka simmade alla närmare en halv minut snabbare än för fyra år sedan. De måste i alla fall erkänna sig besegrade av 17-åriga Jon Konrads, som helt infriade förhoppningarna. Fjärilsimmet, som anses vara det tyngsta av alla simsätt, har gått oerhörd framåt och amerikanen Yorzik, som vann 200 m fjäril i Melbourne, då grenen första gången var med på olympiaprogrammet, skulle med sin tid inte ha kommit till finalen i Rom. Nu var det rena sprintertakter! Segraren Mike Troy, USA, avverkade sträckan på fenomenala 2,12.8 som naturligtvis är nytt världsrekord. Både toppen och bredden har gått framåt och glädjande nog placerade sig vår Ilkka Suvanto i det hårda sällskapet på 11:e plats.

För Finlands del kom den största framgången i stafetten 4×200 m frisim där vårt lag parkerade sig på femte plats.

Det är främst i stafetterna som man ser att utvecklingen verkligen har gått framåt med stormsteg och den tid som 1956 års amerikanska silvermedaljörer hade i Melbourne skulle i dagens konkurrens endast ha gett sjunde plats. Betecknande för USA:s enorma bredd är att stafettreserverna i försöken på 4×200 m fritt och 4×100 medley simmade nya världsrekord(!) och de ordinarie besättningarna bättrade i sin tur på noteringsarna i finalen.

Simmarflickorna stod inte herrarna efter utan presterade olympiska rekord i alla grenar och samtidigt 4 nya världsrekord. Mest imponerade Australiens Dawn Fraser, som i fullkomligt suverän stil upprepade sin Melbourne-triumf på 100 m fritt. 16-åriga svenskättlingen Chris von Saltza, USA, tog en ohotad seger på 400 m fritt. Sveriges 14-åriga Jane Cedervist gjorde en helgjuten insats och slog sig fram till världseliten genom att lägga beslag på silvermedaljen. Ingen kunde hotade de amerikanska tjejerna på 100 m ryggsim och 100 m fjärilsim. Däremot blev 200 meter bröstsim en hård kamp mellan engelskan Lansbrough och tyskan Urselmann, som var storfavorit. Engelskans slutspurt var dock strålande och i samma veva bättrade hon med drygt en halva sekund på världsrekordet. Både frisim- och medleystafetterna var redan på förhand vikta för USA och flickorna svek inte heller förhoppningarna.

Om damerna kan man säga att de tagit lärdom av svärdssidan både ifråga om träning och teknikdetaljer. De simmarflickor som är i världstoppens ligger nästan lika hårt som en herrsimmare. Speciellt på amerikanskt håll har man insett det psykologiskt riktiga att skapa världsstjärnor av flickor i åldern 12—17 år, den tid då intresset är som störst och mest helgjutet. Deras möjligheter att nå toppresultat efter 20 år är betydligt mindre.

Det mest iögonenfallande under spelen var, att de stora simnationernas simmare hade en så utomordentligt fin grundkondition och teknik, att de helt kunde ägna tiden i Rom före tävlingarna till en explosiv snabbhets-träning genom korta men hårda intervaller. Japanerna inledde dessutom träningen med en grundlig tånjningsgymnastik, någonting som de åtminstone hittills är ensamma om. Amerikanernas största styrka är urvalet ur den rikliga tillgången på simmarmaterial. Australien kunde däremot inte alls slå lika många nya kort i bordet utan kom med ett gammalt beprövat lag — dit man också, trots deras ungdom, får lov att räkna syskonparet Konrads, som nådde världsrykte för ett flertal år sedan. Det är alldeles uppenbart att det inom kort förestår en svår generationsväxling inom australiensisk simning.

Några egentliga träningshemligheter kan man inte säga att man kom på spåren i Rom. De är välkända sedan tidigare och visst har vi i stora drag klart för oss hur modern simträning skall bedrivas för att ge toppresultat. Men, men ... I Rom fick man igen konstatera att det är klimat, miljö och allmänna förutsättningar som ligger oss i fatet. Mycket vore redan vunnet om det i vårt land fanns en enda simhall med en 50 meters bassäng, där tävlingssimmarna kunde få rikligt med träningsturer. Så länge vi saknar det elementäraste av allt, som skulle behövas, kan förhoppningar helt enkelt inte ställas alltför högt.

De olympiska simlekarna avslutades med vattenpolofinalerna och inspirerad av hemmapubliken kom det italienska laget med knallsensationen att lägga beslag på guldmedaljen före Sovjetunionen och storfavoriten Ungern. Tyvärr måste det dock sägas att vattenpolon speltekniskt sett har gått nedåt sedan Melbourne. Detta är i främsta hand beroende på att spelet blivit alltför hårt och att den nuvarande spelstilen inte ger plats för något finlir, som speciellt var kännetecknande för det ungerska laget. I finalomgången kom de flesta målen till på straff eller också hade motståndarlaget en man uppkörd. Man kan lugnt påstå att det inte var det mest tekniska laget som vann, utan det lag som verkligen försökte göra sitt bästa i varje drabbning och här var italienarna absolut etta.

Som slutfacit kan det noteras att USA blev bästa simmarnation med 11 guld, 7 silver och 3 brons — en jätteframgång sedan Melbourne där man tog 5 guld, 8 silver och 7 brons.

Så släcktes strålkastarna över Stadio del Nuoto ...

En strong duo i Gamlakarleby. Eva Hög, som blev en av årets sensationer inom cyklingen, pustar ut efter en träningstur tillsammans med finländska juniormästaren Jorma Ylitalo. Båda tävlar för GIF.

Då våran Eva blev cyklist

Av Erkki Finell

Fem månader behövde Eva Hög för att ta hem rubb och stubb i finländska mästerskapen i damcykling. Dessförinnan visste hon knappast någonting alls om tävlingscykling. Medge — att maken till marsch mot stjärnorna får man leta efter. Och det är bara början. Eva har fått korn på att en VM-resa står på lut för henne nästa sommar. Det har fått sanden att spruta etter värre efter hennes bakhjul ännu i höst och tänt många förhoppningar i gamlakarlebycyklisternas led.

Naturligtvis hade Eva en del till skänks då hon satte upp sig på cykelsadeln. Hon är en underbar tävlingsmänniska med ett temperament, som får henne att göra sitt bästa, om hon verkligen är i form. Hon har tävlingsrutin i massor från skidningen som också har gett den rödhåriga tösen gott om krafter. Det är i alla fall inte det lättaste att kasta om. Fem månader är en kort tid när det gäller toppträning. Det tar tid att nöta in teknikdetaljer och den så viktiga taktiken lär man sig inte i första taget.

— Aldrig hade jag ens drömt om att det skulle gå så bra i FM, säger Eva och ler glatt. Man blev ju helt paff efteråt.

— Hur började det egentligen, frågade jag.
— Det skall du fråga. Det var ju din gamla »hoj» som jag fick.
— Javisst, men det var Hugo Hallman som fick mig att plocka fram cykeln åt dig. Men hur fick han egentligen för sig att du med ens skulle bli cyklist?

— Jag var så morronsömnig.

— ???

Eva skrattar förtjust.

— Jo, ibland brukar jag sova lite för länge på morron och då är det bara att kasta sig upp på cykeln och köra för allt vad man är värd till jobbet som ligger i andra ändan av stan. Jag tyckte själv att det gick riktigt fort undan och en dag sa jag på skämt åt Hugo Hallman, att här får man ju gratis träning till cyklist.

Och Hugo, den förnäma talangscout som han är, vädrade om inte en sensation, så i alla fall en prima överraskning. Jag fick en påstöt att ta min gamla bancykel till träningen samma kväll. Och döm om min förvåning då det var Eva som skulle kliva upp på den och göra ett provlopp. Sedan var jag inte längre ensam om att vara förvånad. Vi stod där och gapade hela högen. Flickan åkte ju riktigt fint.

Det var i maj. Eva började träna rationellt. Att sträckans längd i landsvägs-FM var 50 km skrämde henne kanske en aning i början, men det behövdes inte många uppmuntringsord förrän hon gav sig i kast med den. Så skulle hon åka till Joensuu och ställa upp i FM. Eva var nog lite pessimist och frågade »varför man nu måste åka dit och skämma ut sig.» Men vi andra var så optimistiska att också Eva till slut smittades av den.

Efteråt sa Eva:

— Med Jorma Ylitalos och Harry Häggs instruktioner gick ju allt som smort och i synnerhet taktiken i banloppen. Att jag är nöjd och glad tror väl alla. Till nästa sommar skall det bli mera fyr under pannan för cykelträningen. Världmästerskapen på Isle of Man lockar, i synnerhet som man har sagt mig »att jag inte är helt utan chans att få resa dit».

Årsberättelser

ALLT NI BEHÖVER TILL KONTORET

får Ni från

OY CORRECTA AB

Kaserngatan 27 — Telefon 19 607

Finlands Svenska Centralidrottsförbund

BERÄTTELSE

över verksamheten inom Finlands Svenska Centralidrottsförbund (CIF) under verksamhetsåret 1. 10. 1959—30. 9. 1960, avgiven av förbundsstyrelsen till årsmötet den 21 november 1960.

Den idrottsliga verksamheten under året har helt naturligt dominerats av de olympiska spelen, vid vilka den finlandssvenska idrotten var förhållandevis väl representerad. I Finlands Svenska Gymnastikförbunds och Vasa Idrottssällskaps Eugen Ekman fick Finland sin enda guldmedaljör i Rom.

Intressefrågorna inom Centralidrottsförbundet har främst inriktat sig på ekonomin och på samarbetet med distrikten. Vid förbundets årsmöte den 23 november 1959 fattades beslut, att även distrikten skulle representeras i Centralidrottsförbundets styrelse och under det första året har denna åtgärd visat sig vara synnerligen värdefull för skapandet av en bättre kontakt mellan Centralidrottsförbundet och dess distrikt. I samband med behandlingen av en resolution från NÄID angående anslagen till distrikten avgav förbundsstyrelsen en allvarlig rekommendation, att varje specialförbund måtte tillgodose distriktens behov av dispositionsmedel för sin idrott inom ramen för de utökade medel, som Centralidrottsförbundet under året beräknade kunna ställa till förfogande. I Centralidrottsförbundets egen budget tilldelades distrikten likaså för sin administration extra dispositionsmedel utöver det ordinära anslaget.

Riksidrottsförbundsfrågan har fortfarande varit aktuell och Centralidrottsförbundet har besvarat en förfrågan från Suomen Urheiluliitto beträffande de principer, som borde följas vid grundandet av en riksomfattande centralorganisation för idrotten. I sitt svar franhöll Centralidrottsförbundet, att detsamma stöder alla goda strävanden att ena Finlands idrott och i princip omfattar tanken på ett riksidrottsförbund. Då förslaget emellertid icke innehöll närmare uppgifter om den finlandssvenska idrottens ställning i ett kommande riksidrottsförbund, ansåg sig Centralidrottsförbundet icke i detta skede kunna ta någon ståndpunkt varken för eller emot förslaget.

Publikationsverksamheten har ägnats en speciell omsorg. Det officiella organet Sport-Pressen uppvisar i ekonomiskt hänseende en synnerligen tillfredsställande utveckling. Även kontakten med tidningspressen har intensifierats genom att under året utsända ett antal CIF-bulletiner med informerande innehåll. Också filmtjänsten har ägnats uppmärksamhet.

FÖRBUNDETS LEDNING

Förbundsordförande: Bo Palmgren.

Den vid årsmötet valda förbundsstyrelsen har sammanträtt sex gånger, därav en gång i Vasa.

Ordförande har varit P. E. Nordström (6)*, medlemmar Nils-Erik Ny-

*) Siffrorna inom parentes anger antalet möten vid vilka styrelsemedlemmarna varit närvarande.

man (5) och Åke Ålgars (4) för SFI, Raymond Sell (5) för FSS, Birger Lönnberg (4) för FSO, Märta Lindholm (6) för FSKG, Lars Andersson (5) för FSG, Hans Blomstedt (6) för SFSI, Tor Lindemark (1) för NÄID, Åke Sundholm (4) för ÖID och Alfons Lundberg (3) för ÅID.

Suppleanter har varit Lars Eklund (3) och Albert Winter (3) för SFI, Hugo Hallman (0) för FSS, Carl-Henrik Fager (3) för FSO, Sigrid Karlberg (0) för FSKG, Stig Nummelin (1) för FSG, Carl-Olaf Homén (1) för SFSI, Kurt Lindroos (4) för NÄID, Holger Ingberg (0) för ÖID och Jan Sundberg (0) för ÅID.

Viceordförande i styrelsen har varit B. Lönnberg, sekreterare H. Blomstedt och skattmästare, vald utom styrelsen, Oskar Hakulin.

Arbetsutskottet: P. E. Nordström, H. Blomstedt, L. Eklund, C-H. Fager, O. Hakulin och Märta Lindholm.

Ekonomieutskottet: J. O. Söderhjelm, B. Burman, O. Hakulin, B. Lönnberg, P. E. Nordström och E. Åström.

Förhandlingsdelegationen för samarbete med SVUL och TUL: Bo Palmgren, Å. Bergman, H. Blomstedt, L. Eklund, C-H. Fager, Ingeborg Jung, P. E. Nordström, N-E. Nyman, R. Sell, A. Stenman, Å. Åström och kanslichefen.

Kurskommittén: N. Luukkonen, B. Bjurström, S-E. Fagerholm, Ingeborg Jung, S. Nummelin, S. Warelus, P. Virtanen och kanslichefen.

Regelnämnden: Bo Palmgren, O. Hakulin, P. E. Nordström, K. Skärström, M. Weurlander, samt suppleanter C. O. Homén, P. Virtanen och Å. Åström.

Ungdomsrådet: Å. Romantschuck, L-O. Liljeström, Kaj Lindblom, N. Luukkonen, Hjärdís Trygge, S. Warelus och kanslichefen.

Årsbokens redaktionskommitté: R. Sell, B. Bjurström, C-H. Fager, S. Nummelin, K. Skärström, Ulla-Stina Storskrubb (suppleant Hjärdís Trygge) och kanslichefen.

Revisorer: Stig Colliander och Bertel Storskrubb med F. Sandholm och C. Wallendorff som suppleanter.

KANSLIET

Kanslichef har varit T-C. Söderman, som avgick den 31 maj varefter han efterträddes av Roland Wiik. Kanslister har varit fru Maj-Britt Cavinus, samt fru Aina Sjöberg och Esther Staffans till den 31 december och fru Maj-Lis Bergman från den 1 januari.

Kansliets adress var till den 31 december Högbergsgatan 30 A. 12, Helsingfors och från den 1 januari Stadion, Helsingfors. Kansliet har varit gemensam för CIF och medlemsförbunden med undantag av FSKG.

MEDLEMSAVGIFTERNA

Av medlemsorganisationerna har inte några medlemsavgifter uppburits.

Avgiften för understödande medlemmar har varit densamma som under föregående år, nämligen 500 mk i årlig avgift och 10.000 mk för ständiga medlemmar. Garanternas avgift har varit 2.000 mk.

EKONOMIN

Centralidrottsförbundet har under 1960 beviljats 16.000.000 mark i statsanslag, samt 3.500.000 mark som understöd för inköp av en egen kans-

lilokal. Av det ordinarie statsanslaget har dock endast 9.900.000 mark erhållits under Centralidrottsförbundets verksamhets- och bokföringsår.

Till medlemsförbunden har utbetalats sammanlagt 10.700.000 mark enligt följande procentsatser: SFI 45%, FSS 15%, FSO 15%, FSKG 11,5%, SFSI 7,5% och FSG 6%.

För sin administration har distrikten erhållit ett anslag på sammanlagt 2.230.000 mark och dessutom har ÖID erhållit 200.000 mark för en egen kanslilokal.

Emedan FSKG icke följer samma distriktsindelning som de övriga förbunden har detta förbund erhållit 240.000 mark som ersättning för sina distriktsutgifter.

För sin skridskoverksamhet har FSS erhållit 58.310 mark.

DISTRIKTEN

Nyland—Åbolands ID

Styrelsen: ordförande Lars Eklund, viceordförande Tor Lindemark, kassör Kaj Nummelin, medlemmar Lars Grönholm, Lars-Olof Liljeström, Tor Lindblad, Östen Löfgren, Sven-Erik Rindell och Albert Winter.

Arbetsutskottet: Lars Eklund, Tor Lindemark och Kaj Nummelin.

Sekreterare: Magnus Ståhlberg, Parkgatan 12. A. 5, Helsingfors.

Österbottens ID

Styrelsen: ordförande Anders Stenman, viceordförande Folke Nyberg, kassör Åke Sundholm, medlemmar Väinö Kavander, Karl Kronman, Sigurd Lillandt, Nils Lindholm, Johannes Ollus, Birger Slotte, Börje Strandvall och Lars Sved.

Arbetsutskottet: Anders Stenman, Lars Bexar och Folke Nyberg.

Sekreterare: Lars Kneck, Rådhusgatan 58, Vasa.

Ålands ID

Styrelsen: ordförande Alfons Lundberg, viceordförande Jan-Erik Manselin, sekreterare Jan Sundberg, kassör Georg Fredrickson, medlemmar Halvard Grönlund och Karl Sundblom.

Ombudsman: Paul Karlsson, Norra Esplanadgatan 8, Mariehamn.

OFFICIELLA ORGANET

Centralidrottsförbundets officiella organ har som förut varit Sport-Pressen. Den under föregående verksamhetsår påbörjade saneringen av tidningens ekonomi har fortsatt och resultatet av åtgärderna visar för året en absolut stadgad ekonomi.

Annonsackvisitionen har ytterligare effektiviserats och ett flertal för-
enningar har uppfyllt en speciellt fastställd prenumerationskvot och därigenom på ett förtjänstfullt sätt bidragit till tidningens ekonomiska stabilisering.

Sport-Pressen har under året tillställts skandinaviska idrottsledare och den har citerats såväl i utländsk som inhemsk tidningspress.

Sport-Pressens guldmedalj för år 1959 tillföll Eva Hög och utdelades i samband med vinterolympiaden i Squaw Valley.

Förlags AB Sport-Pressens styrelse har haft följande sammansättning: ordförande Hans Blomstedt, medlemmar Thure Eklund, Jarl Frisk, Lars-Olof Liljeström, P. E. Nordström, Kaj Nummelin och Åke Sundholm.

Chefredaktör har varit Enzo Sevón och redaktionssekreterare Tom Söderman.

Verkställande direktörsposten har till den 15. 6. 60 innehafts som t.f. av Hans Blomstedt och från nämnda datum av Roland Wiik. Kontorist har varit Maj-Lis Bergman.

VÅR IDROTT

Vår Idrott utkommer nu med anledning av årsmötenas förflyttning för andra gången i november.

Årsboken presenterar såsom tidigare förbundets verksamhet och ger samtidigt plats för artiklar om olika idrottsfrågor.

KURSVÄRSAMHET. RÅDPLÄGNING m.m.

Den 24 april anordnade Centralidrottsförbundet ett rådplägnings- och diskussionsmöte i Vasa, i vilket deltog representanter för förbundsstyrelserna samt ÖID:s styrelse, sektionsstyrelser och föreningar. Mötets tema var »Den österbottniska idrottens behov och utvägar att tillgodose dem». Tre referat hölls: Centralidrottsförbundets organisation och verksamhet med särskilt beaktande av distrikten, idrottens publikationsverksamhet samt föreningsledarskolningen. Mötet tjänade sitt ändamål att skapa en upplysande och informerande kontakt mellan förbund och distrikt.

Den av Centralidrottsförbundet ledda föreningsledarutbildningen föregick detta år i form av distriktskurser. Tre välbesökta kurser anordnades, i Helsingfors den 26. 10—5. 11. med Lars-Olof Liljeström som kursledare, i Lovisa den 17—20. 3. med Stig Andersson som ledare, och i Karis den 27.—28. 4. där Tom Söderman stod i spetsen för, kursen. Samtliga kurser gav deltagarna goda lärdomarna för arbetet inom föreningar och distrikt.

För att effektivisera arbetet vid kurser och diskussionstillfällen har Centralidrottsförbundet inköpt en ny filmprojektor.

STIPENDIER

Stipendierna för studerande vid Helsingfors gymnastikinrättning har inte kunnat utdelas under 1960.

I en utbildningskurs för ungdomsinstruktörer på Bosön i Sverige den 27. 6.—3. 7. deltog Sune Kevin, Skogby IK.

I nordiska ungdomskursen på Gentoft i Danmark den 27. 6.—3. 7. deltog Margaretha Westerholm, Helsingfors Atlas, Viking Brunell, Jeppo IF, Nils Isander, IF Länken och L.-H. Lahti, IF Åland.

I nordiska ungdomsledarkursen på Bosön den 16.—22. 7. deltog Seppo Elander, Esbo IF.

Lektor Paul Virtanen har beviljats ett stipendium för att främst i Tyskland och Holland studera idrott och idrottsinstitut.

UPPVAKTNINGAR

Pajulahti idrottsinstitut har uppvaktats med ett telegram vid 30-årsjubileet den 11. 10. 59.

Sven Lillquist har uppvaktats med ett telegram på 50-årsdagen den 19. 11. 59.

Pedersöre-Pojkarna har uppvaktats med ett telegram vid 50-årsjubileet den 29. 11. 59.

Vid G & IF Tors 50-årsjubileum den 5. 12. 59 har CIF:s hälsning framförts av Carl-Henrik Fager.

Esko Palmio har uppvaktats med ett telegram på 50-årsdagen den 14. 1.

Vid Kuortane idrottsinstituts 10-årsjubileum den 20. 3. överräckte Nils Luukkonen en gåva från CIF och Solvalla.

Akseli Kaskela har på sin 60-årsdag den 26. 3. uppvaktats av herrar Bo Palmgren, P. E. Nordström och Birger Lönnberg.

Olavi Suvanto har på sin 50-årsdag den 22. 5. uppvaktats med en gåva, som överräcktes av herrar Nils Nyman, Oskar Hakulin och Tom Söderman.

Gösta Hortling har uppvaktats med ett telegram på 50-årsdagen den 10. 6.

SVUL har med anledning av sitt 60-årsjubileum den 17. 6. uppvaktats med en adress som överräcktes av herrar P. E. Nordström, Nils Nyman och Raymond Sell.

Landshövding K. G. R. Ahlbäck har uppvaktats med ett telegram på 60-årsdagen den 20. 6.

Vid IF Femmans 50-årsjubileum den 21. 8. har CIF:s hälsning framförts av Oskar Hakulin.

Åke Åström har uppvaktats med ett telegram på 50-årsdagen den 6. 8.

Harry Blåfield har uppvaktats med ett telegram på 50-årsdagen den 25. 8.

Selim Vainio har uppvaktats med ett telegram på 50-årsdagen den 28. 8.

Republikens president, Urho Kekkonen har på 60-årsdagen den 3. 9. uppvaktats med en krigsinvalidadress som överräcktes av herrar Bo Palmgren, Birger Lönnberg och Nils Nyman samt fröken Ingeborg Jung.

Eugen Ekman uppvaktades med anledning av sin guldmedalj i Rom med en blomsteruppsättning den 13. 9.

Paul Virtanen har uppvaktats på 50-årsdagen den 19. 9. med ett telegram.

REPRESENTATION VID MÖTEN, FESTER m.m.

Vid Finlands simundervisnings- och livräddningsförbundets årsmöte den 15. 2. har Centralidrottsförbundet företrätt och dess rösträtt utövats av Caj Stålström.

Vid Finlands Svenska Ungdomsunionens årsmöte den 24. 2. har Centralidrottsförbundet företrätt och dess rösträtt utövats av Harry Tapper.

Vid Ålands idrottsdag den 3. 4. har Centralidrottsförbundets hälsning framförts av Ingeborg Jung.

Vid Suomen Urheiluliiton möte den 3. 4. rörande riksidsrottsförbundsfrågan har Centralidrottsförbundet representerats av P. E. Nordström, Birger Lönnberg och Lars Eklund.

Vid gymnastikfesten i Vasa den 4.—6. 6. har Centralidrottsförbundet representerats av Bo Palmgren och P. E. Nordström.

UTMÄRKELSETECKEN

Innehavarna av Centralidrottsförbundets förtjänsttecken är Ivar Ståhle (No 1), Erik Åström (2), Erik von Frenckell (3), Bo Palmgren (4), Johan Otto Söderhjelm (5), Gertrud Wichmann (6), Anders Stenman (7), Oskar Hakulin (8), Magnus Cedercreutz (9), Enzio Sevón (10) och Birger Lönnberg (11).

Finlands idrotts förtjänsttecken har på förslag av Centralidrottsförbundet i samråd med medlemsorganisationerna tilldelats följande personer:

Förtjänstkorset i guld: Hakulin, Oskar.

Förtjänstkorset i silver: Holm, Stella; Sallmén, Holger; Strandvall, Börje.

Förtjänstmedaljen i silver med förgyllt kors: Gustavsson, Yrjö; Liewendahl, Frej.

Förtjänstmedaljen i silver: Danielsson, Johan Valter; Ingberg, Herbert Reinhold; Ingberg, Holger Rafael; Krabbe, Bror Anders; Mårtensson, Alm Konrad; Ollus, Johannes.

Förtjänstmedaljen i brons: Antell, Gurli; Bergman, Anny; Dannbom, Reino Frederik; Fuchs, Leif Leopold; Häggblom, Valter August; Johansson, Judith Vilhelmina; Karlsson, Paul Albert; Klevdal, Nils Filip; Lindén, Uno Hjalmar; Lindfors, Rurik Leonard; Pettersson, Svea; Åkerman, Lennart.

ANSLUTNING TILL OCH REPRESENTATION I ÖVRIGA ORGANISATIONER m. m.

Centralidrottsförbundet är medlem i Nordens Gymnastikförbund, Finlands Olympiaförening, Finlands svenska radioförbund, Finlands svenska ungdomsunion, Finlands simundervisnings- och livräddningsförbund och samverkande medlem i Föreningen Pohjola-Norden.

Förbundet har under år 1960 varit representerad i följande organisationer:

I Statens idrottsnämnd av Birger Lönnberg.

I Nylands läns idrottsnämnd av Harald Blomquist, Lars Eklund och Hjördis Trygge.

I Finlands svenska ungdomsunion av Harry E. Tapper.

I Solvalla stiftelsens delegation av Johan Otto Söderhjelm, P. E. Nordström och Magnus Cedercreutz.

I styrelsen för Förlags AB Sport-Pressen av H. Blomstedt, Jarl Frisk och P. E. Nordström.

I förvaltningsrådet för Suomen Urheilumuseosäätiö av Sigurd Kjällman med Oskar Hakulin som suppleant.

I Finlands Rundradios svenska programråd av Björn Bjurström.

I Nordens Gymnastikförbund av Ola Dyhr som förbundets ordförande och Hjördis Trygge som sekreterare för perioden 1960—1963.

Revisorsuppleant i OY Veikkaustoimisto AB har varit Birger Burman Helsingfors i oktober 1960.

P. E. NORDSTRÖM

Styrelseordförande

HANS BLOMSTEDT
Sekreterare

GYNNA VÅRA ANNONSÖRER

Handelsträdgård Göran Sundelin, Grankulla
H. V. Öhman & Co, Sjundeå, tel. 29 11 07

Svenska Finlands Idrottsförbund r.f.

BERÄTTELSE

över verksamheten inom Svenska Finlands Idrottsförbund r.f. under verksamhetsåret 1959—1960 avgiven av förbundsstyrelsen till årsmötet den 20 november 1960.

Förbundsstyrelsen

Förbundsordförande:

Nils-Erik Nyman, Helsingfors

Viceordf.

Anders Stenman, Bennäs

Ledamöter:

Kurt Skärström, Helsingfors, Lars Eklund, Kårböle; Runar Björklöf, Helsingfors; Palle Virtanen Borgå; Birger Niemimäki, Helsingfors; Claes Ström, Borgå

Nylands-Åbolands ID: Kaj Nummelin, suppleant Gustaf Karlberg, Sven-Erik Rindell, suppleant Nils Söderström, Albert Winter, suppleant Birger Lönngren.

Österbottens ID: Åke Ålgars, suppleant Evert Förnäs, Lars Bexar, suppleant Åke Sundholm, Börje Strandvall, suppleant Valter Eklöf.

Ålands ID: Alfons Lundberg, suppleant Jan-Erik Manselin.

Kanslisekreterarposten har handhåfts av Stig Warelus. Som skattmästare har fungerat Birger Burman.

Arbetsutskottet: Ordf. Nils-Erik Nyman, skattmästare Birger Burman, ledamöter: Kurt Skärström, Lars Eklund, Runar Björklöf, Birger Niemimäki samt som sekr. kanslisekreterare Stig Warelus.

Revisorer: Bjarne Björkvall och Åke Bergman med Anatol Pritikin och Lars-Olof Liljeström som suppleanter.

Sekretär utskottet: som har till uppgift att besluta om utdelning av förbundets förtjänsttecken, har bestått av Nils-Erik Nyman, Åke Bergman, Anders Stenman och Bertel Storskrubb.

Övriga utskott

Tekniska rådet: som årligen utses på hösten har haft följande sammansättning: Palle Virtanen, ordf. ledamöter Börje Strandvall, Runar Björklöf, Aulis Kumenius, Ingmar Björkman, Kurt Lindroos samt som sekr. Stig Warelus.

Friidrottsrådet: Ord. Kaj Nummelin, ledamöter Pentti Palmgren, Nils Lindstedt, Tor Lindemark, Gustaf Karlberg, Åke Sundholm samt som sekr. Stig Warelus.

Juniörrådet: Ordf. Nils Luukkonen, sekr. Anders Westerholm.

Simrådet: Ordf. Axel Mikkola, ledamöter Jöns Lindquist, Caj Stålstrom, Lars Löfgren, P.-E. Widén, Jarl Forsell, sekr. Stig Warelus samt som

konsulterande medlemmar: Gösta Rosenblad, Ralf Andersson, Börje Strandvall och Tage Johansson.

Cykelrådet: Ordf. Kurt Skärström, sekr. Tor Lindemark, ledamöter: Thure Sjöblom, Nilo Dahl, Birger Ostrow, Erik Korin, Ljunghard Lindroos, Ingbert Söderberg.

Kraftidrottsrådet: Ordf. Holger Berndtsson, ledamöter: Helmer Weckström, Allan Lekander, Alfred Nordström, Börje Nurmi, Eduard Zukale och Kai Outa.

Hedersledamöter

Till hedersledamöter i Svenska Finlands Idrottsförbund har kallats professor Viktor Heikel (†), friherre R. F. von Willebrand (†), kommerserådet J. F. Hackman (†), konsul Harry Schauman (†), direktör Emil Lindroos (†), brandchef Gösta Wasenius (†), direktör J. S. Edström, direktör Kristian Hellström (†), kommerserådet Lars Krogius (†), lektor August Blomberg (†), kommerserådet Karl Stockmann (†), konsul Ernst Krogius (†), stadsdirektör Erik von Frenckell, konsul Karl Seidenschmur (†) avdelningschef Erik Wilén och försäljningsdirektör Erik Åström.

Förbundets förtjänstkors

Utländska innehavare av förtjänsttecknet är Sveriges Konung Gustaf VI Adolf, konsul Isaac Westergren (†), direktör Kristian Hellström (†), direktör J. S. Edström, överstelöjtnant Ernst Bredberg, kontrollör Anton Johansson (†), redaktör Eric Pallin, redaktör Torsten Tegnér, direktör Sven Läftman och civilingenjör Tage Ericson, samtliga från Sverige.

Inhemska innehavare av förtjänsttecknet är kommerserådet J. F. Hackman (†), fil.mag. Arthur Eklund (†), direktör Uno Westerholm (†), lektor August Blomberg (†), friherre R. F. von Willebrand (†), brandchef Gösta Wasenius (†), vicehäradshövding Jon Hartman (†), kommerserådet Karl Stockmann (†), apotekare Oscar Jansson, avdelningschef Erik Wilén, kamrer Sig. H:son Schneider, dipl.ing. Ossian Nylund (†), lektor Gösta Rönnman (†), rådman Oskar Ekman (†), vicehäradshövding Viktor Björkqvist, folkskollärare M. L. Björkqvist (†), direktör E. W. Heinrich (†), major Ivar Stähle, gymn.lär. J. W. Björk, kamrer Runar Granholm (†), vicehäradshövding Lars Hornborg, vicehäradshövding Harald Munck, doktor K. J. Lundmark, kommerserådet Einar Johansson, bankdirektör Gunnar Åhman, herr Sigurd Kjällman, folkskollärare K. G. Andersson, direktör Lars Ollonqvist, herr Albin Andersson, direktör Anders Stenman, direktör Valter Eklöf, stadsdirektör Erik von Frenckell, direktör Pehr Lindholm, herr Wald. Wickholm, jur.dr J. O. Söderhjelm, herr Börje Strandvall, professor Bo Palmgren, kontorscheff Ludvig Steiner, försäljningsdirektör Erik Åström, lektor Palle Virtanen, fil.mag. Lauri Miettinen, direktör Edvin Corin, övervakningsmästare Åke Bergman, prokurist Knut Mannström, direktör Hannes Klockars, köpman Claes Ström, direktör P. E. Nordström, prokurist Axel Mikkola, herr Arthur Eriksson, redaktör Enzio Sevón, kanslichef Holger Sallmén, skolföreståndare Karl F. Ljungberg, kontorist Albert Winter, redaktör Runar Hållsten, Åke Ekholm, dir. Jöns Lindquist, agronom Reino Piirto och Holger Ingberg.

Representation i andra organisationer

SFI har under verksamhetsåret varit representerat i följande organisationer:

Aktuella finlandssvenska simningsfrågor ventilerades under simmästerskapen i Ekenäs. HSS-ordföranden Herbert Hjort lägger ut texten för SFI-ordföranden Nils-Erik Nyman och förbundets ombudsman Stig Wareljus.

Finlands Svenska Centralidrottsförbund: Nils-Erik Nyman och Åke Ålgars ordinarie suppleanter: Lars Eklund och Albert Winter.

CIF:s kurskommitté: Palle Virtanen och Stig Wareljus.

CIF:s regelnämnd: Kurt Skärström, Palle Virtanen.

CIF:s årsbokskommitté: Kurt Skärström.

CIF:s ungdomsutskott: Åke Romantschuk, Nils Luukkonen och Stig Wareljus.

CIF:s ekonomieutskott: Birger Burman.

CIF:s arbetsutskott: Lars Eklund.

I SUL:s förbundsfullmäktige har SFI representerats av följande ombud:

Nylands-Åbolands ID: Nils-Erik Nyman suppleant, Lars Eklund.

Österbottens ID: Anders Stenman suppleant Walter Eklöf.

Ålands ID: Åke Bergman, suppleant Bertel Storskrubb.

SUL:s styrelse: Palle Virtanen.

SUL:s skolnings- och träningsutskott: Palle Virtanen.

SUL:s tekniska utskott: Åke Bergman.

SUL:s disciplinära utskott: Nils-Erik Nyman

Stadion stiftelsen: Nils-Erik Nyman.

Delegationen för Solvalla stiftelse: Åke Bergman, Birger Burman, Lars Eklund, Anders Stenman, Palle Virtanen, Pehr Lindholm.

Solvalla styrelsen: Lars Eklund, Anders Stenman.

Förbundet för Simundervisning och Livräddning i Finland: Jarl Forsell samt i propagandautskottet: Caj Stålström.

Rikssimmets organisationskommitté: Axel Mikkola.

Förlags Ab Sport-Pressen: Kaj Nummelin.

Under det gångna året har förbundet deltagit i följande uppvaktningar:

Pedersöre-Pojkarnas	50-års jubileum
Lovisa Tors	50-års jubileum
IF Femmans	50-års jubileum
Hangö Simsällskaps	50-års jubileum
SVUL:s	60-års jubileum

Följande enskilda personer har uppvaktats:

REPUBLIKENS PRESIDENT URHO KEKKONEN PÅ HANS 60-ÅRS DAG.

Holger Ingberg 50 år, Sven Lillqvist 50 år, Olavi Suvanto 50 år, Palle Virtanen 50 år, Anders Stenman 60 år.

Årsmötet

SFI:s årsmöte hölls den 21 november 1959 å Handelsgillet i Helsingfors i närvaro av ett 70-tal personer representerande 54 av förbundets föreningar. Förbundsordförande, justitierådmän Nils-Erik Nyman hälsade de närvarande hjärtligt välkomna samt redogjorde i ett kort anförande över sina intryck av förbundets verksamhet. Efter det den avgående styrelsen avtackats varmt av Åke Stora skred man till val av ny styrelse under ordförandeskap av Kurt Skärström. Till förbundets ordförande återvaldes enhälligt justitierådmän Nils-Erik Nyman.

Årsmötet diskuterade även Ålands ID:s förslag om ändring av löpordningen vid SFI-mästerskapen i friidrott, men förslaget vann inte understöd.

NÄID:s ordförande Lars Eklund uppläste en resolution i vilken han uppmanade förbundet att inför CIF stöda aktionen att om distrikten skall kunna erhålla mera medel till sin disposition.

Efter mötesförhandlingarna samlades mötesdeltagarna till en gemensam lunch, vid vilken dagens idrottsproblem ventilerades i en glad och otvungen stämning. Vid samma tillfälle avtackade förbundets ordförande mångåriga styrelsemedlemmen och förbundets viceordförande Bertel Storskrubb, som nu hade av sagt sig alla uppdrag, för de tjänster och idrottsliga ära, som han i sin gestalt tillfört förbundet, samt hoppades att han ännu vid behov skall genom sin mångåriga erfarenhet stöda förbundet i dess verksamhet.

Friidrottsstatistiken per 1. 10. 1960

Seniorer:

100 m: Jorma Ehrström, IK Hellas 10,7; Per Fagerström, Larsmo IF 10,9; Gunnar Lundberg, IF Åland 11,1; Per-Erik Isaksson, IK-32 11,1; Bengt Silén, Vasa IS 11,2; Nils Smedlund, Vasa IS 11,2; Åke Åkerfelt, Fiskars IF 11,2; Mikko Hämäläinen, HIFK 11,3; Sune Kevin, Skogby IK 11,3; K-G. Kunnas, IF Drott 11,4; Alfons Hagroos, IF Femman 11,4; Leif Forsell, IK Myran; Erik Ellfolk, IF Länken; Christian Widen, IF Åland; Karl Nyqvist, Helsingfors Atlas; Keijo Sundell, HIFK; Gunnar Heinonen, Esbo IF; Harry Julin, Kilo IF; Håkan Blomqvist, Akilles, samtliga 11,4.

200 m: Jorma Ehrström, IK Hellas 22,0; Per Fagerström, Larsmo IF 22,2; Per-Erik Isaksson, IK-32 22,7; Erik Ellfolk, IF Länken, 22,8; Mikko

Hämäläinen, HIFK 22,8; K-G. Kunnas, IF Drott 23,0; Åke Åkerfelt, Fiskars IF 23,4; Bengt Silén, Vasa IS 23,4; Gunnar Lundberg, IF Åland 23,5; Gunnar Heinonen, Esbo IF 23,5.

400 m: K-G. Kunnas, IF Drott 49,6; Rolf Bäckmark, HIFK 49,8; Gösta Lithén, IF Femman 50,1; Mikko Hämäläinen, HIFK 50,4; Max Forsbacka, IF Femman 51,5; Bo Lundberg, IF Åland 51,7; Stig Nymander, Österby SK 51,7; Ulf Andersson, IK-32 51,8; Henrik Hult, Vasa IS 52,1; Guy Mattsson, HIFK 52,1.

800 m: Gösta Lithén, IF Femman 1.50,2; Rolf Bäckmark, HIFK 1.53,5; Tage Dahlström, Ekenäs IF 1.55,5; Tom Kurppa, HIFK 1.56,0; Lars Juselius, Munsala IFK 1.56,0; Allan Korpi, IF Åland 1.57,0; K-G. Kunnas, IF Drott 1.57,0; Bo Lundberg, IF Åland 1.57,4; Torsten Holmén, IF Åland 1.57,3; Börje Grönroos, IK-32 1.57,6;

1.000 m: Allan Korpi, IF Åland 2.31,5; Tom Kurppa, HIFK 2.32,5; Torsten Holmén, IF Åland 2.33,8.

1.500 m: Gösta Lithén, IF Femman 3.47,6; Allan Korpi, IF Åland 3.55,8; Aarni Pitkänen, Esbo IF 3.57,0; Tom Kurppa, HIFK 3.57,7; Lars Juselius, Munsala IFK 3.58,6; Valfrid Monthen, HIFK 3.58,9; Bjarne Nygård, HIFK 4.00,4; Torsten Holmén, IF Åland 4.02,2; Carl-Olaf Homen, HIFK 4.02,6; Harry Blomqvist, Fiskars IF 4.07,0.

1 eng. mil: Aarni Pitkänen, Esbo IF 4.18,4; V. Monthen, HIFK 4.21,4; Lars Juselius, Munsala IFK 4.24,0; Ingmar Isakas, Pedersöre-P. 4.39,0; Curt Lithens, Munsala IFK 4.39,4; R. Carlstedt, Munsala IFK 4.44,0; B. Pätt, Vasa IS 4.46,0.

3.000 m: Allan Korpi, IF Åland 8.21,0; Sven Laine, IK-32 8.42,0; H. Blomqvist, Fiskars IF 8.42,0; Lars Juselius, Munsala IFK 8.48,1; B. Holmroos, Ekenäs IF 8.42,2; Tom Kurppa, HIFK 8.49,0; Torsten Pettersson, Esse IK 8.50,4; Bertel Pätt, Vasa IS 8.54,4; Ingmar Isakas, Pedersöre-P. 9.05,0; Bjarne Nygård, HIFK 9.08,0; Esko Rousko, Dragsfjärds IK 9.10,2; B. Isaksson, Pargas IF 9.13,2.

5.000 m: Allan Korpi, IF Åland 14.35,0; Tom Kurppa, HIFK 15.12,8; Sven Laine, IK-32 15.16,8; Carl-Olaf Homen, HIFK 15.19,6; Bruno Holmroos, Ekenäs IF 15.25,2; Harry Blomqvist, Fiskars IF 15.58,6; Oskar Back, IF Femman 16.02,2; Ingmar Isakas, Pedersöre-P. 16.15,6; Lars Mattlar, Vasa IS 16.21,0; Bertel Pätt, Vasa IS 17.19,8.

10.000 m: Bruno Holmroos, Ekenäs IF 32.52,0; Allan Korpi, IF Åland 32.52,8.

20.000 m. (på bana): B. Holmroos, Ekenäs IF 1.05.44,6.

25.000 m bana: Bruno Holmroos, Ekenäs IF 1.24.05,0;

Maraton: Bruno Holmroos, Ekenäs IF 2.39.25,02.

110 m häck: Torbjörn Lassenius, HIFK 15,3; Sune Kevin, Skogby IK 15,3; Kari Salonen, HIFK 15,7; L. Ekholm, IF Drott 16,0; Henrik Hult, Vasa IS 16,4; Harri Hoffman, Vasa IS 16,4; Christian Widén, IF Åland 16,8; Stig Nymander, Österby SK 16,9; Bengt Silén, Vasa IS 17,0; Torbjörn Lindberg, HIFK 17,4.

200 m häck: Börje Snickars, Vasa IS 25,7; Sune Kevin, Skogby IK 25,8; K-G. Kunnas, IF Drott 26,2; Kari Salonen, HIFK 26,6; Henrik Hult, Vasa IS 26,7; Leif Ekholm, IF Drott 27,2; Per-Erik Isaksson, IK-32 28,0; Tor-Björn Lindberg, HIFK 28,5; Harry Karlama, IK-32 28,5; Seppo Falck, IK-32 28,7;

400 m häck: Oswald Mildh, HIFK 53,3; Mikko Hämäläinen, HIFK 56,0; Sune Kevin, Skogby IK 56,6; Stig Nymander, Österby SK 57,2; Max

Forsbacka, IF Femman 57,3; Henrik Hult, Vasa IS 57,5; Börje Snickars, Vasa IS 57,8; Harry Karlama, IK -32 58,4; Pentti Ljungqvist, Pargas IF 1.01,4; Göran Nylund, Karis-Svartå IK 1.01,6.

3.000 m hinder: Sven Laine, Idrottsklubben -32 9.06,0; Allan Korpi IF Åland 9.20,0; Aarni Pitkänen, Esbo IF 9.42,6; Lars Mattlar, Vasa IS 9.51,6; Bertel Pätt, Vasa IS 9.53,4; Torsten Pettersson, Esbo IF 10.00,0; Harry Blomqvist, Fiskars IF 10.01,4; Ingmar Isakas, Pedersöre-P. 10.06,2.

Höjd: Henrik Hellén, HIFK 205; Henry Willstedt, HIFK 188; Georg Lång, IF Femman 188; Rolf Andersson, Lappträsk IF 187; Kaj Wekström, G & IF Akilles 185; S. Bäcklund, IF Start 185; Folke Österbacka, Terjärv US 180; Henrik Dahlman, IF Åland; Leif Johansson, HIFK Bengt Hagman, Esbo IF; Kaj Ekholm, Bromarf-Pojkarna, samtliga 180.

Längd: Stig Nymander, Österby SK 698; Bengt Silén, Vasa IS 689; Erik Ellfolk, IF Länken 688; Nils Smedlund, Vasa IS 670; Leif Forssell, IK Myran 669; Stig Bäcklund, IF Start 663; Mauri Prosi, IF Länken 658; Åke Åkerfeldt, Fiskars IF 656; Rolf Jous, Lappträsk IF 652; Rolf Andersson, Lappträsk IF 650.

Stav: P-O. Jonasson, Idrottsklubben -32 445; Reijo Rasimus, Esbo IF 390; Mauri Prosi, IF Länken 390; Rolf Sjögren, Kyrkslätt IF 385; Göran Sjöholm, HIFK 380; V. Brunell, Jeppo IF 375; Seppo Elander, Esbo IF 370; Erik Stenman, Larsmo IF 370; Torbjörn Lassenius, HIFK 362; Henry Willstedt, HIFK 360.

3-steg: Stig Bäcklund, IF Start 14,76; Michael Swahn, Vasa IS 13,73; Kalevi Kippasto, Åbo IFK 13,52; Stig Nymander, Österby SK 13,50; Ulf Ollas, Pyttis IK 13,48; Taisto Penttinen, G & IF Akilles 13,46; Esko Puuska, G & IF Tor 13,41; Rolf Eriksson, IF Åland 13,40; Johan Lindholm, Ingå IF 13,33; Bengt Silén, Vasa IS 13,30.

Kula: Göran Skogman, IF Länken 14,64; Helge Nylund, IK Kronan 14,50; Erkki Juurinen, Esbo IF 14,29; Börje Brännbeck, Vasa IS 14,28; Mauno Samio, Idrottsklubben -32 14,18; Bo Eriksson, IF Åland 13,98; Per Caldén, Munsala IFK 13,90; Sune Eriksson, IF Åland 13,75; Åke Envik, Munsala IFK 13,68; Veikko Nyqvist, Idrottsklubben -32 13,65.

Diskus: Åke Envik, Munsala IFK 48,56; Per Caldén, Munsala IFK 45,63; Veikko Nyqvist, Idrottsklubben -32 44,23; Bengt Grönberg, Esbo IF 44,05; Gunnar Mattsson, Vasa IS 42,09; Börje Brännbeck, Vasa IS 42,88; Sune Eriksson, IF Åland 42,02; Bengt Hagman, Esbo IF 41,91; Torbjörn Lassenius, HIFK 41,29; P. Wikström, Esbo IF 40,04.

Slägg: Gunnar Ävik, Gamlakarleby IF 44,95; Ingmar Lindqvist, Vasa IS 44,85; Per Wickström, Esbo IF 43,87; Wiljam Nieminen, Esbo IF 41,99; Leif Bojers, G & IF Akilles 41,42; Bo Wickström, Kyrkslätt IF 40,77; Bengt Hagman, Esbo IF 40,27; Mauri Silander, Gamlakarleby IF 39,04; Eugen Svartsjö, Esbo IF 38,85; Leif Lerbacka, IK Myran 35,55.

Spjut: Erkki Guseff, HIFK 68,92; Rauno Iiskola, IF Helsing-Atlas 61,24; Keijo Lindholm, Fiskars IF 61,14; Bertel Blomqvist, Pörtom SK 60,33; Torbjörn Lassenius, HIFK 59,95; Ralf Hummel, IK Kronan 59,41; Juho Kunttu, IF Start 58,56; Ingmar Dahlström, Jeppo IF 57,70; Sauli Tolonen, IF Drott 57,39; Tor-Gunnar Grönroos, Akilles 57,35.

10-kamp: Torbjörn Lassenius, HIFK 5,857; Stig Nymander, Österby SK 5,616; Johan Lindholm, Ingå IF 4,872; Christer Ingo, IF Femman 4,613; Viking Brunell, Jeppo IF 4,379; Michael Swahn, Vasa IS 4,329; Henry Willstedt, HIFK 4,306; Rauno Iiskola, IF Helsing-Atlas 4,110; K-O. Mannström, Österby SK 4,095; Bengt Hagman, Esbo IF 4,079.

4 × 100 m: Vasa IS 44,0; Idrottsklubben -32 45,1; Helsingfors IFK 45,3; Hangö IK 45,7; IF Åland 45,7; Helsingfors IFK II 45,8; IF Drott 45,8; IF Femman 46,2; IF Länken 46,3; Fiskars IF 46,9.

4 × 400 m: Helsingfors IFK 3.21,8; IF Drott 3.34,2; IF Femman 3.36,4; IF Åland 3.39,8; Ekenäs IF 3.40,9; Helsingfors IFK II 3.42,2; Idrottsklubben -32 3.48,0; Vasa IS 3.49,3.

4 × 800 m: IF Femman 8.00,4; Helsingfors IFK 8.04,4; IF Drott 8.06,1; Idrottsklubben -32 8.21,5; IF Femman II 8.50,4.

4 × 1.500 m: Helsingfors IFK 16.27,4; IF Drott 17.08,2; IF Femman 17.09,0; Esbo Idrottsklubb 147.5,6; IF Femman II 18.05,6; Vasa IS 19.22,01.

Svenska stafett (100 × 200 × 300 × 400): IF Femman 2.02,6; Helsingfors IFK 2.03,5; IF Åland 2.04,3; Vasa IS 2.04,6; IF Drott 2.04,9; Fiskars IF 2.07,0; Österby SK 2.07,6; Ekenäs IF 2.07,8; Idrottsklubben -32 2.07,8; Lappträsk IF 2.08,5.

Ungdomsklassen:

100 m: 1) J. Ehrström, IK Hellas 10,7; 2) B. Silén, Vasa IS 11,2; 3) N. Smedlund, Vasa IS 11,2; 4) Å. Åkerfelt, Fiskars IF 11,2; 5) K-G. Kunnas, IF Drott 11,4; 6) A. Hagroos, IF Femman 11,4; 7) K. Sundell, HIFK 11,4; 8) G. Heinonen, Esbo IF 11,4; 9) C. Sederlöf, HIFK 11,5; 10) S. Falk, IK -32 11,5.

200 m: 1) J. Ehrström, IK Hellas 22,0; 2) K-G. Kunnas, IF Drott 23,0; 3) B. Silén, Vasa IS 23,4; 4) Å. Åkerfelt, Fiskars IF 23,4; 5) G. Heinonen, Esbo IF 23,5; 6) C. Widén, IF Åland 23,6; 7) E. Joensuu, IF Standard 23,7; 8) S. Falk, IK -32 23,7; 9) F. Österbacka, Terjärv US 23,8; 10) T. Bostrom, Hangö IK 23,9.

400 m: 1) K-G. Kunnas, IF Drott 49,6; 2) B. Lundberg, IF Åland 51,7; 3) U. Andersson, IK -32 51,8; 4) E. Joensuu, IF Standard 53,0; 5) H. Karlama, IK -32 53,4; 6) P. Vistbacka, IF Femman 54,3; 7) O. Nymman, IF Standard 54,5; 8) F. Slotte, IK Myran 54,6; 9) C. Sederlöf, HIFK 54,9; 10) S. Löfman, Åbo IFK 55,0; 11) I. Sundborg, IF Åland 55,0.

800 m: 1) T. Dahlström, Ekenäs IF 1.55,5; 2) K-G. Kunnas, IF Drott 1.57,0; 3) B. Lundberg, IF Åland 1.57,1; 4) O. Nymman, IF Standard 1.59,0; 5) B. Rönnvall, IF Drott 1.59,2; 6) U. Andersson, IK -32 2.00,7; 7) H. Karlama, IK -32 2.01,0; 8) P. Vistbacka, IF Femman 2.02,0; 9) E. Pellas, IF Åland 2.02,6; 10) C-J. Löfdahl, IF Drott 2.02,8.

1.500 m: 1) U. Andersson, IK -32 4.08,6; 2) B. Lundberg, IF Åland 4.09,2; 3) O. Nymman, IF Standard 4.14,2; 4) B. Rönnvall, IF Drott 4.14,2; 5) T. Dahlström, Ekenäs IF 4.15,0; 6) L-E. Löfdahl, IF Drott 4.15,0; 7) C-J. Löfdahl, IF Drott 4.15,0; 8) K-V. Laios, HIFK 4.15,5; 9) H. Karlama, IK -32 4.15,7; 10) B. Strömberg, Esbo IF 4.16,8.

3.000 m: 1) L-E. Löfdahl, IF Drott 9.19,0; 2) E. Pellas, IF Åland 9.21,0; 3) C-J. Löfdahl, IF Drott 9.22,2; 4) P-Å. Mattsson, Kimito SF 9.28,8; 5) T. Korkeamäki, Vörrå IF 9.29,7; 6) L. Höglund, Terjärv US 9.30,7; 7) A. Vesterlund, IF Länken 9.31,8; 8) L. Gustafsson, G. & IF Akilles 9.47,0.

110 m häck: 1) K. Salonen, HIFK 15,7; 2) B. Silén, Vasa IS 17,1; 3) H. Willstedt, HIFK 17,1; 4) T. Lindqvist, Pargas IF 17,7; 5) K. Weckström, G & IF Akilles 18,0; 6) C. Harling, G & IF Tor 18,0; 7) R. Andersson, IF Åland 19,0; 8) P-O. Dahlman, IF Åland 20,0.

200 m häck: 1) K.-G. Kunnas, IF Drott 26.2; 2) K. Salonen, HIFK 26.6; 3) H. Karlama, IK -32 28.5; 4) S. Falk, IK -32 28.7; 5) F. Nyberg, IK -32 28.8; 6) T. Dahlström, Ekenäs IF 29.0; 7) N. Berglund, IK -32 29.9; 8) G. Holmberg, IK -32 30.3.

400 m häck: 1) H. Karlama, IK -32 58.4; 2) M. Inkinen, IF Helsing-Atlas 63.6; 3) U. Andersson, IK -32 64.0.

1.500 m hinder: 1) H. Karlama, IK -32 4.27,6; 2) O. Nyman, IF Standard 4.39,4; 3) L.-E. Löfdahl, IF Drott 4.48,2; 4) B. Strömberg, Esbo IF 4.54,2; 5) C.-J. Löfdahl, IF Drott 5.00,8.

Höjd: 1) H. Willstedt, HIFK 188; 2) R. Andersson, Lappträsk IF 187; 3) K. Weckström, Akilles 185; 4) K. Ekholm, Bromarf-Pojkarna 180; 5) F. Österbacka, Terjärv US 180; 6) C. Harling, G & IF Tor 178; 7) M. Swahn, Vasa IS 178; 8) H. Lund, Munsala IFK 176; 9) J. Backström, Esse IK 175; 10) L. Nyström, Åbo IFK 173; 11) H. Nordlund, Esbo IF 172; 12) R. Iiskola, Helsing-Atlas 172.

Längd: 1) B. Silén, Vasa IS 689; 2) N. Smedlund, Vasa IS 670; 3) Å. Åkerfelt, Fiskars IF 656; 4) R. Andersson, Lappträsk IF 650; 5) R. Dannbom, Fiskars IF 640; 6) K. Weckström, Akilles 634; 7) E. Kallio, HIFK 629; 8) M. Swahn, Vasa IS 624; 9) S. Grönberg, IF Start 623; 10) C. Sederlöf, HIFK 622.

Stav: 1) V. Brunell, Jeppo IF 375; 2) H. Willstedt, HIFK 360; 3) A. Helling, HIFK 340; 4) H. Lund, Munsala IFK 340; 5) M. Swahn, Vasa IS 330; 6) G. Holmberg, IK -32 330; 7) F. Sundblom, IF Åland 330; 8) T. Boström, Hangö IK 330; 9) E. Sörensen, Åbo IFK 325; 10) J. Backström, Esse IK 320.

3-steg: 1) M. Swahn, Vasa IS 13.73; 2) K. Kippasto, Åbo IFK 13.52; 3) U. Ollas, Pyttis IK 13.48; 4) T. Penttinen, Akilles 13.46; 5) E. Puuska, G & IF Tor 13.41; 6) B. Silén, Vasa IS 13.30; 7) S.-O. Lutz, HIFK 13.22; 8) I. Kronberg, Pargas IF 13.18; 9) N. Smedlund, Vasa IS; 13.09; 10) E. Kallio, HIFK 13.06.

Kula (5,4 kg): 1) B. Silén, Vasa IS 14.62; 2) J. Törnqvist, Akilles 14.40; 3) U. Johansson, Esbo IF 14.12; 4) G. Caldén, Munsala IFK 14.11; 5) O. Virtanen, IF Länken 13.96; 6) H. Hedström, Vörrå IF 13.90; 7) G. Smeds, Vasa IS 13.67; 8) O. Ohlström, IK -32 13.61; 9) S. Damlin, Vörrå IF 13.61; 10) B. Andersson, Åbo IFK 13.57.

Kula (7,2 kg): 1) G. Björkman, Esbo IF 12.78; 2) B. Silén, Vasa IS 12.77; 3) B. Wäge, IF Åland 12.53; 4) T. Wärström, Esbo IF 12.50; 5) O. Virtanen, IF Länken 12.45; 6) T. Lindqvist, Pargas IF 12.41; 7) L. Bojers, Akilles 12.23; 8) B. Sars, Terjärv US 12.09; 9) C. Hästbacka, IK Myran 12.18; 10) H. Hedström, Vörrå IF 11.91.

Diskus (2 kg): 1) G. Caldén, Munsala IFK 36.70; 2) T. Wärström, Esbo IF 35.85; 3) J. Törnqvist, Akilles 35.63; 4) K.-E. Nordström, Karis-Svartå 34.74; 5) G. Segerstam, Nykarleby IK 34.37; 6) O. Lamberg, HIFK 34.11; 7) N. Smedlund, Vasa IS 33.89; 8) K. Hästbacka, IK Myran 33.79; 9) O. Flinck, Esse IK 33.72; 10) F. Nyberg, IK -32 33.68.

Spjut (800 gr): 1) R. Iiskola, Helsing-Atlas 61.24; 2) T.-G. Grönroos, Akilles 57.35; 3) O. Ohlström, IK -32 57.30; 4) H. Lönnberg, Fiskars IF 57.00; 5) Y. Nyman, Fiskars IF 51.90; 6) F. Nyberg, IK -32 51.22; 7) N. Smedlund, Vasa IS 50.89; 8) B. Cederqvist, IF Åland 49.73; 9) L. Nieminen, G & IF Tor 48.89; T. Sandell, Esse IK 53.09.

Slägga (7,2 kg): 1) M. Silander, Gamlakarleby IF 39.04.

Slägga (5,4 kg): 1) F. Nyberg, IK -32 45.30; 2) B. Sars, Terjärv US 28.51; 3) O. Virtanen, IF Länken 27.49; 4) S. Sars, IF Drott 26.04.

10-kamp: 1) H. Willstedt, HIFK 4.306; 2) R. Iiskola, Helsing-Atlas 4.110; 3) K. Weckström, Akilles 3.899; 4) F. Nyberg, IK -32 3.754; 5) G. Björkman, Esbo IF 3.679; 6) N. Berglund, IK -32 3.450; 7) R. Dannbom, Fiskars IF 3.248.

4 × 100 m: 1) HIFK 45.8; 2) Vasa IS 46.2; 3) Fiskars IF 46.9; 4) IF Åland 47.0; 5) Ekenäs IF 47.6; 6) IF Åland II 48.8; 7) IF Drott 49.0; 8) IF Femman 49.2; 9) IF Standard 49.2; 10) Åbo IFK 49.4.

Pojkklassen:

60 m: 1) B. Ahlström, IF Drott 7.3; 2) G. Ellfolk, IF Länken 7.3; 3) H. Blomqvist, Akilles 7.3; 4) M. Piira, Esbo IF 7.4; 5) T. Karavakyros, Esbo IF 7.4; 6) H. Meier, IK -32 7.5; 7) T.-E. Hägg, Vörrå IF 7.5; 8) J. Hästbacka, Vasa IS 7.5; 9) T. Ehrström, Vörrå IF 7.5; 10) C. Boström, HIFK 7.6.

100 m: 1) C. Widén, IF Åland 11.4; 2) H. Julin, Kilo IF 11.4; 3) H. Blomqvist, Akilles 11.4; 4) R. Sandberg, HIFK 11.5; 5) B. Ahlström, IF Drott 11.5; 6) K. Åkrén, Hangö IK 11.6; 7) w. Laurén, IF Åland 11.6; 8) C. Boström, HIFK 11.7; 9) U. Grönlund, HIFK 11.7; 10) J. Andersson, Åbo IFK 11.7; 11) T. Ehrström, Vörrå IF 11.7.

300 m: 1) H. Blomqvist, Akilles 36.6; 2) H. Julin, Kilo IF 37.1; 3) K. Åkrén, Hangö IK 37.2; 4) G. Olander, Ekenäs IF 37.6; 5) U. Grönlund, HIFK 38.8; 6) C. Widén, IF Åland 38.8; 7) F. Henriksson, Vörrå IF 38.9; 8) K. Stjärnstedt, Åbo IFK 38.9; 9) B. H. Sundholm, Kimito SF 39.4; 10) Oiva Åkerfelt, Fiskars IF 39.7.

1.000 m: 1) N. Viberg, Bromarf-Pojkarna 2.41,0; 2) Sten Haglund, Nykarleby IK 2.47,8; 3) G. Olander, Ekenäs IF 2.44,2; 4) J. Westerback, Hangö IK 2.48,1; 5) Stig Haglund, Nykarleby IK 2.48,4; 6) K. Holmberg, Hangö IK 2.48,8; 7) R. Lindblad, Akilles 2.49,4; 8) R. Rautelius, Kimito SF 2.51,0; 9) L. Korsström, Esbo IF 2.51,2; 10) G. Ena, Esse IK 2.51,2.

75 m häck: 1) T. Söderlund, IF Länken 11.4; 2) S. Lampenius, HIFK 11.5; 3) B. Vähämäki, Vasa IS 11.6; 4) R. Silén, Vasa IS 12.0; 5) C. Ekblom, HIFK 12.1; 6) F. Wikström, Pargas IF 12.1; 7) P. Lagerroos, Hangö IK 12.3; 8) T. Smedlund, Österby SK 12.4; 9) P. Rehnström, HIFK 12.4; 10) K. Sinervo, IK -32 12.5.

110 m häck (låga): 1) C. Widén, IF Åland 16.0; 2) H. Julin, Kilo IF 16.7; 3) P. Pesonen, Esbo IF 17.5; 4) W. Stenius, Pargas IF 18.4; 5) H. Johansson, Akilles 18.5; 6) T. Munter, Akilles 18.6; 7) C. Stjärnstedt, Åbo IFK 19.0; 8) S. Sannholm, Hangö IK 19.0; 9) K. Lönnberg, HIFK 19.0; 10) P. Rehnström, HIFK 19.3.

200 m häck: 1) C. Lindström, IK -32 29.8; 2) O. Åkerfelt, Fiskars IF 30.4; 3) N. Lindholm, IK -32 33.0.

Höjd: 1) H. Dahlman, IF Åland 180; 2) H. Lund, Munsala IFK 176; 3) K. Åkrén, Hangö IK 175; 4) S. Lampenius, HIFK 175; 5) U. Ståhls, Lappträsk IF 175; 6) J. Helevä, G & IF Tor 175; 7) T. Österlund, Hangö IK 175; 8) P. Pesonen, Esbo IF 173; 9) S. Isaksson, Tenala IF; K. Höglund, Esbo IF; B. Vähämäki, Vasa IS; H. Sjö, Pedersöre-Pojkarna; C. Smirnoff, Vasa IS, alla 170.

Längd: 1) K. Åkrén, Hangö IK 645; 2) U. Ståhls, Lappträsk IF 631; 3) H. Julin, Kilo IF 611; 4) M. Bäck, IF Femman 610; 5) G. Ellfolk, IF Länken 606; 6) P.-O. Dahlman, IF Åland 605; 7) E. Furu, Gamlakarle-

by IF 602; 8) M. Piira, Esbo IF 602; 9) G. Olander, Ekenäs IF 600; 10) C. Lindqvist, Sjöunda IF 598.

Stav: 1) H. Riska, Esbo IF 355; 2) H. Lund, Munsala IFK 340; 3) L. Viklöv, IF Åland 331; 4) P. Pesonen, Esbo IF 310; 5) Å. Thomasfolk, IF Länken 310; 6) H. Lindberg, IF Åland 302; 7) B. Backman, Karis-Svartå 300; 8) L. Lagerström, IK -32 300; 9) J.-E. Nyman, IF Drott; 10) R. Granholm, Terjärv US; 11) T. Sved, IF Länken samtliga 300.

3-steg: 1) M. Piira, Esbo IF 13.22; 2) P. Pesonen, Esbo IF 13.10; 3) N. Åkerfelt, Ekenäs IF 13.09; 4) K. Åkrén, Hangö IK -32 12.95; 5) B. Holmbom, Ingå IF 12.91; 6) N. Lindholm, IK -32 12.57; 7) H. Lund, Munsala IFK 12.46; 8) K.-E. Byskata, Terjärv US 12.32; 9) C. Ekblom, HIFK 12.30; 10) I. Söderlund, IF Länken 12.26

Kula (5,44 kg): 1) P.-O. Dahlman, IF Åland 13.42; 2) T.-E. Hägg, Vörrå IF 13.38; 3) K.-E. Gerke, Karis-Svartå IK 13.27; 4) E. Takkunen, Pargas IF 13.09; 5) U. Ståhl, Lapträsk IF 13.01; 6) H. Bergström, Pörtom SK 13.00; 7) K. Åkrén, Hangö IK 12.73; 8) B. Granfors, IK Kamp 12.72; 9) H. Meier, IK -32 12.54; 10) N. Kemper, Karis-Svartå IK 12.50.

Diskus (1,5 kg): 1) T.-E. Hägg, Vörrå IF 45.74; 2) P. Österman, Pargas IF 40.18; 3) H. Julin, Kilo IF 38.26; 4) M. Tuhkanen, IF Länken 38.01; 5) B. Juslin, Esbo IF 37.32; 6) W. Laurén, IF Åland 36.50; 7) S.-O. Stenbäck, Esse IK 35.89; 8) B. Granfors, IK Kamp 35.38; 9) P.-E. Lundström, Fiskars IF 35.37; 10) K. Söderberg, Vörrå IF 35.23.

Spjut (700 gr): 1) R. Karlsson, Akilles 53.01; 2) K. Åkrén, Hangö IK 50.97; 3) C. Segersven, IK -32 51.10; 4) K. Kääriäinen, Esbo IF 49.54; 5) E. Furu, Gamlakarleby IF 49.51; 6) P. Pesonen, Esbo IF 49.10; 7) A. Nickull, Vörrå IF 48.64; 8) E. Takkunen, Pargas IF 48.34; 9) G. Calden, Munsala IFK 47.89; 10) K.-E. Holmberg, Ekenäs IF 47.04.

6-kamp: 1) K. Åkrén, Hangö IK 3.675; 2) H. Julin, Kilo IF 2.924; 3) H. Meier, IK -32 2.910; 4) P. Pesonen, Esbo IF 2.679; 5) C. Ekblom, HIFK 2.592; 6) C. Lindström, IK -32 2.522; 7) N. Lindholm, IK -32 2.433; 8) L. Lagerström, IK -32 2.209; 9) H. Wikström, Kyrkslätt IF 2.251; 10) W. Stenius, Pargas IF 2.195; 11) K. Sinervo, IK -32 2.144; 12) K. Kääriäinen, Esbo IF 2.099.

4 × 100 m: 1) Hangö IK 45.7; 2) IF Åland 47.0; 3) Esbo IF 48.7; 4) Terjärv US 49.7; 5) IF Drott 49.7; 6) Ekenäs IF 49.8; 7) Vörrå IF 50.2; 8) IK -32 50.4; 9) Vasa IS; 10) Munsala IFK.

Damer:

60 m: 1) Rita Mattsson, IF Åland 8,3; 2) Agneta Neuman, Munsala IFK 8,4; 3) Margaretha Lindeman, IF Åland 8,5; 4) Maj-Britt Alm, IF Åland 8,5; 5) Kerstin Sandström, IF Drott 8,5; 6) Britt-Mari Käll, IF Drott 8,6; 7) Lisbeth Lindén, IF Länken 8,7; 8) M.-L. Lemmetti, IF Länken 8,7; 9) L. Sundsten, Munsala IFK 8,8; 10) Margitta Backlund, IF Drott 8,8; 11) Ulla Vallendahl, Pedersöre-Pojk. 8,8.

100 m: 1) Marianne Meinander, Esbo IF 13,3; 2) Ulli Malmström, Esbo IF 13,4; 3) Gun Eriksson, Esbo IF 13,5; 4) Inger Eklund, Esbo IF 13,5; 5) Kerstin Andersson, IF Åland 13,5; 6) Kerstin Sandström, IF Drott 13,5; 7) Ulla Hellner, Strömfors SK 13,5; 8) Rita Mattsson, IF Åland 13,6; 9) Margaretha Ljunggren, IF Åland 13,8; 10) Siv Mattsson, Esbo IF 13,9.

200 m: 1) Gun Eriksson, Esbo IF 28,4; 2) Kerstin Andersson, IF Åland 28,7; 3) Siv Mattsson, Esbo IF 28,9.

400 m: 1) Eva Hög, Gamlakarleby IF 1.07,2; 2) Gun-Britt Sundell, Gamlakarleby IF 1.13,0.

80 m häck: 1) Gun Eriksson, Esbo IF 12,8; 2) Marita Lehtinen, Esbo IF 14,1; 3) Siv Mattsson, Esbo IF 14,3; 4) Marita Hallbäck, Gamlakarleby IF 15,5; 5) Kerstin Ventus, Gamlakarleby IF 17,0.

Höjd: 1) Beatrice Myllykoski, IF Åland 150; 2) Gun Eriksson, Esbo IF 145; 3) Emilia Enckell, Esbo IF 145; 4) Viola Pihl, Karis-Svartå IK 143; 5) Gita Backman, Esbo IF 143; 6) Solveig Sjöstedt, HIFK 140; 7) Siv Mattsson, Esbo IF 140; 8) M. Sallinen, Helsing-Atlas 140; 9) Christina Lindström, IF Åland 140; 10) Marianne Meinander, Esbo IF 138.

Längd: 1) Gun Eriksson, Esbo IF 519; 2) Lille-Maj Strömberg, Esbo IF 506; 3) Christina Lindström, IF Åland 480; 4) Margitta Backlund, IF Drott 476; 5) Siv Mattsson, Esbo IF 475; 6) Inger Eklund, Esbo IF 471; 7) Rita Mattsson, IF Åland; 8) Viola Pihl, Karis-Svartå IK 468; 9) Marita Lehtinen, Esbo IF 467; 10) Kerstin Sandström, IF Drott 465.

Kula: 1) Ethel Holm, Esbo IF 9,44; 2) Gun Eriksson, Esbo IF 9,40; 3) Astrid Skräddars, Strömfors SK 9,38; 4) Viola Pihl, Karis-Svartå IK 9,19; 5) J. Hellström, Pargas IF 9,14.

Diskus: 1) Gun Eriksson, Esbo IF 28,80; 2) Margitta Backlund, IF Drott 27,64; 3) Christina Lindström, IF Åland 25,73; 4) Margaretha Denisoff, HIFK 25,68; 5) Monica Schoultz, HIFK 24,75; 6) Gretel Silvander, Gamlakarleby IF 24,56; 7) Gun Karlsson, IF Åland 23,50; 8) Margaretha Ljunggren, IF Åland 21,69; 9) Elisabeth Lindeman, IF Åland 21,37; 10) Bettina Ekblom, IF Åland 20,60.

5-kamp: 1) Gun Eriksson, Esbo IF 3.507; 2) Viola Pihl, Karis-Svartå IK 3.215; 3) Lille-Maj Strömberg, Esbo IF 3.158; 4) Siv Mattsson, Esbo IF 3.094; 5) Inger Eklund, Esbo IF 2.597.

4 × 100 m: 1) Esbo IF 52,8; 2) IF Åland 53,7; 3) IF Drott 56,3; 4) Gamlakarleby IF 56,8; 5) Esbo IF II 56,8; 6) Esbo IF III 57,0; 7) Helsingfors IFK 58,0; 8) IF Åland 58,6; 9) Munsala IFK 1.02,0; 10) IF Länken 1.03,0.

Flickor:

60 m: 1) Agneta Neuman, Munsala IFK 8,4; 2) Kerstin Sandström, IF Drott 8,5; 3) Margaretha Lindeman, IF Åland 8,5; 4) Inger Eklund, Esbo IF 8,5; 5) Britt-Mari Käll, IF Drott 8,6; 6) Ulla Hellner, Strömfors SK 8,7; 7) Ann-Cathrin Wilhelmsson, Strömfors 8,7; 8) Niina Huusko, HIFK 8,8; 9) Lille-Maj Strömberg, Esbo IF 8,8; 10) Siv Wickholm, Esbo IF 8,9; 11) D. Blomqvist, Pargas IF 8,9; 12) A. M. Wikström, Pargas IF 8,9; 12) Margaretha Ljunggren, IF Åland 8,9.

100 m: 1) Inger Eklund, Esbo IF 13,5; 2) Kerstin Andersson, IF Åland 13,5; 3) Kerstin Sandström, IF Drott 13,5; 4) Ulla Hellner, Strömfors SK 13,5; 5) Margaretha Ljunggren, IF Åland 13,8; 6) Margaretha Lindeman, IF Åland 14,0; 7) Lille-Maj Strömberg, Esbo IF 14,0; 8) Kerstin Sundström, IF Drott 14,1; 9) Maj-Britt Nielsen, Strömfors SK 14,2; 10) Gudrun Karlberg, IF Åland 14,2.

200 m: 1) Kerstin Andersson, IF Åland 28,7.

300 m: 1) Lille-Maj Strömberg, Esbo IF 48,2.

80 m häck: 1) Viola Pihl, Karis-Svartå IK 13,5; 2) Lille-Maj Strömberg, Esbo IF 13,8.

Höjd: 1) Emilia Enckell, Esbo IF 145; 2) Viola Pihl, Karis-Svartå IK 143; 3) Gita Backman, Esbo IF 143; 4) M. Sallinen, Helsing-Atlas 140; 5) Christina Lindström, IF Åland 140; 6) Lille-Maj Strömberg, Esbo IF 135

7) Nina Huusko, HIFK 135; 8) Maj-Britt Nielsen, Strömfors SK 135; 9) Margareta Björkman, IF Drott 135; 10) Anneli Lindfors, Esbo IF 130; 11) Monika Nordlund, Esbo IF; 12) Margaretha Lindeman, IF Åland; 13) Darina Nordlund, IF Åland; 14) Kerstin Andersson, IF Åland; 15) Margaretha Ljunggren, IF Åland; 16) Gun Nordlund, IF Åland; 17) Bettina Ek-bom, IF Åland samtliga 130.

Längd: 1) Lille-Maj Strömberg, Esbo IF 506; 2) Christina Lindström, Åland 480; 3) Inger Eklund, Esbo IF 471; 4) Viola Pihl, Karis-Svartå IK 468; 5) Margaretha Ljunggren, IF Åland 458; 6) Ulla Hellner, Strömfors SK 443; 7) Emilia Enckell, Esbo IF 439; 8) Britt-Mari Käll, IF Drott 438; 9) Monica Schoultz, HIFK 435; 10) Maj-Britt Nielsen, Strömfors SK 432.

Kula: 1) Viola Pihl, Karis-Svartå IK 9,19; 2) Margaretha Denisoff, HIFK 8,58; 3) Monica Schoultz, HIFK 8,51; 4) Christina Lindström, IF Åland 8,36; 5) Lille-Maj Strömberg, Esbo IF 8,30; 6) Siv Wickholm, Esbo IF 7,83; 7) Margaretha Ljunggren, IF Åland 6,90.

Diskus: 1) Christina Lindström, IF Åland 25,73; 2) Margaretha Denisoff, HIFK 25,68; 3) Monica Schoultz, HIFK 24,75; 4) Margaretha Ljunggren, IF Åland 21,69; 5) Elisabeth Lindeman, IF Åland 21,37; 6) Bettina Ek-bom, IF Åland 20,60; 7) Marianne Lindeman, IF Åland 19,54; 8) Margaretha Lindeman, IF Åland 17,57.

3-kamp: 1) Viola Pihl, Karis-Svartå 2.039; 2) Lille-Maj Strömberg, Esbo IF 1.892; 3) Monica Schoultz, HIFK 1.641; 4) Inger Eklund, Esbo IF 1.631; 5) Gita Backman, Esbo IF 1.533; 6) Siv Wickholm, Esbo IF 1.442.

4 × 100 m: 1) Esbo IF 57,0; 2) Helsingfors IFK 58,0; 3) IF Åland 58,6; 4) IF Länken 1.03,0.

SFI:s festspele för ungdomar o. pojkar i Vanda den 23—24 juli 1960

100 m final: 1) Nils Smedlund, Vasa IS 11,4; 2) Bengt Silén, Vasa IS 11,4; 3) Åke Åkerfeldt, Fiskars IF 11,5; 4) Tage Boström, Hangö IK 11,6; 5) Karl-Gustav Kunnas, IF Drott 11,6; 6) Leif Engblom, Esbo IF 12,2.

400 m final: 1) K-G. Kunnas, IF Drott 52,0; 2) Ulf Andersson, IK-32, 53,3; 3) Harry Karlama, IK-32 53,5; 4) Bo Lundberg, IF Åland 53,5; 5) Hans Westerlund, Bromarf-Pojk. 56,3; 6) Tage Sundström, Terjärv US 56,4.

800 m: 1) Tage Dahlström, Ekenäs IF 1,57,0; 2) K-G. Kunnas, IF Drott 1,57,0; 3) Olof Nyman, IF Standard 1,59,0; 4) Bo Lundberg, IF Åland 1,59,5; 5) Ulf Andersson, IK-32 2,00,7; 6) Harry Karlama, IK-32 2,01,0; 7) Bo Rönnvall, IF Drott 2,04,2; 8) Ben Strömberg, Esbo IF 2,07,8; 9) Tage Sundström, Terjärv US 2,10,7.

1.500 m: 1) Bo Rönnvall, IF Drott 4,14,2; 2) Olof Nyman, IF Standard 4,16,0; 3) Carl-Johan Lövdahl, IF Drott 4,18,2; 4) Lars-Erik Lövdahl, IF Drott 4,20,3; 5) Erik Pellas, IF Åland 4,23,0; 6) Tapani Korkeamäki, Vöra IF 4,25,0; 7) Kaj-Vidar Laios, HIFK 4,27,2; 8) Lars Höglund, Terjärv US 4,34,3.

3.000 m: Lars-Erik Lövdahl, IF Drott 9,19,0; 2) Erik Pellas, IF Åland 9,21,0; 3) Carl-Johan Lövdahl, IF Drott 9,22,2; 4) Tapani Korkeamäki, Vöra IF 9,29,7; 5) Lars Höglund, Terjärv US 9,32,0.

110 m häck (höga): 1) Bengt Silén, Vasa IS 17,1; 2) Bo-Erik Ekman, Tenala IF 18,5.

4 × 100 m: 1) Vasa IS 46,8 (Björns, Smedlund, Svahn, Silén); 2) IK-32 48,1 (Nyberg, Karlama, Berglund, Andersson); 3) Hangö IK 48,2 (Tore Boström, Finskas, Karlsson, Tage Boström); 4) IF Drott 48,2 (Ahlström,

Tätlrion på 400 meter vid SFI:s ungdomsspel på Vanda sportplan. Segraren Karl-Gustav Kunnas, IF Drott, gratuleras av trean Ulf Andersson, IK-32, medan tväran och klubbkamraten Harry Karlama just mottar sitt pris.

Rönnvall, Lövdahl, Kunnas); 5) HIFK 49,5 (Kallio, Willstedt, Nordqvist, Ahti).

Höjd: 1) Henry Willstedt, HIFK 180; 2) Folke Österbacka, Terjärv US 180; 3) Mikael Svahn, Vasa IS 175; 4) K. Weckström, Akilles 170; 5) Kaj Ekholm, Bromarf-Pojk. 170; 6) Erik Kallio HIFK 170; 7) C-H. Wetterstrand, HIFK 165.

Längd: 1) Bengt Silén, Vasa IS 644; 2) Nils Smedlund, Vasa IS 632; 3) Åke Åkerfeldt, Fiskars IF 625; 4) Erik Kallio, HIFK 624; 5) Reino Dannbom, Fiskars IF 612; 6) Mikael Svahn, Vasa IS 594; 7) Nils Berglund, IK-32 583; 8) Göran Käck, Kyrkslätt IF 583; 9) Christer Hästbacka IK Myran 579; 10) Folke Nyberg, IK-32 578; 11) Sören Österberg, Esbo IF 559; 12) Björn Ahti, HIFK 547; 13) Runar Taavela, IF H-Atlas 531; 14) Folke Sundblom, IF Åland 523; 15) Ingmar Kronberg, Pargas IF 519.

Stav: 1) Henry Willstedt, HIFK 355; 2) Viking Brunell, Jeppo IF 355; 3) Ingmar Kronberg, Pargas IF 310; 4) Folke Sundblom, IF Åland 31,0.

Kula, 7,257 kg: 1) Bert Wäge, IF Åland 12,53; 2) Christer Hästbacka, IK Myran 12,18; 3) Bengt Silén, Vasa IS 12,02; 4) Folke Nyberg, IK-32 11,68; 5) J. Törnqvist, Akilles 11,66; 6) M. Vinogradoff, IK-32 10,85; 7) T-G. Grönroos, Akilles 10,48; 8) Yngve Nyman, Fiskars IF 10,31.

Diskus, 2 kg: 1) K-E. Nordström, Karis-Svartå IK 34,55; 2) Folke Nyberg, IK-32 33,68; 3) T. Karlsson, Hangö IK 33,10; 4) J. Törnqvist, Akilles 31,81; 5) Bert Wäge, IF Åland 30,00; 6) Kaj Eklund, IF H-Atlas 29,67; 7) Rauno Iiskola, IF H-Atlas 29,19; 8) Berndt Flemming, Fiskars IF 28,49.

Spjut, 800 gr.: 1) Rauno Iiskola, IF H-Atlas 61,00; 2) T.-G. Grönroos Akilles 57,31; 3) Ove Ohlström, IK-32 53,85; 4) Folke Nyberg, IK-32 51,15; 5) Nils Smedlund, Vasa IS 50,89; 6) Björn Cederqvist, IF Åland 49,73; 7) Yngve Nyman, Fiskars IF 48,83.

Pojkar:

100 m final: 1) Christer Widen, IF Åland 11,9; 2) Håkan Blomqvist, Akilles 11,9; 3) Wilhelm Laurén, IF Åland 11,9; 4) E. Akrén, Hangö IK 12,0; 5) Matti Piira, Esbo IF 12,0; 6) Nils Åkerfelt, Ekenäs IF 12,8.

300 m final: 1) Håkan Blomqvist, Akilles 37,2; 2) Harry Julin, Kilo IF 38,0; 3) Gunnar Olander, Ekenäs IF 38,7; 4) Christer Widen, IF Åland 40,0; 5) Oiva Åkerfeldt, Fiskars IF 40,9; 6) B.-H. Sundholm, Kimito IF 43,2.

1.000 m: 1) Nils Viberg, Bromarf. Pojk. 2.46,6; 2) Gunnar Olander, Ekenäs IF 2.48,8; 3) J. Vesterback, Hangö IK 2.50,0; 4) K. Holmberg, Hangö IK 2.50,1; 5) Torsten Smedslund, Österby SK 2.54,2; 6) Kurt Rönnqvist, Kyrklätt IF 2.54,8; 7) Roger Rauteli, Kimito SF 2.55,6; 8) Ingemar Sundberg, IF Åland 2.57,2; 9) Bo Andersson, Helsing-Atlas 2.59,4; 10) G. Albertsson, Akilles 2.59,5; 11) S. Albertsson, Akilles 2.59,5; 12) J.-H. Nyström, Ekenäs IF 3.11,1.

110 m häck (låg): 1) Christian Widen, IF Åland 16,0; 2) Harry Julin, Kilo IF 16,7; 3) Pentti Pesonen, Esbo IF 17,8; 4) Bengt Vähämäki, Vasa IS 18,2; 5) Valter Stenius, Pargas IF 18,4.

4 × 100 m: 1) Hangö IK 47,9 (Klingenberg, Lagerroos, Sandholm, Akrén); 2) Ekenäs IF 49,8 (Mäkelä, Åkerfeldt, Nyström, Olander); 3) Vörrå IF 50,2 (Nickull, Jussill, Hägg, Ehrström).

Höjd: 1) Henrik Dahlman, IF Åland 175; 2) E. Akrén, Hangö IK 165; 3) Bengt Vähämäki, Vasa IS 165; 4) Gunnar Olander, Ekenäs IF 165; 5) Johan Korkman, Esbo IF 165; 6) Pentti Pesonen, Esbo IF 160; 7) Bjarne Holmborn, Ingå IF 160; 8) Guy Fagerstedt, Ingå IF 160; 9) Lars Viklöf, IF Åland 160; 10) Leif Lagerström, IK-32 155; 11) Kalevi Männikkö, Fiskars IF 150; 12) Holger Boström, Helsing-Atlas 150; 13) Nils Lindholm, IK-32 150; 14) Walter Stenius, Pargas IF 145; 15) Kurt Andersen, HIFK 145.

Längd: 1) Harry Julin, Kilo IF 611; 2) K. Akrén, Hangö 610; 3) Matti Piira, Esbo IF 602; 4) Gunnar Olander, Ekenäs IF 600; 5) S. Sannholm, Hangö IK 570; 6) Håkan Blomqvist, Akilles 563; 7) Nils Åkerfeldt, Ekenäs IF 551; 8) Erik Furu, GIF 545; 9) Bernt Grannas, Vörrå IF 527; 10) Nils Lindholm, IK-32 512.

Stav: 1) Hans Riska, Esbo IF 330; 2) Lars Viklöf, IF Åland 300; 3) Harry Wickström, Kyrklätt IF 300; 4) Bjarne Holmborn, Ingå IF 280.

Kula, 5,44 kg: 1) P.-O. Dahlman, IF Åland 13,13; 2) T.-E. Hägg, Vörrå IF 12,81; 3) Harry Wikström, Kyrklätt IF 12,33; 4) Pentti Pesonen, Esbo IF 12,27; 5) K.-E. Holmberg, Ekenäs IF 12,01; 6) Valter Stenius, Pargas IF 11,69; 7) Bengt Vähämäki, Vasa IS 11,36; 8) Holger Boström, Helsing-Atlas 11,02; 9) P.-E. Lundström, Fiskars IF 9,49.

Diskus, 1,5 kg: 1) T.-E. Hägg, Vörrå IF 43,02; 2) Wilhelm Lauren, IF Åland 36,50; 3) P.-E. Lundström, Fiskars IF 35,37; 4) Bengt Juslin, Esbo IF 33,66; 5) Christer Lindström, IK-32 32,05; 6) Walter Stenius, Pargas IF 31,82; 7) Pentti Pesonen, Esbo IF 31,72.

Spjut, 700 gr.: 1) Rainer Karlsson, Akilles 49,63; 2) Erik Furu, GIF 49,51; 3) Pentti Pesonen, Esbo IF 49,10; 4) Alf Nickull, Vörrå IF 48,64;

5) K.-E. Holmberg, Ekenäs IF 47,04; 6) Kurt Kääriäinen, Esbo IF 46,27; 7) Wilhelm Laurén, IF Åland 42,19; 8) Bengt Vähämäki, Vasa IS 40,79; 9) Lindström, IK-32 38,29.

SFI:s festspel i Pargas 6—7 augusti 1960

100 m: 1) P. Fagerström, Larsmo IF 10,9; 2) J. Ehrström, IK Hellas 11,0; 3) P.-E. Isaksson, IK-32 11,1; 4) B. Silén, Vasa IS 11,3; 5) N. Smedlund, Vasa IS 11,3; 6) G. Lundberg, IF Åland 11,5.

110 m häck: 1) T.-B. Lassenius, H:fors IFK 15,3; 2) S. Kevin, Skogby IK 15,8; 3) Chr. Widen, IF Åland 16,8; 4) H. Hoffman, Vasa IS 16,8; 5) L. Ekholm, IF Drott 17,3; 6) T. Lindberg, H:fors IFK 17,9.

200 m: 1) J. Ehrström, IK Hellas 22,2; 2) P. Fagerström, Larsmo IF 22,2; 3) P.-E. Isaksson, IK-32 22,7; 4) M. Hämäläinen, H:fors IFK 23,0; 5) K.-G. Kunnas, IF Drott 23,3; 6) Å. Åkerfeldt, Fiskars IF 23,4.

400 m: 1) K.-G. Kunnas, IF Drott 49,6; 2) M. Forsbacka, IF Femman 51,5; 3) U. Andersson, IK-32 51,8; 4) B. Lundberg, IF Åland 51,8; 5) G. Mattsson, H:fors IFK 53,0; 6) *)

400 m häck: 1) O. Mildh, H:fors IFK 53,6; 2) M. Hämäläinen, H:fors IFK 56,0; 3) S. Kevin, Skogby IK 56,6; 4) M. Forsbacka, IF Femman 57,3; 5) B. Snickars, Vasa IS 57,8; 6) H. Hult, Vasa IS 58,3.

800 m: 1) G. Lithén, IF Femman 1.51,8; 2) R. Bäckmark, H:fors IFK 1.54,1; 3) L. Juselius, Munsala IFK 1.56,0; 4) T. Kurppa, H:fors IFK 1.56,0; 5) T. Dahlström, Ekenäs IF 1.56,1; 6) B. Lundberg, IF Åland 1.57,1; 7) T. Holmén, IF Åland 1.58,8; 8) B. Grönroos, IK-32 1.59,0; 9) B. Kronqvist, IF Drott 1.59,5; 10) U. Andersson, IK-32 2.01,8; 11) C.J. Löfdahl, IF Drott 2.02,8.

1.500 m: 1) G. Lithén, IF Femman 3.53,4; 2) W. Monthén, H:fors IFK 3.58,9; 3) L. Juselius, Munsala IFK 4.00,4; 4) A. Pitkänen, Esbo IF 4.05,4; 5) T. Holmén, IF Åland 4.09,9; 6) B. Kronqvist, IF Drott 4.12,5; 7) H. Blomqvist, Fiskars IF 4.13,0; 8) C.J. Löfdahl, IF Drott 4.15,4; 9) L.E. Löfdahl, IF Drott 4.15,8; 10) S. Dahlfors, IF Femman 4.16,8; 11) I. Isaksson, IF Pedersöre Pojkarna 4.17,5; 12) B. Almqvist, G.-o. IF Start 4.19,4; 13) R. Degerlund, IK-32 4.22,8.

3.000 m hinder: 1) S. Laine, IK-32 9.13,0; 2) A. Korpi, IF Åland 9.20,0; 3) A. Pitkänen, Esbo IF 9.42,6; 4) L. Mattlar, Vasa IS 9.51,6; 5) B. Pätt, Vasa IS 9.53,4; 6) H. Blomqvist, Fiskars IF 10.01,4; 7) I. Isaksson, IF Pedersöre Pojkarna 10.06,2; 8) S. Dahlfors, IF Femman 10.08,2.

5.000 m: 1) A. Korpi, IF Åland 14.47,6; 2) T. Kurppa, H:fors IFK 15.12,8; 3) C.-O. Homén, H:fors IFK 15.19,6; 4) B. Holmroos, Ekenäs IF 15.25,2; 5) L. Mattlar, Vasa IS 16.21,0; 6) H. Ilman, Fiskars IF 16.30,6.

Längd: 1) S. Nymander, Österby SK 698; 2) B. Silén, Vasa IS 684; 3) E. Ellfolk, IF Länken 664; 4) N. Smedlund, Vasa IS 649; 5) Å. Åkerfeldt, Fiskars IF 630; 6) S. Andersson, IK-32 626; 7) C.A. Gustafsson, IF Helsing-Atlas 620; 8) R. Rasimus, Esbo IF 604; 9) N. Kontiainen, IF Drott 603; 10) E. Kallio, H:fors IFK 603; 11) K. Nyqvist, IF Helsing-Atlas 600; 12) R. Dannbom, Fiskars IF 588.

Höjd: 1) H. Hellén, H:fors IFK 200; 2) G. Lång, IF Femman 185; 3) K. Weckström, G.-o. IF Akilles 180; 4) H. Willstedt, H:fors IFK 175; 5) L. Johansson, H:fors IFK 175; 6) M. Svahn, Vasa IS 170; 7) A. Lindström, IF Åland 170.

*) R. Bäckmark löpte i 400 m försök på tiden 51,6, deltog ej i finalen.

Stav: 1) P-O. Jonasson, IK-32 440; 2) M. Prosi, IF Länken 390; 3) G. Sjöholm, H:fors IFK 380; 4) R. Sjögren, Kyrklätt 370; 5) S. Elander, Esbo IF 370; 6) J.E. Silvander, Gamlakarleby IF 350; 7) P. Bystedt, IK Kronan 350; 8) E. Stenman, Larsmo IF 350; 9) H. Willstedt, H:fors IFK 340; 10) H. Hoffman, Wasa IS 330.

3-steg: 1) S. Bäcklund, G- o. IF Start 14,42; 2) M. Svahn, Vasa IS 13,73; 3) S. Nymander, Österby SK 13,50; 4) C.A. Gustafsson, IF Helsing-Atlas 13,09; 5) K. Nyqvist, IF Helsing-Atlas 12,98; 6) R. Dannbom, Fiskars IF 12,89; 7) E. Stenman, Larsmo IF 12,76; 8) N. Kontiainen, IF Drott 12,63; 9) I. Kronberg, Pargas IF 12,54; 10) E. Ellfolk, IF Länken 12,34; 11) H. Hoffman, Wasa IS 11,87; 12) N. Berglund, IK-32 11,73.

Kula: 1) G. Skogman, IF Länken 14,44; 2) B. Brännbeck, Wasa IF 13,86; 3) B. Eriksson, IF Åland 13,83; 4) V. Nyqvist, IK-32 13,65; 5) E. Juurinen, Esbo IF 13,62; 6) Å. Envik, Munsala IFK 13,46; 7) I. Dahlström, Jeppo IF 12,75; 8) B. Wickström, Kyrklätt IF 12,69; 9) S. Eriksson, IF Åland 12,65; 10) T. Vesterberg, Oravais IF 12,57; 11) G. Lång, IF Femman 12,47; 12) R. Felin, IF Helsing-Atlas 12,19.

Slägga: 1) G. Ävik, Gamlakarleby IF 44,95; 2) I. Lindqvist, Vasa IS 41,47; 3) P. Wickström, Esbo IF 40,31; 4) W. Nieminen, Esbo IF 38,76; 5) B. Hagman, Esbo IF 38,54; 6) B. Wickström, Kyrklätt IF 37,68.

Diskus: 1) Å. Envik, Munsala IFK 47,68; 2) V. Nyqvist, IK-32 44,23; 3) B. Grönberg, Esbo IF 42,40; 4) G. Mattsson, Wasa IS 41,42; 5) B. Brännbeck, Wasa IS 40,88; 6) T. Vesterberg, Oravais IF 39,26; 7) S. Eriksson, IF Åland 39,04; 8) B. Hagman, Esbo IF 38,84; 9) P. Wickström, Esbo IF 38,21; 10) E. Stenman, Larsmo IF 37,29; 11) O. Oljelund, IK-32 36,74.

Spjut: 1) E. Guseff, H:fors IFK 64,48; 2) K. Lindholm, Fiskars IF 61,14; 3) T-B. Lassenius, H:fors IFK 59,95; 4) B. Blomqvist, Pörtom SK 58,52; 5) Rauno Iiskola, IF Helsing-Atlas 57,14; 6) R. Hummel, IK Kronan 55,16; 7) J. Kunttu, G- o. IF Start 54,96; 8) O. Ohlström, IK-32 54,79; 9) T-G. Grönroos, G- o. IF Akilles 53,92; 10) I. Dahlström, Jeppo IF 52,86.

4 x 100 m stafett: 1) Vasa IS 44,0 (N. Smedlund, U. Berg, B. Snickars, B. Silén); 2) IK-32 45,1 (A. Salkola, S. Andersson, H. Karlama, P.E. Isaksson); 3) H:fors IFK 45,1 (P. Saarnio, G. Mattsson, E. Kallio, M. Hämäläinen); 4) IF Drott 45,8 (N. Kontiainen, B. Ahlström, O. Välimäki, K.G. Kunnas); 5) IF Åland 46,0 (Chr. Widén, B. Lundberg, A. Lindström, G. Lundberg); 6) Pargas IF 47,0 (L. Holmberg, P. Ljungqvist, T. Lindqvist, J.G. Karlsson).

Damer

Höjd: 1) G. Eriksson, Esbo IF 143; 2) B. Myllykoski, IF Åland 143; 3) G. Backman, Esbo IF 135; 4) V. Pihl, Karis-Svartå IK 135; 5) Chr. Lindström, IF Åland 135; 6) S. Mattsson, Esbo IF 135; 7) M. Lehtinen, Esbo IF 130; 8) K. Andersson, IF Åland 130.

Längd: 1) G. Eriksson, Esbo IF 500; 2) M. Lehtinen, Esbo IF 467; 3) V. Pihl, Karis-Svartå IK 463; 4) L.M. Strömberg, Esbo IF 461; 5) R. Mattson, IF Åland 460; 6) I. Eklund, Esbo IF 458; 7) M. Ljunggren, IF Åland 444; 8) Chr. Lindström, IF Åland 439; 9) M. Backlund, IF Drott 430; 10) S. Mattsson, Esbo IF 420; 11) B.M. Käll, IF Drott 419; 12) U. Malmström, Esbo IF 409.

100 m: 1) M. Meinander, Esbo IF 13,3; 2) K. Andersson, IF Åland 13,5; 3) U. Malmström, Esbo IF 13,5; 4) R. Mattsson, IF Åland 13,9; 5) G. Eriksson, Esbo IF 14,0 6) K. Sandström, IF Drott 14,1.

4 x 100 m stafett: 1) Esbo IF 52,8 (I. Eklund, G. Eriksson, M. Meinander, U. Malmström); 2) IF Åland 53,7 (R. Mattsson, B. Myllykoski, M. Ljunggren, K. Andersson); 3) IF Drott 56,3 (M. Backlund, B-M. Käll, K. Sundström, K. Sandström); 4) Esbo IF 56,8 (S. Mattsson, G. Backman, M. Lehtinen, L.B. Strömberg).

Finländska mästerskapen

FM stafettlöpning 2—3. 7. i Jyväskylä

4 x 400 m. 2) HIFK 3.21,8 (Bäckmark, Mattsson, Hämäläinen, Mildh).

FM i 10-kamp 30—31. 7. i Kuopio

6) Stig Nymander, Österby Sportklubb 5,616.

FM i maraton 30—31. 7 i Kuopio

8) Bruno Holmroos, Ekenäs IF 2.39.25,2.

B-mästerskapen i friidrott 30—31. 7 i Kuusankoski

200 m: 1) Mikko Hämäläinen, HIFK 22,8.

Stav: 4) Reijo Rasimus, Esbo IF 380.

FM för ungdomar 30—31. 7 i Kauhava

100 m: 2) Jorma Ehrström, IK Hellas 10,9.

200 m: 2) Jorma Ehrström, IK Hellas 22,4

400 m: 1) Karl-Gustav Kunnas, IF Drott 49,9.

800 m: 3) Tage Dahlström, Ekenäs IF 1.58,6; 4) Olof Stenman, IF 1.59,0.

1.500 m: 5) Harri Karlama, IK-32 4.27,6.

400 m häck: 4) Harri Karlama, IK-32 58,6.

Pojkidrottsdagarna 30—31. 7. i Helsingfors

300 m: 4) Håkan Blomqvist, G & IF Akilles 37,6; 5) Harri Julin, Kilo IF 37,6.

3-steg: 9) Pentti Pesonen, Esbo IF 13,01.

Stav: 4) Hans Riska, Esbo IF 350.

Kaleva-spelen 13—14. 8. i Tavastehus

100 m: 5) Jorma Ehrström, IK Hellas 11,2.

800 m: 2) Gösta Lithén, IF Femman 1.50,7.

400 m häck: 2) Oswald Mildh, HIFK 53,5.

3.000 m hinder: 5) Sven Laine, IK-32 9.20,8.

10.000 m: 8) Allan Korpi, IF Åland 32.52,8; 9) Bruno Holmroos, Ekenäs IF 32.54,0.

Höjd: 3) Henrik Hellén, HIFK 196.

Stav: 3) Per-Olof Jonasson, IK-32 440.

FM i terränglöpning 1k.10. i Åbo

Allmän klass 5.100 m: 2) Allan Korpi, IF Åland 15.35,6.

Allmän klass 10.000 m: 11) Bruno Holmroos, Ekenäs IF 33.04,0.

TABLA över B-serien i Nyland-Åbolands Idrottsdistrikt

omgång 1: Pargas IF	omgång 2: Pargas IF	omgång 3: Pargas IF	kretsfinal Pargas IF	semifinaler:
Sjundeå IF Ingå IF	28 39			
Skogby IK Virkyby Start	wo-seger	Hangö IK Bromarf-Pojk.		
Karis-Svartå IK Tenala IF	wo-seger	Karis-Svartå IK Fiskars IF	Fiskars IF 36 Skogby IK 28	Fiskars IF 37
Snappertuna IV Hangö IK	wo-seger	Ingå IF Skogby IK (staf. avgjorde)	Hangö IK 33 Ekenäs IF 40	Pargas IF 29 Fiskars IF 35
Ekenäs IF Karis IK	wo-seger	Ekenäs IF stod över		
Fiskars IF Österby SK	34 30			IF Hels.-Atlas 29 G & IF Akilles 35
Bromarf-Pojkarna stod över				

IF Hels.-Atlas Kyrkslätt IF	IF Helsing-Atlas	IF Hels.-Atlas
G & IF Akilles IF Start	kamp 1 32 32 kamp 2 33 34	G & IF Akilles
Lappträsk IF G & IF Vor		

Final: Fiskars IF—G & IF Akilles 33—31

Landskamperna

Ungdomslandskampen. Öst-Tyskland—Finland—Sverige—Norge—Danmark i Rostock. 9. 7. 60.

100 m.: 3) Jorma Ehrström, IK Hellas 11,3.
400 m.: 3) Karl-Gustav Kunnas, IF Drott 49,7.
800 m.: 4) Tage Dahlström, Ekenäs IF 1.55,3.

Finland—Sverige 28.—29. 7. 60 i Helsingfors.

400 m häck: 3) Oswald Mildh, HIFK 53,9.
800 m.: 3) Gösta Lithén, IF Femman 1.50,2.
Höjd: 2) Henrik Hellén, HIFK 200.

Finland—Sverige—Norge ungdomslandskamp 20.—21. 8. 60. Lahti

100 m.: 4) Jorma Ehrström, IK Hellas 11,2.
200 m.: 4) Jorma Ehrström, IK Hellas 22,7.
400 m.: 5) Karl-Gustav Kunnas, IF Drott 50,3.
Sv. stafett: 3) (Ehrström + Kunnas) 1.58,4.

Finland—Frankrike 24.—25. 9. 60. i Paris

200 m.: 3) Jorma Ehrström, IK Hellas 22,0.
800 m.: 4) Gösta Lithén, IF Femman 1.53,3.
1.500 m.: 3) Gösta Lithén, IF Femman 3.50,4; 4) Allan Korpi, IF Åland 3.56,4.
Höjd: 3) Henrik Hellén, HIFK 201.

Finland—Ungern 8.—9. 10. 60. Budapest.

100 m.: 4) Jorma Ehrström, IK Hellas 10,8.
Höjd: 2) Henrik Hellén, HIFK 201.
Stav: 2) Per-Olof Jonasson, IK-32 430.
800 m.: 4) Gösta Lithén, IF Femman, 1.53,0.
4 × 100 m.: 1) Finland 41,1 (Strand, Ehrström, Ny, Rekola).

Friidrottsserien 1960

Årets friidrottsserie har haft glädjande framgång. Föreningarna har med liv och lust gått i för denna tävlingsform, som på ett aktivt sätt bidragit till att hålla verksamheten i gång i distrikten. A-serien har sin givna spänning ehuru deltagarantalet där är mindre än i den synnerligen livliga B-serien där man verkligen kan tala om en finlandssvensk samling, vilket askådligt framgår ur nedan nämnda tabeller. B-serien är alltid synnerligen intressant ty kampen om poängen är oviss ända in till sista kampen. Vi hoppas givetvis att serien ytterligare skall få större spridning ute i bygden och locka alla föreningar med i svängen.

A-serien kulminerade sedan i en strålande finalomgång i Mariehamn där årets tre stora IF Åland, Helsingfors IFK och Vasa IS drabbade samman och där hemmaföreningen hemförde en bejublad seger i en rivande kamp. Man kan verkligen säga att det var feststämning över denna final där både ung som gammal gjorde sitt yttersta. Dessa seriekamper har en stor mission att fylla och sporrar föreningarna till ännu bättre verksamhet hela vår idrott till fromma.

Det stiligt löpande brödraparet Lövdahl från IF Drott leder 1.500 meters loppet i U-spelen.

Resultat

Slutpoäng i A-serien:
IF Åland—HIFK 83,0—78,0; IF Åland—Vasa IS 83,5—77,5; HIFK—Vasa IS 84,5—76,5.
Segrare IF Åland.
Nyland—Åbolands Idrottsdistrikt
A-serien:
HIFK—Esbo IF 86 1/2—74 1/2; HIFK—IK-32 88—73; Esbo IF—IK-32 82 1/2—78 1/2.

Österbottens ID

Friidrottsserierna

A-serien:

Vasa IS—Munsala IFK 92—68; IF Femman—IF Drott 94—67; Munsala IFK—IF Drott 82—79; Vasa IS—IF Femman 85—76; IF Drott—Vasa IS Inhib.; Munsala IFK—IF Femman 69—90.

B-serien: Zon 1:

IK Myran—GIF 78—56; TUS—IK Kronan 36—32; IK Kronan—IK Myran 32—36; GIF—TUS 0—2; IK Myran—TUS 75—59; IK Kronan—GIF 36—32.

Zon II:

IF P-P—Larsmo IF 30—38; Esse IK—IF P-P 68—66; Larsmo IF—Esse IK 42—26.

Zon III:

Jeppo IF—Vörrå IF 40—28; Nykarleby IK—IF Standard 31—37; Vörrå IF—Nykarleby IK 31—37; IF Standard—Jeppo IF 32—34; Nykarleby IK—Jeppo IF 30—37; Vörrå IF—IF Standard 28—40.

Zon IV:

IF Fyren—Malax IF 37—31; IF Länken—IK Kamp 93—48; IK Kamp—IF Fyren 37—77; Malax IF—IF Länken 26—45; IF Länken—IF Fyren 37—23; IK Kamp—Malax IF 38—30; Pörtom SK—Malax IF 38—30; Pörtom SK—IK Kamp 31—38; Pörtom SK—IF Fyren 39—28; Pörtom SK—IF Länken 31—38.

Final i Jeppo:

IF Länken—Jeppo IF 39—29. (IK Myran och Larsmo IF uteblev).

SFI- vandringsprisens öden under 1960

Frihetspriset hemfördes även detta år av Helsingfors IFK med 84 poäng och på andra plats kom Vasa IS på 72,5 poäng samt som tredje IF Åland på 51,5 poäng. Kampen om poängen var som vanligt hård, trots att IFK:s seger var ohotad. Landsorten kommer med stormsteg och kommer säkert om några år att bjuda på en hård kamp då ungdomarna växer till sig.

Hembygdens pris hemfördes överlägset av Vasa IS på 72,5 poäng före IF Åland på 51,5 poäng och Esbo IF på 30 poäng. Vasa IS och IF Åland var i särklass medan däremot kampen mellan de övriga föreningarna var synnerligen jämn. Poängen räknades ivrigt och ledarna dryftade chanserna i bästa sänja, som brukligt är vid SFI-spelen, den sanna idrottsfesten. Man får hoppas att allt flere föreningar skall söka sig med i leken som både sporrar och stimulerar verksamheten.

Pokalen till bästa distrikt tillföll Nylands—Åbolands ID med 201 poäng före Österbottens ID på 164,5 poäng och Ålands ID på 29,5 poäng.

Frihetspriset

Helsingfors IFK 84 p., Vasa IS 72,5 p., IF Åland 51,5 p., Idrottsklubben-32 48 p., Esbo IF 30 p., IF Drott 28 p., IF Femman 27 p., IF Länken och Munsala IFK 16 p., Fiskars IF och G & IF Akilles 14 p., Ekenäs IF 13 p., IK Hellas och Larsmo IF 12 p., Österby SK 11 p., Gamlakarleby IF, Hangö IK och IF Helsing Ål 10 p., Skogby IK 9 p., G & IF Start och Kilo IF 7 p., Kyrkslätt IF och Vörrå IF 6 p., Bromfar-Pojkarna, IF Standard, Karis-Svartå IK och Pörtom SK 3 p., IK Myran Jeppo IF, Pargas IF, Tenala IF och Terjärv US 2 p., IK Kronan och Oravais IF 1 p.

Hembygdspriset

Hembygdspriset, poäng som för Frihetspriset, HIFK och IK-32 dock icke medräknade. Vasa IS triumferade således andra året ärad.

Svensk-Finlands pokal för tävlan mellan distrikten

Nylands-Åbolands ID 201 p., Österbottens ID 164,5, Ålands ID 29,5.

Damernas pokal

Esbo IF 51, IF Åland 22, Karis-Svartå IK 7, och IF Drott 7.

Kastarpokalen

Åke Envik, Munsala IFK 865 p.

Loftmans pokalen 1.500 m

Gösta Lithén, IF Femman 3.53,4.

Förbundsrekorden

Förbundsrekorden har i år genomgått en rätt så kraftig förändring, vilket ur förbundets synpunkt är synnerligen glädjande. Glädjande emedan det visar att vår lilla men naggande goda elit har haft sitt ordentliga genombrottsår denna säsong. Glädjeämnen är främst Gösta Lithén, Henrik Hellén, Per-Olof Jonasson och Bruno Holmroos som härjat i rekordtabellerna, och sist men icke sämst Jorma Ehrström, som mot hösten på allvar kommit i rampluset med tangerat rekord på 100 m såväl i ungdomsrekordförteckningen som bland seniorerna.

De nya rekorden: 1.500 m Gösta Lithén, IF Femman 13/7 3.47,7 och 5/8 3.47,6. 1 timmes löpning Bruno Holmroos Ekenäs IF 21/6 18.650 m, 20.000 m Bruno Holmroos Ekenäs IF 21/6 1.05.44,6 och 25.000 m Bruno Holmroos Ekenäs IF 13/7 1.24.05,0. Höjd Henrik Hellén Helsingfors IFK 1/6 203 och 12/6 205, stav Per-Olof Jonasson IK-32 3/6 440, 8/6 444, 13/7 445 samt Jorma Ehrström IK Hellas tangerat rekord 10,7 och ungdomsrekord 10,7 på 100 m och ungdomsrekord på 200 m 22,0.

En nyhet för i år är att SFI numera noterar officiellt rekord i såväl ungdoms- som damklasserna. Den rekordförteckning som här publiceras kan vara behäftad med vissa brister som förbundet senare kommer att rätta till då eventuellt nya detaljer dyker upp. Men vi hoppas att då rekord numera noteras, resultaten skall förbättras då titeln rekordhållare alltid sporrar till stordåd.

60 m 6,9 T. Avellan, Idrottsklubben -32 1937; 100 m 10,7 P. Virtanen, G & IF Akilles 1935, P. Fagerström, Larsmo IF 10,7, K. Sundell, HIFK 10,7 1959; 100 m Jorma Ehrström, IK Hellas 10,7 1960; 200 m 21,8 B. Strandvall, Helsingfors IFK 1932; 21,8 R. Back, Helsingfors IFK 1951; 300 m 34,7 R. Back, Helsingfors IFK 1952; 400 m 47,7 R. Back, Helsingfors IFK 1951; 500 m 1.02,8 B. Storskrubb, Helsingfors IFK 1943; 800 m 1.49,3 B. Storskrubb, Helsingfors IFK 1945; 1.000 m 2.23,9 B. Storskrubb, Helsingfors IFK 1947; 1.500 m Gösta Lithén, IF Femman 3.47,6 1960; 2.000 m 5.21,8 G. Höckert, Idrottsklubben -32 1936; 3.000 m 8.09,6 T. Lönnqvist, Fiskars IF 1953; 5.000 m 14.14,8 L. Juselius, Munsala IFK 1958, 10.000 m 30.09,6 Allan Korpi, IF Åland 1959; 20.000 m Bruno Holmroos, Ekenäs IF 1.05.44,6 1960; 25.000 m Bruno Holmroos, Ekenäs IF 1.24.05,0 1960.

40.200 m: 2.55.13,0 Hj. Nyström, Helsingfors IFK 1916; 1 timme: Bruno Holmroos, Ekenäs IF 18.650 m 1960; 100 yards: 10,0 T. Avellan, Idrottsklubben -32 1937; 880 yards: 1.52,8 B. Storskrubb, Helsingfors IFK 1944; 1 eng. mil: 4.10,6 G. Lithén, IF Femman 1958; 2 eng. mil: 8.57,4 G. Höckert, Idrottsklubben -32 1936; 110 m häck: 14,4 B. Sjöstedt, Helsingfors IFK 1931; 200 m häck: 24,6 B. Storskrubb, Helsingfors IFK 1940; 400 m häck: 51,5 O. Mildh, Helsingfors IFK 1954; 440 yards häck: 54,0 O. Mildh, Helsingfors IFK 1953; 3.000 m hinder: 8.48,0 S. Laine, Idrottsklubben -32 1955; 4 x 100 m: 43,0 Idrottsklubben -32 1951; 4 x 200 m: 1.31,9 Idrottsklubben -32 1949; 4 x 400 m: 3.18,7 Helsingfors IFK 1950; 4 x 800 m:

7.39,8 Idrottsklubben -32 1955; 3 x 1.500 m: 16.26,2 Idrottsklubben -32 1953; 4 x 1 eng. mil: 19.31,3 Helsingfors IFK 1915; Stafett 1.000 m: 1.57,2 Helsingfors IFK 1954; Höjdhop: 205 Henrik Hellén, Helsingfors IFK 1960; Stavhop: 445 P-O. Jonasson, Idrottsklubben -32 1960; Längdhopp: 711 I. Åkerblom, Karis IK 1951; 3-steg: 14,78 A. Winter, Fiskars IF 1935; Kula: 15,73 R. Backman, Kronohagens IF 1939; Diskus: 52,32 Å. Envik, Munsala IFK 1957; Slägga: 52,55 G. Hannula, Idrottsklubben -32 1938; Spjut: 73,52 Y. Nikkanen, Kronohagens IF 1940; 10-kamp: 6,991 T. Lasenius, G & IF Akilles 1956.

SFI:s juniorrekord

(uppnått samma år vederbörande fyllt 20 år eller varit yngre)

100 m: Keijo Sundell, Helsingfors IFK 1959 18 år, 10,7; Jorma Ehrström, IK Hellas 1960 19 år, 10,7; 200 m: Jorma Ehrström, IK Hellas 1960 19 år, 22,0; 400 m: Bertel Storskrubb, Helsingfors IFK 1936 19 år, 49,4; 800 m: Tor Eriksson, Lemlands IF 1958 20 år, 1.54,8; 1.500 m: Erkki Rantala, Lf Drott 1955 20 år 4.20,8; 3.000 m: Erkki Rantala, IF Drott 1955 20 år, 8.33,0; 5.000 m: Erkki Rantala, IF Drott 1955 20 år, 14.49,8; 100 m häck, höga: Bengt Sjöstedt, Hangö IK 1926 20 år, 15,5; 110 m häck låga: Folke Eriksson, IF Finstr.Kamr. 1955 20 år 14,9; 200 m häck: Bertel Storskrubb, Helsingfors IFK 1937 20 år, 25,9; 400 m häck: Bertel Storskrubb, Helsingfors IFK 1937 20 år, 55,2; 1.500 m hinder: Harry Karlama, Idrottsklubben -32 1960 20 år, 4.27,6; 3.000 m hinder: P-E. Lindholm, IF Helsing-Atlas 1952 20 år 9.45,6; 4 x 100 m: Helsingfors IFK (Pieter Sigmundt, Olof Blomqvist, Olof Pauli, Dag Anckar) 1958 43,9; 1.000 m stafett: Helsingfors IFK (Olof Blomqvist, Kaj Silander, Keijo Sundell, Guy Mattsson) 1959 2.02,7; Höjd: Henrik Hellén, Helsingfors IFK 1959 20 år, 196; Stav: Reijo Rasimus, Esbo IF 1958 20 år, 380; Längd: Bengt Silén, Vasa IS 1960 20 år, 689; 3-steg: Stig Bäcklund, Helsingfors IFK 1959 20 år, 14,04; Kula 7,2 kg: Lars Bexar, Sundom IF 1938 20 år, 14,82; Kula 5,44 kg: Bo Eriksson, IF Finstr.Kamr. 1956 20 år, 16,79; Diskus 2 kg: Sten Vikman, Lappträsk IF 1959 20 år, 44,28; Slägga 7,2 kg: Mauri Silander, Gamlakarleby IF 1958 17 år, 46,02; Slägga 5,44 kg: Mauri Silander, Gamlakarleby IF 1958 17 år, 46,48; Spjut 800 g: Lars Bexar, Sundom IF 1937 19 år, 62,47; 10-kamp: Nils Smedlund, Vasa IS 1959 17 år, 4.989 (11,1 — 659 — 10,18 — 165 — 54,8 — 17,8 — 32,50 — 325 — 43,23 — 4.55,5).

SFI:s damrekord

60 m: Nina Porko, Gamlakarleby IF 1959, 8,0; Brita Berggren, Esbo IF 1959, 8,0; Rita Mattsson, IF Fram 1956, 8,0; 100 m: Ebba From, Idrottsklubben -32 1935, 12,7; 200 m: Ebba From, Idrottsklubben -32 1935, 26,8; 300 m: Maj-Britt Nielsen, Strömfors SK 1959, 45,3; 400 m: Maj-Britt Nielsen, Strömfors SK 1959, 1.03,6; 800 m: Maj-Britt Nielsen, Strömfors SK 1959, 2.29,0; 80 m häck: Gun Eriksson, Esbo IF 1958, 12,5; 4 x 100 m: Esbo IF 1958, 52,5; 4 x 200 m: Esbo IF 1958, 1.54,5; Höjd: Beatrice Myllykoski, Sunds IF 1960, 150; Längd: Gun Eriksson, Esbo IF 1960, 519; Kula: Tuulikki Ahti, Pargas IF 1959, 11,08; Diskus: Marjatta Sandell, Idrottsklubben -32 1939, 34,77; Spjut: V. Vennström, Pargas IF 1958, 29,90; 3-kamp: Gun Eriksson, Esbo IF 1958, 2.159; 5-kamp: Gun Eriksson, Esbo IF 1960 3.507.

Kurs- och instruktionsverksamheten

Kurs- och instruktionsverksamheten har under det gångna verksamhetsåret varit synnerligen livlig. Tränings- och instruktionsläger har hållits i de olika landsändarna med livligt deltagande från medlemsföreningarna. Domarkurser har även varit på programmet och vi hoppas att vi skall kunna hålla ännu flera läger och kurser i den mån ekonomin det tillåter.

Våra friidrottsinstruktörer har varit synnerligen aktiva under denna säsong. Vi kan uppvisa dubbelt större instruktionsverksamhet än i fjol och detta tack vare våra båda anställda instruktörer Henry Johansen och

KURSVERKSAMHETEN 1959-60

Kursens art	Ort	Datum	Dagar	Deltagare	Arbetsdagar
Träningsläger (Esbo IF) ..	Solvalla	25—29. 5	5	22	110
Domarkurs	Virkby	2. 6—8. 6	2	16	32
Träningsläger (SFI)	Solvalla	16—22. 6	7	32	224
Domarkurs	Pargas	4—7. 7	4	10	40
Pojkläger	Skogby	18—20. 7	3	30	90
Västra-kretsen	Fiskars	27. 6—4. 7	8	35	280
			29	145	776
Simlärarkurs	Solvalla	18—22. 6	5	20	100
Simlärarkurs	Dragsvik	27—28. 6	2	25	50
Träningsläger, simmare ..	Solvalla	14—19. 7	6	25	150
		Summa	42	215	1.076

Instruktionsverksamheten 1960

Friidrott:

Distrikt	Dagar	Sen.	Jun.	Damer	Inalles	Timmar	Arbets-timmar
Nyland—Åboland	1.127	6.000	18.643	3.585	28.228	2.431 ½	62.855 ½
Österbotten	216	1.216	3.042	264	4.522	485 ½	10.131 ½
Åland	41	234	721	262	1.217	153 ½	3.683 ½
SFI	1.384	7.450	22.406	4.111	33.967	3.070 ½	76.670 ½

Kalle Wikström. Givetvis har alla föreningsinstruktörer bidragit med ett stort antal träningsstimmar för vilket förbundet är alla ett stort tack skyldig. Vi hoppas att alla föreningar skall inse vikten av att ha utbildade föreningsinstruktörer i sina egna led. Man kan inte nog framhålla vikten av deras verksamhet. I såväl internationella som nationella sammanhang har man allt mera gått in på linjen att utbilda specialinstruktörer för de olika idrottsgrenarna. Ty genom instruktörens personliga kontakt med de aktiva uppnår man de bästa resultaten. Vi hoppas att vi på kommande instruktörs- och träningsläger skall få så många som möjligt med, då kommer även våra föreningar att kunna hävda sig i den allt mer hårdnande konkurrensen. Förbundet vill härmed ännu rikta ett varmt tack till alla dem som bidragit till att årets verksamhet har kunnat var så gedigen.

Förbundsinstruktörer: Henry Johansen, K. Wikström.

Instruktörer: Ingmar Björkman, G. Karlberg, Nils Lindstedt, Eduard Zukale, Pekka Virtanen, Arvid Heinonen, Aulis Kumenius, Kurt Sirenus, Pentti Palmgren, Gösta Karlsson, Åke Sundholm, Börje Strandvall, Georg Lång, C.-J. Björns, Väinö Kavander, Lars Sved, Levi Lindblad, Ernst Nordman, Åke Ålgars, Mauri Prosi, Rune Östman, Sanfrid Jäfs, Erik Högnäs, Åke Storränk, Åke Envik, Herbert Ingberg, Jan Sundberg, Lars-Håkan Lahti, Jan-Erik Manselin, Paul Karlsson, Cordi-Maj Ceder, Rita Mattsson.

Distriktsmästerskapen

Nylands—Åbolands ID:s distriktsmästerskap i terränglöpning: arrangör IF Helsing-Atlas 15 maj 1960

6 km: 1) Bruno Holmroos, Ekenäs IF 18.23,0; 2) Sven Laine, IK-32 19.24,2; 3) Esko Rousko, Dragsfjärd IK 19.55,8.

3 km: 1) Aarni Pitkänén, Esbo IF 9.52,7; 2) Bjarne Nygård, HIFK 9.59,6; 3) Harry Blomqvist, Fiskars IF 10.03,0.

3 km ungdom: 1) Olof Blomqvist, HIFK 10.22,2; 2) Ulf Andersson, IK-32 10.23,0; 3) Tage Dahlström, Ekenäs IF 10.35,6.

2 km pojkar: 1) Gunnar Olander, Ekenäs IF 7.13,4; 2) Roger Rautelius, Kimito SF 7.21,2; 3) Eero Wessman, Sjundeå IF 7.23,0.

Lagtävling: 1) Ekenäs IF platssiffra 5; 2) IK-32 platsiffra 7.

Nylands—Åbolands distriktsmästerskap för seniorer 16.—17. juli 1960

Arrangör: IF Virkby Start

100 m: 1) Per-Erik Isaksson, IK-32 11,2; 2) Åke Åkerfelt, FIF 11,5; 3) Tage Boström, HIK 11,7.

200 m: 1) Per-Erik Isaksson, IK-32 23,1; 2) Håkan Blomqvist, Akilles 24,0; 3) Erik Åkrén, HIK 24,3.

400 m: 1) Rolf Bäckmark, HIFK 50,4; 2) Mikko Hämäläinen, HIFK 51,3; 3) Guy Mattsson, HIFK 53,0.

800 m: 1) Tage Dahlström, EIF 1.57,2; 2) Aarni Pitkänén, Esbo IF 1.58,0; 3) Ulf Andersson, IK-32 2.02,3.

1.500 m: 1) Aarni Pitkänén, Esbo IF 4.01,7; 2) Walfrid Monthén, HIFK 4.02,7; 3) Bjarne Nygård, HIFK 4.02,7.

5.000 m: 1) Bruno Holmroos, EIF 15.51,4; 2) Harry Blomqvist, EIF 16.32,0; 3) Stig Danielsson, Ingå IF 16.47,2.